

1044/
2

M U S A R U M
A N G L I C A N A R U M
Delectus Alter.

Exam: Poetic:
duplex

MUSICA DUXIT

MUSICA DUXIT

MUSICA DUXIT

EXAMEN
Poeticum Duplex:
SIVE *y.9.76*
Musarum Anglicanarum

Delectus Alter;

Cui subjicitur

PIGRAMMATUM
S E U
Poematum Minorum
Specimen Novum.

LONDINI:

Impensis Ric. Wellington, ad insigne chelyos in
Cœmeterio Divi Pauli. MDCXCVIII.

VOLUME 23

270 *Amphibolite*



70.1405

ni enkeltangstetts hov. d. 1770. eten med
en stor del i G. d. 1770.

Præfatio.

Annis abhinc sex circiter hujusmodi
analecta non sine laude aliqua in
publicum prodiere. Hoc Examen eodent
(nisi quod carmina typis olim ex eius a rarius
ad misericordia) instituitur consilio ; hanc
absimili scilicet, quo utebatur Zeuxis,
cum variarum virginum varias veneras
in eandem tabulam transtulerit ; ut ita
demum perfectum pulchritudinis speci-
men mundo exhiberet.

Facillimum esset, Amice Lector, gran-
di Miscellaneorum volumine Te dona-
sse ; si non satius duximus Poemaribus
antehac editis ut plurimum , ampliori-
bus omnino, locum denegasse ; quem a-

PRÆFATIO.

libi tamen summō jure mereantur. Nihil hic interea, uti speramus, in elegans reperies aut vulgare, nihil genio indignum Anglicano: Ideoque forsan judices nos operam hanc inutilius collocare, qui recentiora scripta publici juris facimus, & præsentis seculi genium conamur asserere, quam Editores isti, qui, antiquitatis nimium amantes, quotidie veterum lectiones recudunt, vexantque; & de rebus leviculis minutissime (quæ nec prodesse possunt, nec delectare) acerrime contendunt.

Quin parcias agant Criticos Lectorum id genus, qui sua opuscula scriniis damnata, non nisi amicis recitant, & impertunt. Meminerint enim aliquorum ingenia, lampadum more sepulchralium, fulgorem quendam in tenebris ostentare posse, quæ, si in apertum solem afferantur, cæciunt statim, & caligant.

At

PRÆFATIO.

At ne Lectori candido simul & Authoribus ipsis nauseam creet topica nimis commendatio, prolegomenon consulto omittimus. Non enim in votis est mercedem vel laudes immeritas dicatorie auncupari. Faciant paupertini isti vaes, qui nugas quotiae sonoras exhibent, ut Patronos scilicet & Bibliopolas aureis emungant. Faciant, quibus est curæ de se & suis præfando studiosius differere, ut Criticorum injurias (quod aiunt) excutiant & elidant; provocent autem potius. Nihil hic iis artibus aut subterfugiis opus est, nec dubitet Lector quodlibet Poema, cum editoribus, ad examen revocare.

Oxon. Jan. 28.
1697

IN.

ОПЛАЧИЯ

INDEX.

Epistola ad Carolum Mountague, Tho. Power, Col. Trin. Cant. p. 1

Puer Natus, Ecloga, Tho. Power Col. Trin. Cantab. p. 5

Thyrsis, Ecloga Tho. Power, Col. Trin. Cantab. p. 11

In Obitum Dris North, &c. Tho. Power Col. Trin. Cantab. p. 16

Fpistola ad C. C. de Cervi venatione, Gul. Shippen è medio Templo. p. 19

Epistola ad N. R. Gul. Shippen è medio Templo. p. 26

Spha-

INDEX.

Sphaeristerium Suleianum, Gul. Dillingha
Cantab. p.

Sphaeristerium Jo. Addison Col. Magd. Ox
p.

Resurrectio delineata ad altare Col. Magd.
Addison Col. Magd. Oxon. p.

Machinae Gesticulantes Anglicè A puppet-sho
Jo. Addison Col. Magd. Oxon. p.

Insignissimo viro Thomæ Burnet D.D. Theo
Sacrae Telluris Authori Jo. Addison Col.
Magd. Oxon. p.

Dux Glocestrensis Johan. Wallis Col. Magd.
Oxon. p.

Desiderium Gulielmi — ex aede Christi Ox
p.

Taurus in Circo Fran. Knapp Col. Magd. Ox
p.

Barometri Descriptio, Jo. Addison Col. Magd.
Oxon. p.

INDEX.

gham p. 29

Oxon. p. 34

d. Jo. p. 38

-show p. 44

Theorie n Col. p. 49

Magd. p. 55

Oxon. p. 62

Oxon. p. 70

Magd. p. 75

Gi-

Givetta ardens, Anton Alisop ex aede Christi Oxon. p. 79

Tithonus, Rob. Creyghton D. D. olim Græcæ ling. profess. Cantab. p. 87

Iter Occidentale, Rob. Creyghton D. D. Cantab. p. 93

Τερατογραφία sive *Σπηλαιογραφία* Rob. Creyghton, D. D. Cantab. p. 98

Sub-professor Græcæ linguae Cantabrig. Georg. Stepney, Col. Trin. Cantab. p. 106

Epistola ad — Aylöff de Oratione in laudem juris civilis publicè habendâ M. B. Cantab. p. 109

Horti Arlingtoniani. Car. Dryden, p. 117

Britannia. Sam. Leonard ex aede Christi Oxon. p. 123

Epitaphium Heneagii Nottingamie comitis, &c. summi Angliae Cancellarii. p. 129

Præ-

INDEX.

Pratum navale Anno 1692. Hug Parker
Coll. Magd. Oxon. p. 134

Trinitor G. Harrison C. C. C. Oxon. p. 140

*Inauguratio Duci Gloucesterensis nobilissimo ordini
et Periscelide dicto 1696.* p. 146

Articuli Pacis. Ed. Ivy ex ade Christi Oxon.
p. 149

*Pratum inter Pygmæos & grues commissum Jo.
Addison Col. Mag. Oxon.* p. 158

*Encanum Rusticum anglie A Country-Wake,
Rob. Friend ex ade Christi Oxon.* p. 166

*Munificentia Reverendi in Christo Patris Thomæ
Wood Episcopi Covent & Litchfield.
in Ædem Christi Oxon. collata R. F. ex
ade Christi Oxon.* p. 176

*Jus Pilei Academicum Gul. Adams ex ade Christi
Oxon.* p. 180

*Pugna gallorum gallinaceorum Rob. Friend ex
ade Christi Oxon.* p. 199

Elegia

INDEX.

Elegia anno etatis undevicesimo Joh. Milton. p. 195

Elegia ad Carolum Diodatum Joh. Milton. p. 199

Elegia ad Carolum Diodatum ruri commorantem idibus Decemb. Joh. Milton. p. 204

Damon. Ecloga Joh. Milton. p. 209

P R E.

INDEX

W.M. [John] Weller was born near Bigg's
R.R. P.

High in Cholesterol, Low in Saturated Fats. **Monounsaturated Fats** are the best fats for heart health.

Q22. *Q* *Individuel* *sozial* *sozial*

[v] MUSARUM
ANGLICANARUM
Delectus Alter.

EPISTOLA
AD
Carolum Mountague.

CAROLE, si superant, quies commendaris amico,
Et studia, & mores, & honesto in pectori candor;
Nostra feres lector jucundus, ut ante solebas,
Carmina; quicquid erit, si vis nos scribere, oportet
Laude suâ virtus, veniam donetur ut error.

B

Nam

Nam sua credulitas, nimis insidiosa Poetis,
 Blandiri sibi nata, libentiū optima fingit,
 Et pretium meritis & honores improba poscit.

Fortè roges, pedibus libeat cur stringere certis,
 Quicq; sermone queant proferri lege soluto.
 Si versus faciendi inolevit mos malus, atque
 Urgentur scabie nimis hāc communiter omnes ;
 Sit mihi cum populo fas insanire ; quis unquam
 Sobrius ad potos accessit ? non ego vivam
 Solus, & in turbā viventi labis adhāret
 Mox aliquid, Vates ut jam sit non magis alter.
 Hinc aliud, super hoc aliud compono, diesque
 Et noctes veterum vigil usq; volumina verso.
 Nec me pñiteat desumpti hāc p arte laboris,
 Si modò contingat, Græcorum è fonte petitos,
 Et Latii veteris famos recludere sensus :
 Quis multū puer assuevi, crescentibus annis
 Quorum crescit amor, pariliq; tenore senescet.
 Dicitur is felix studiorum, operæque locatæ,
 Qui, dupli faciens vīctor commercia linguae,
 Romanos Graiosque suo sub jure coerctet ,
 In patrii cogens concedere vincula rythmi.
 Hæc docti, hæc persæpc, ut proficientia, laudant.

Nescio quâ blandâ compellor imagine mentem ;

Seu juvat explorare humeri quid ferre valebunt,

Seu laudis me ducat hiantem cæca cupido,

Seu quid proveniens simul ex utrisque ; frequenter

Accendor tamen in patriam transmittere linguam ,

Per virides saltus ut apes examina ducunt ;

Ut thyma delibant agiles, operumque solutæ

Suaviter in medium quæfisis ante fruuntur.

Mentis opus vacuæ, & cui lectio multa frequensq;

Purgavit teretes castis sermonibus aures.

Scire laboranti cupidoque repone vicissim,

Tu quid agis rerum studiosus, ut otia ponis :

Nam neque Te, vel si versere negotia centum

Inter, vel vacuus cesses, tibi defore credo.

Ecquid: habet tanti, quo lentum pulchra morari

Urbs queat, & nostro profugum sejungere cætu ?

An conviva bibis generosius ? aut ibi mitis

Plus solito defevit hyems ? an publica lætum

Te faciunt aulæ spectacula ? vel Tibi risus

Excudit ad podium spectanti fabula, qualem

Arte laboratam multâ, ingenioque politam

Excipit ingenti populoſa Augusta Theatro ?

Carminali condas, quæ admittant denique molles

Auriculæ, horum aliquot reſcribe, vel ipſe venito.

Nos, quibus hic Grantz viventibus otia constant
 Libera, non temerè felices perdimus horas;
 Quin studiis, quin alloquiis quod temporis hæret
 Exigitur, sua quemque inducit ut æqua voluntas.
 Nec mihi displiceat, si festo tempore brumæ
 Pocula quis dulces socialiter inter amicos
 Libera degustet, non insipiente palato.
 Non tamen ut libeat spatiösam fallere noctem
 Inter vina, nocent crudi sub mane vapores;
 Labitur uncto res, & fluxa est gratia famæ.
 Interea ne torpentis neglectus amici
 Desidiam incuses, primo conamine fudi
 Carmen, de genere hoc, quo senos reddimus iætus,
 Sermoni propiore: irato plura licebit
 Ex locuplete penu depromere vatis *Horati*,
 Quando nos fugis improbus, atque requireris absens.

Cantab. Decemb. 26.
 1686.

THO. POWER, *Canta*

E (

ECLOGA

PUER NATUS

ABDON JONAS

Interlocutores alternis versibus celebrant Christi natalia.

JAM propè maturo valles sub sole rubebant,
 Quum potum ducunt pecudes ad fluminis undam,
Abdon balantes, teneris cum matribus, agnos ;
Hadlos (tractandæ non inconsultus avenæ,
 Et prisci referens Vatis cognomen) *Jonas*.
 Ambo parati animis contendere, versibus ambo,
Debora, seu lites, seu candida movit *Elisa*.
 Quis procul *Amasias*, nunc O ! nunc tanta ferenti
 Plaudite pastores, dias in luminis auras
 Exiit, & vitam accepit, mortalibus olim
 Promissus cunis, & terræ debitus infans.
 E Ipse ego nigrantes cœli inclarescere tractus,

6 MUSARUM ANGLICANARUM

Fortè domum rediens, serà sub nocte, videbam :
 Ipse ego sydereos Juvenes insignibus alis
 Obscurā vidi procedere noctis in umbrā
 Fulgentes, puerumque suā cum matre canentes.
 Quos si vel speret *Jonathas* æquare canendo,
 Cantantem quamvis vicinia lēta coronat ;
 Et merulas ulula superaret, & anser olorem.
 At quæ vos etiam pecora inter inertia lentoſ,
 Quæ tantæ tenuere moræ ? quò jurgia tendunt ?
 Eia agite, ô Juvenes ! mecum properate, videndi
 Si puerum vos tangit amor, si cura colendi.
 Dux ego vester ero ; non est via longa, sequentes
 Deducit lēvo quā tramite vallis ad amnem.

Haud mora : secedunt juvenes regione viarum,
 Contractum & quò tendit iter propiora capeſſunt.
 Addunt ſe comites vicino ē rure vocati,
 Qui pagos circūm, vicinaque rura colebant.
 Omnes, quis Puer ille ? rogam : venere coloni,
 Venere agricolæ, puerum videre jacentem
 Virginis in gremio. Vos autem dicite Musæ
 Uranides, (vos cuncta etenim memorare potestis)
 Dicite quis *Abdon* numeris, quis lufit *Jonas*.
Abd. Arbustis lauri præstant, myrteta ſalictis,
 Viburnis pineta, & odoriferæ Cypariffi.

Tu pueris, puer aliae, meo Tibi myrtus in horto
Crescit, quæque comas tibi plurima laurus inumbret.

Fon. Floribus est etiam sua gratia, lilia primas
Exuperant candore nives, rosa prænitet ostro :
At nec te splendore rosæ, nec lilia vincent,
Dum pulchram tenero puer exprimis ore parentem.]

Abd. Ite procul pastum per libera rura capellæ ;
Flumina nec prohibet, nec graminis obsidet herbam
Terribilis pro more draco : jam bucula cornu
Exeret, & nostro Cythiis non dēerit ovili.

Fon. Ut ripas servantem, atque iuvia prata tenentem
Perculerant celebrata suo natalia ruri ;
Non tulit improbus anguis, & avius in speluncas
Aufugit : latentur oves oviumque magistri.

Abd. Injusæ venient segetes, violæque per herbam
Immensum effusæ spirabunt veris odorem ,
Purpureo lati tollent se palmite colles,
Subslientque greges per florea rura petulci.

Fon. Neu morbus pecudi noceat, neu vitibus umbræ,
Neu violis Boreas, neu turbidus imber arisit,
Efficit ille puer, cuius de munere blandos
Speramus Zephyros, & amico lumine soles.

Abd. Pastores hederâ cunas ornate virenti,
(*Omnia non consumpsit hyems*) date mollia circum
Licia, Amaricinosque hederis innestite flores ;
Nestite pastores, sic vobis rideat infans.

Fon. Nè vos præcedant donis, properate pueræ,
Excessere suis nymphæ Libanitides antris,
Ipsæ etiam effusæ totâ Solymitides urbe
Dona feruunt puer, quis munera ferre recuset ?

Abd. Accipe, blande puer, quam candida fecit *Elisa*,
Docta satis tereti deducere staminæ fuso ;
Accipe puniceam nostro de munere vestem :
Sub noctem ipse feram, ah ! teneros tibi nè puer artus
Percutiat rigidus, Cælo inclemente, December.

Fon. En, puer alme, tibi lotas in fonte columbas,
En, puer alme, duas, quæ blando murmure cunis
Conciliens faciles, cœlestia munera, somnos.
Has olim, memini, obnixè me sæpe rogavit
Debora, nec tulit has, quanquam me sæpe rogavit.

Abd. Glauca salix qualis superas se tollit in auras,
Cresce puer, spes & crescendo præcipe nostras.

Fon. Crescenti nostris è sepibus agna quotannis,
Si fætura gregem instauraverit, imbuet aras.

Abd. Nec te péniteat pecoris, puer alme ; tenellum
 Pavit & ipse gregem peregrino in litore *Moses* :
 Pavit & ipse parens *Jeſſides*. Tu quoque Pastor
 Inter oves, tenet ulla ovium si cura, venito.

Jon. Tum canet ò ! liquidam resonant cui Galgala vocem,
Helisabe, croceo *Helisabe* nitidissima peplo.
 Certabunt simul officiis, blandique sequentur
 Et *Dorcas*, *Beroeque*, & ruris mascula pubes.

Abd. Sunt piëti flores, & prata virentia rivis,
 Sunt fluvii sylvæq; novo te vere quotannis
 Et piëti flores, & roſcida prata vocabunt.

Jon. Sive per xstatem recreet te fontibus Hermon,
 Myrторum dulci seu Etele protegat umbrā ;
 Et cantu myrtos celebrarem, & carmine fontes.

Abd. Tunc etiam egregium fando, rerumque potenter,
 Te patrii montes, vicinaque rura sonabunt.
 Et nymphæ, raptim per amena vireta vagantes,
 Florea viamineis properabunt ferta quasillis.

Jon. Florea nec nymphæ tibi solæ ferta parabunt,
 Quin Arabes sua thura ferent : Tibi pinguis Idume
 Centum aras statuet, centum ipse vocabere votis.
 Fistula nec capiet te tantum in nomen iturum.

10 MUSARUM ANGLICANARUM

His aliisque diem traxit sermonibus *Abdon*;
His aliisque, alterna canens, respondit *Fonas*.
Donec paulatim nox cœlo infusa sereno
Obduxit tristes, nec visa canentibus, umbras.
Tantus amor puerum colere, & cantare voluptas.

THO. POWER.

ECLOGA

ECLOGA THYRSIS

Sub cuius nomine præmaturi obitus Domini

JOHANNIS LAKE,

Juvenis amicissimi deplorantur.

Erupum sato juvenem florentibus annis,
Thyrsin, dilectus juveni puer Alcimus olim,
Alcimus, & sociis lugebat fletibus Idas.
Vos glaucæ salices, veterisque novalia Grantæ,
Et nymphæ, (sensitis enim) jaætabitis ultrò,
Quas mæsto dederit puer Alcimus ore, querelas.

Ile etenim infelix ibat, lamenta per agros
 Nequicquam ingeminans, multum vigilantibus astris
Nocturnus, multum se matutinus agebat ;
 Limina nec sua nocte miler, nec mane petebat :
 Anxius hæc animi tantum irrita dixit ad auras.

Quo nemore exceptus ferar ? aut quibus abditus astris
Crudeles Divos incussem, & tristia Divum
 Fata ? quibus repetam votis, mea gaudia, Thyrsin ?
 Candida quem Pholoe, latus quem prole Menalcas.
 Ah ! felix ulti quondam dedit altera nasci,
 Alter crescentem teneris fingebat ab annis,
 Et puerum ingenuas longum assuefecit ad artes.
 Illum ego p̄x comitum cætu juvenilibus unum
 Florentem vidi studiis, illi acer **Alexis**
 Cesserat, & calamo Dorylas insignis eburno ;
 Nec super ulius erat, quo plus se pascua jacent,
 Quid tamen & virides annos, lumenque juventæ
 Purpureum infelix memorem, laudataque nymphis
 Ora miser, si Persephone nil tangitur istis ?
 Illa, animi inclemens, nullâ nōn sœvit in horâ.
 Nec cythiso impastæ pecudes, nec grami a rivis
 Sicca, nec ingrati saturantur funere manes.
O, ego si fusis sperem placabile Divum
 Numen adiuc precibus, superos in vota faventes !

Quas non offerrem, supplex super omnibus aris,
 Et teneras voces, & verba precantia, Divis?
 Thrax pius *Euridicen* cantu post fata redemit ;
 Et juvenem *Hypolytum* sylvæ videre reverti
 E tenebris iterum ad superos. Heu ! quis mihi reddet
 Thyrsin ? quis Deus heu ! raptum ? raptum omnia circùm
 Flumina cum Nymphis, raptumque remurmurat Echo.

Forsan & affligens cùm te dolor angeret ægrum,
 Et jam extrema tibi legerentur stamina Parcis ;
 Inscius ipse mali intereà saturamque dierum
 Poscebam tibi voce Deas, facilemque feneftam,
 Et levis arripui venientes longius annos.
 Rusticus ut primâ messi præsumit in herbâ,
 Et jam turgentes in palmitæ vinitor uvas,
 Nec coeli faciem, mutataque respicit astra.
 Obscurâ quin nocte premens Deus irrita finxit,
 Votaque destituit properata. Ah ! nunquam ego dulcē
 Castaneasque nuces, & roscida mala canistris
 Thyrsidi dona legam ; nam Thyrsin fata tulerunt.
 Alcimus hæc ; mæsto incipiens tūm proximus Idis
 Ore refert. O ! luce magis, dum vita manebat,
 Chare puer, nunc afflictæ dolor unice menti.
 Scilicet & poteram certis prænoscere signis
 Exitium haud longè à nobis, properèque futurum.

14 MUSARUM ANGLICANARUM

Nam mutæ pecudes, obductaque nubila cœlo,
Et multum obscuræ monuerunt omina pennæ.
Ulmus at, ingenti quæ brachia tendere nisu
Cæperat, & foliis se fundere laxa sub auras,
Plus nimio incessit mentem, petulantibus Euris
Frondentes exuta comas, dum marcida languet.
Ah! miserande puer, quæ te loca cunque tenebunt,
Quæ te cunque tenent, etiam tua tristia nobis
Funera adhuc restant; & erunt tua funera nobis,
Quale undans apibus per cæca foramina fumus,
Et nantis hyemes, & aristis noxiis imber.
Te teneræ è sylvis Dryades, te fonte relicto
Naiades, effusis per candida colla capillis,
Fleverunt morientem, & sydera dura vocarunt.
Nos quoque pastores, veterum de more, canentes
Flebile in exequias carmen, cumulavimus umbras
Floribus ingestis, gaudent nam floribus umbræ.
Hoc, Thysli, extremum tibi munus habeto Tuorum.
Interea Damon curando ritè supremo
Sedulus officio, & ruris lecta juventus
Pro se quisque ferunt calathis è vimine textis
Pallentes violas, ferrugineoque Hyacinthum
Lugentem, & croceo Narcissum flore comantem:
Düs charos olim juvenes, nunc germine flores

Conspicuo, sacros umbris, & luctibus aptos.
Tum manibus puris dant ordine, suavè nitentes
Et cumulo flores, ut cuique est copia, fundunt;
Nec voces, nec verba aberant. Tu, Thyrfi, verendos
Seu colis Elysi lucos, sedesque piorum,
Seu novus æthereis fulges decor additus astris,
Sis memor O! tenerique gregis miserere relieti;
Dum Tibi pastores solennia sacra dicamus,
Et placidi intacto requiescunt cespite manes.

THO. POWER.

IN

*In Obitum clarissimi Domini Dris. N O R T H
 Col. S S. & Individuae Trinitatis apud Cantabrigienses Magistri, qui paralysi subita correptus, ex quo per triennium & amplius morbi languore & tædio confectus erat, diem tandem supremum obiit.*

O Vitam fragilem, brevem, caducam,
 Spes inter dubiæ metusque tractam !
 Quam circum innumeræ fremunt procellæ,
 Et vexant, agitantque pertinaces
 Inclusam spatiis euntis horæ ;
 Quam Te sem nihili fovemus omnes ?
 Quam Te sistere, paululumque lentani
 Moræ ducere, lenè blandientes
 Votis omnibus, omnibusque verbis
 Bellè supplicibus diu precamur ?
 At nobis nec eò magis benigno
 Longuin sydere prorogabis ævum.
 Tu, Tu laxis, & impotens reverti,

Porrò diffuis, arripisque metam
 Parcarum tibi lege destinatam.
 Curru tam celeri ruunt nitentes,
 Et raptim fugiunt, micantque soles.
 At, si cui dolor intimus medullis
 Multum fexiat, hereatque membris,
 Ingratas trahis otiosa noctes,
 Et lentæ similis videre morti.
 Sic semper fugiens noces, manensque.
 O sanctum caput ! O diuque flendum
 Probis omnibus, omnibusque doctis !
 Nostræ deliciæ, decusque Grantæ,
 Dum leti Tibi spiritus vigebant.
 Nostræ tristitiae, dolorque Grantæ,
 Dum morbus vehemens gravisque languor
 Gliscabant Tibi debiles per artus.
 Nunc desiderium unice Tuorum,
 (Si desiderium vocare fas sit)
 Postquam Te pietas, gravi solutum
 Vinclò corporis, intulit beatis
 Letum sedibus, addiditque caelo.
 O Quem Te memorem (verende Præses)
 Magnis dotibus ingenii beatum !
 Clarum, munificum, gravem, innocentem,

18 MUSARUM ANGLICANARUM

Fidum pectore, candidumque vitz:
Quo nil purius elegantiusve,
Quo non quenquam hominum venustiorem,
Ætas præsca tulit; feretve quenquam
Ætas postera proximè sequentem.

THO. POWER.

EPI-

EPISTOLA

Ad C. C.

De Cervi Venatione.

O Amor ! O animæ meritò pars optima nostræ
 Carole, cui pectus generosum, candida cui mens !
 Accipe, quod promisi, carmen (non ità pridem
 Eboracum versùs proficiscens), nè mèditeris
 Jurgias, & ignavum moneas infensus Amicum.
 Accipe ; forsan enim rationem & munera vitæ
 Scire meæ non displiceat, dum latior urbe
 Ipse manes, genioque indulges inter Amores,
 Inter vina, hilaresque dies noctesque benignas.
 Nolo tamen trito insulsoque exponere versu
 Et virides saltus, & culta novalia ruris.
 At libet hesternos pótius memorare labores,
 Quos tulerat studiosa cohors Juvenumque canticumque.

Hic juxta locus est valli munimine septus,
 Quò vernat naturæ æterna recensque juventa,
 Dulcia quò spirant, radiis purgantibus, auræ,
 Luxuriatque valetudo, sensusque serenat.

Hinc mons crescenti minitatur culmine cælo,
 Illinc porrigitur latè prono æquore vallis.

O placidas sedes ! ubi, prima ab origine gentis,
 Et pecora, & damæ, & cervi capita alta ferentes
 Imperium tenuere futim, sua jura colebant.

Jam vix matutina polo dimoverat astra
 Sol oriens, vix oceano totum extulit orbem,
 Cùm simul huc Juvenes coierunt, *Nifus, Adores,*
Euryzusque, colonorum comitante catervâ.
 Scilicet *Elae* caluere cupidine *laudis* ;
 Quis melius ductis moderari possit habenis
 Cornipedem, volucremque fugâ prævertere cervum.
 Nec mora : venator lucis, cursusque futuri,
 Signa dedit, meditatos acceleratque triumphos :
 Harpalus, Ignobates, & cum Junone Melampus
 Corniceni reboant; reboat circum undique Cœlum.

Mox, ubi per ventum est in aprica cacumina clivi,
 Prospiciunt cervum, quem tota armenta sequuntur,
 Cuique ætas solidò firmat corpore vires,
 Rex patet incessu verus, yulque superbo.

Flagrantes oculorum acies hinc indè retorquet,
 Circumagitque vibratque horrentem vertice Sylvam.
 Sic olim, *Arcti* montes, sua regna, pererrans,
Pan Deus exhibuit ramulos frontis honores.
 Cùm tamen Ignobates primis latratis instet,
 Excusis animis, & Majestate relictâ,
 Præcurrit vilum velocior ille sagacem;
 Insequitur rabieisque canum, clamorque virorum.

Continuò latebras, antiqua cubilia, nactus,
 Explorat sibi munimen, solitosque recessus;
 At huiusmodi explorat. Quis enim contendere contrâ
 Pareat astra Deosque? quis immutabile fatum
 Obnitens valet amoliri, & scindere leges?
 Quò miser aufugiet sua quem vesti, in produnt,
 Quem morti opponit certe spes sola salutis?
 Dam mala venturo præludunt omina fato,
 Anxia divisa laceant præcordia motus;
 Aerior at stimulis unus timor omnibus urget.
 Enfigitur sylvâ exiliens rapit ardua montis;
 Unde præcul densas alacris cùm fortè suorum
 Aspiceret turmas (olim servire paratas
 Ilius imperio, lœtis & inesse triumphis)
 Præcipitat facilem summo de vertice cursum,
 Subiectaque volans perlabilis est quorū arenæ.

Tum præsens voluit sociæ fæse addere turbæ,
 At non agnoscit Dominum sua turba, sed ultrò
 Calcitat, atque ipsiç crudelior hostibüs æret.
 O lethalis honos ! O lubrica gloria Regin !
 Qui modò sylvestre imperium metuendus habbat,
 Cuique tulit nullos diffusa potentia fines ;
 Nunc votis, precibus suppplex, nunc omnium egenus,
 Sollicitat populos perituro parcere Regi.
 Nequicquam —
 Indignans igitur, pulso similisque Monarchæ
 Torva tuens, mallet se mittere nudus in arma,
 Contemptus quām ferre suæ fastidia plebis.
 At jam collecti juvenes, & odora canum vis,
 Frendingem circumductâ cinxere coronâ.
 Vndictam ille minax recoquit sub corde calenti,
 Menteque arripit in furias, martemque lacefit.
 Utque cavo inclusus scopulo cum turbine circum
 Claustra fremit ventus, verritque per æthera quiequid
 Objicitur : medios tandem violentus in hostes
 Sic fertur, pedibusque potens prævertitur Eurum.
 Corripuere vias equites, rapidoque cucurrit
 Murmure quadrupedans sonitus, tremuitque per arvum.
 Tum Nisi acer equus mandit spumantia fessa,
 Insignis longè cursu dum præterit omnes

Effuso, sequiturque ducem generosa juventus :

Fervet opus, mistoque exundat pulvere sudor.

At dūm Venator, *Polyglotti* nomine notus,

(Quo non, Agricolas inter, præstantior alter

Ore ciere canes, animosque accendere cornu)

Sedulus hortatur nunc hos, nunc increpat illos,

Vociferansque replet rauco nemus omne tumultu ;

Ecce inclinato (diuī memorabile) dorso

Exutitur titubantis equi, præcepisque ruit Vir :

Nec potuere suos socii cohibere cachinnos.

Ingeinit interea cervus, neque sufficit ultrà,

Jam pœnè exhaustus, concurrere cominus armis ;

Sed languet, studioque gradus molitur anhelo.

Cum subito tamen ante oculos per devia flumen

Volvitur, insula cui mediis pulcherrima ravis,

Lenè superficiem Zephyro radente, susurrat :

Hinc nova spes, nova vis : unda superesse salutem

Credidit optatam ; sed nec dabit unda salutem.

Vix etenim portum tenuit, cum numine laeo

Attonitas iterum iaya hunc latratibus aures

Turba canum, intentant & ubique pericula mortis.

Ille tamen cauto coeuntes dissipat istu ;

Hunc agit, intorquetque leves sublimè per auras,

Alterum at obliquo cornu deturbat in amnem,

Castigatque diu vicit, quos fugerat, hostes :
 Donec lethiferam jaculatur machina glandem,
 Quæ, *Nisi* displosa manu, fecat aera pernix,
 Contunditque artus, & vitæ claustra resolvit.
 Tum novus it Cœlo clamor plaudentibus alis,
 Lapsantemque canes in honesto vulnere fœlant,
 Ulturi memores crudæ vestigia pugnæ.
 Quin Venatores, trajecto protinus amne,
 Subducunt rabidis tanti spolia ampla laboris.

Dēindè petunt quercum, multos quæ sacra per annos
 Relligione Patrum viguit ; quæ præsidet alto
 Ipsa nemus nemori, Jovis arbor, & Ara Dianæ.
 Hanc propè convenient, glomerataque turba cadaver
 Ingenti stratum mirantur mole per herbas.
 At fessi postquam Juvenes cecinere triumphos,
 Collum humeris, uti mos, solenni lege recidunt,
 Seque omnes prædæ accingunt, dapibusque futuus.

Tum viæ revocant vires, Nymphisque coronant
 Pocula Sylvanis, (quis pocula plena recuset ?)
 Lætitiaeque sacras fallunt socialiter horas.
 Nox orbem intèrèa fuscis revoluta quadrigis
 Ambit, & implentur Bacchi, pinguisque ferinx.

Hæc habeas tenui facilique fluentia vena
 Carmina ; sed studio.nu.ø, nullâ arte polita.

Tuque

Tuque mei memor, urbs quid habet, recribe vicissim;
Quid vatum ingeniosa cohors operum struit? an quis
Angliaco sermone poemata *grandis Homeri*
Exprimat, an *divini* epos *immortale Maronis*?
Quis Musâ genioque sinistro dramata cudit?
Quisye Sophocleo componit digna cothurno?
Aut si dilecta malles celebrare Corinnæ
Purpuream formam misto candore rubentem,
Ambrosium os, fluidosque sinus, & cerea colla:
Sive aliud quicquam mediteris carmine dignum,
Candidus imperti cupidus, mi *Carole*; Vatis
Namque Tibi ingenium vocemque indulxit Apollo,
Et callere dedit Criticam, callere Poesin.

Jul. 13.
1695.

GUL SHIPPEN,

è Medio Templo.

E P I.

Epistola ad N. R.

Phosphore chare mihi, Aonis charissime Nymphis,
 Dum petis Occidui secessum ac otia ruris,
 Ut Tibi amicitiaeque vaces ; dum mente serena
 Tu Pyladesque Tuus labentes ducitis horas,
 Et Phœbum colitis, Phœboque *Amaryllida* dignam :
 Volvor ego rerum fluctus, commerciaque urbis
 Inter, semotus Musis, semotus Amicis.

At nunc perpetuam circum præcordia febrim
 Sentio, & Ætna coquit jecut, accenditque medullas.
 O si *Devonie* tecum sub montibus altis
 Diffusum tractare gelu, zephyroque perenni
 Demulcere mihi liceat, quies maceror, ignes !
 Quò fugiam ? Quid agam ? pudet hoc opprobrium Amoris
 Et dici potuisse, & non potuisse refelli.
 Frustrà autem Ratio vires animumque ministrat,
 Cum morbi expendit subtili examine causas,

Effectusque stupeat ; frustra argumenta revolvit,

Objiciens mihi mollitiem, tenerumque furem.

Sepè (fatebor enim) collecto robore, mecum

Arguerim fragilem sexum, dotesque minores :

Ut pote queis natura indulxit munera forme,

At non excudit tam cauto pollice mentem.

Nescius ergo *sui rerumque est*, fulmina linguis

Qui tribuit, fulgurque oculis & lucida tela,

Sic, ubi terrarum trunci statuque colluntur,

Non opifex singit cœlato emblemata *Numen*,

Ille excoigitat, ille facit, qui pronus adorat.

Hæc Ratio. Sed Amor, Ratione potentior omni,

En ait ! en roseos Divæ carentis honores,

Purum illibatumque decus, lumenque juventæ,

Virgineum lumen, Phœbæo blandius igne !

Virtutem en ipsam solito plus laudis habentem,

Plus cœli ! quamvis etenim fecunda bonorum

Sit virtus, opibusque suis ac indole pollens ;

Hic tamen austeros habitus mansueta remittit,

Hic cultu ingenuo pariterque ornatur, & ornat.

Talibus æternum dictis aspirat Amorem,

Jamque mihi fibras irrodit dulce venenum,

Quod latet accenso non enarrabile corde.

Sic, cum Thessalicis prægnantia pocula succis

Epistola ad N. R.

Prophore chare inhi, Aoniis charissime Nymphis,
 Dum petis Occidui secessum ac otia ruris,
 illi Tibi amicitiaeque vaces; dum mente serena
 Tu pyladesque Tuus labentes ducitis horas,
 Et Phœbum colitis, Phœboque *Amaryllida* dignata:
 Volver ego rerum fluctus, commerciaque urbis
 Inter, semotus Musis, semotus Amicis.

At nunc perpetuam circum præcordia febrim
 Sentio, & Ætna coquit jecur, accenditque medullas.
O si *Devonia* tecum sub montibus altis
 Diffusum tractare gelu, zephyroque perenni
 Demulcere inhi liceat, queis maceror, ignes!
 Quò fugiam? Quid agam? pudet hoc opprobrium Amoris
 Et dici potuisse, & non potuisse refelli.
 Frustrè autem Ratio vires animumq; e ministrat,
 Cum morbi expendit subtili examine causas,

Effectusque stupeat ; frustra argumenta revolvit,

Objiciens mihi mollitatem, tenerumque furorem.

Sepè (fatebor enim) collecto robore, mecum

Arguerim fragilem sexum, dotesque minores :

Ut pote queis natura indulxit munera forme,

At non excudit tam cauto pollice mentem.

Nescius ergo *sui* rerumque est, fulmina linguis.

Qui tribuit, fulgurque oculis & lucida tela.

Sic, ubi terrarum trunci statuæque conjuntur,

Non opifex fingit cœlato emblemata *Numen*,

Ille excoxitat, ille facit, qui pronus adorat.

Hæc Ratio. Sed Amor, Ratione potentior omni,

En ait ! en roseos Divæ carentis honores,

Purum illibatumque decus, lumenque juventæ,

Virgineum lumen, Phœbæo blandius igne !

Virtutem en ipsam solito plus laudis habentem,

Plus cœli ! quamvis etenim fecunda bonorum

Sit virtus, opibusque suis ac indole pollens ;

Hic tamen austeros habitus mansueta remittit,

Hic cultu ingenuo pariterque ornatur, & ornat.

Talibus æternum dictis aspirat Amorem,

Jamque mihi fibras irrodit dulce venenum,

Quod latet accenso non enarrabile corde.

Sic, cum Thessalicis prægnantia pocula succis

Quis

Quis biberit, frustra est medicina, herbaeque potentes;
 Scilicet in venas vietrix contagio serpit,
 Et furor & rabies toto se sanguine miscent,
 Lethiferoque moveant bella intestina tumultu.

Huc, comes alme, Tibi fidam deponere in aurem
 Non dubito, celanda licet: comes alme doloris,
 Lætitiaeque meæ pariter; qui sæpe labantem
 Consilio firmas animum, in solidoque reponis.
 Sique vales iterum afflictis succurrere rebus,
 Tu mihi Numen eris; nam Numinis instar Amicus.

GUL SHIPPEN.

SPHÆ-

Sphæristerium Suleianum.

AUso:jas propter ripas, quā cogitur unda
Ferre jugum, & famam debet *Wansfordia* Ponti ;
Sylve contiguus, modicique cacumine montis,
Est locus, Austrā:em qui partem versūs & ortum,
Vallesque, villasque, & longos prospicit agros ;
Terra olim Agricōlē duros experta labores.
At postquam cinēta est vivē munimine sepis,
Et viridi donata togā de cespite puro,
Tota vacat ludo, magnis celebranda triumphis,
Miraturque novos auratā veste colenos.
Hinc benē detonsam, ac ad vivum cespite raso,
Lxvigat, atque polit, subigitque volubile saxum,
Labentem sphēram nē quā festuca moretur.
Hūc generosa cohors, animo depellere curas
Cūm juvat, & sudum est, diētis p'erumque diebus
Convolat ; in partes itur ; Tu *Guelfius* esto,
Hic *Gibelinus* erit ; furiis tamen ante remotis,
Quin & avaritiā ; turpes hēc fuscitat iras.

Sed

Sed neque pro nudā jubeo te läude pacisci :

“ Exacuit modicum ; nimio si pignore certes,

“ Corrumpis ludum, nè sit sincera voluptas.

Laudo tamen veterum ritus, qui munera bina,

Premia victori, statuunt, solatia vusto.

Heus puer ! hoc properè spheras splendore coruscas.

Expedias, lateri immissum quas fusile plumbum

Et docuit solidare gradus, & ducere gyros.

Stat juxta domus exilis, gratissima fessis

Umbra viris ; eadem ludentibus arma ministrat.

Hinc puer exprimit spheras, hic nocte recondit.

Primus ibi antè omnes in arenam *Sylvius* Heros

Descendit, multa virtute insignis & arte :

Seu circumducto metam contingere gyro,

Sive per hostiles opus est pertrumpere turmas.

Is (postquam limen signarat lamina ferri)

Protinus emittit nullo molimine sphera

Exiguam. Hæc *Helena* est, cursus Hæc metu futuri,

Hanc ambire omnes : felix, qui limine primo

Egressus, tandem illius requiescit in ulnis.

Tum sphera dextrâ complexus, lumine certo

Signat iter, prono veneratur corpore *Nympha*,

Effunditque globum, tacito qui flumine lapsus

Metu contiguus mediâ requiescit arenâ.

Excipit hunc *Niſus*; quō non prætantior alter,
Sivè globum versare manu, seu stringere metu;
Sivè hostem turbare lœo, seu vincere cursu.
Hic sphæram librat, minimi quæ conscia plumbi
Radit iter levum interior, meliorque priorem
Detrudit spatio, metuque amplexibus hæret.

Tum varius reliquis animus, spes, ira, metusque
Et pudor, & studium, laudisque immensa cupido.
Quisque suas partes tutari mente páratus;
Sed non quisque ducis laudes virtutibus æquat.

Hic multùm cupiens titulos: angere triumphis
Atque locum sperans saltem retinere secundum,
Currentem sphæram manibus pedibusque fatigat.
Nunc festinantem vocis moderatur habendā;
Ignavum & sine honore globum nutre increpat; & mox
Consulit, hortatur, laudat; tum corpore torto
Evitare docet cautes, monitisque videtur
Emendasse suis. Quid non sibi somnia fingunt?

Ille, volens capto *Niſum* detrudere muro,
Fallitur, inque auras vires effundit inanes.
Infelix virtus! sed magnis excidit ausis.

At veluti in castris olim *Romana* juventus,
Induperatori si quando fortè periculum
Imminet, exemplò fese ad *Prætoria* sifit,

Tuta

Tutaturque ducem, multoque satellite cingit.

Haud aliter *Nisum* socii fido agmine cingunt,

Obice firmantes aditus, hostemque morantur.

Quid reliquos memorem, varius quos abstulit error?

Hic prætervestus metam post terga reliquit;

Is me lio languet, seu carcere segnior exit,

Seu titubante pede & duplicato tramite vestus;

Hic hiat immodicè nimiis ambagibus; ille

Interior secut gyro, vel devius errat

Averso plumbo, totâ ridendus arenâ.

Sylvius, ut vedit nullum superesse suorum,

Qui conciamatis posset succurrere rebus,

Non animis cadit, aut fatis irascitur; atqui

Oblatam gaudet, qua' em sibi posceret ultrò,

Materiem, dignamque suâ virtute palestram.

“ Difficili arguitur præsens ac ardua virtus;

“ Altius opposito surgit velut aggere flumen.

Tum spatum omne suo permensus lumine; nunc hos,

Nunc illos aditus rimante explorat ocello.

In via virtuti nulla est via, protinus infit.

Dixerat, & limen repetit, sphæramque poposcit,

Quam prudens illos olim servârat in usus.

Viribus hanc totis intorquet; at evolat illa

Fulminea vibrata manu, ruptaque phalanges

Dissipat

Dissipat hostiles, huc illuc funera spargens,
Objectaque moras cursum molita per omnes,
Abducit metam, & summā consitit arenā.

Protinus it Cœlo clamor, totusque remugit
Mons circūm; trepidat mediis exterrita Sylvis
Nympha loquax, dubitans tanti quæ causa triumphi,
Quanto non meminit celebrari funera cervi.

GUL. DILLINGHAM.

Cantab.

D SPHÆ.

Sphæristerium.

Hic, ubi graminea in multum sese explicat aequor
 Planities, latoque teres patet area Campo,
 Cùm solem nondum Fumantia prata fatentur:
 Exortum, & tumidae pendent in gramine guttae,
 Improba falx noctis parva incrementa prioris
 Desecat, exiguam radens à Cespite messem:
 Tum motu assiduo saxum versatile terram
 Deprimit extantem, & surgentes atterit herbas.
 Lignea percurrunt vernantem tu bæ palestram
 Uncta, nitens oleo, formæ quibus esse Rotundæ
 Artificis ferrum dederat, facilisque moveri.
 Nè tamen offendat ludens errore globorum,
 Quæque suis incisa notis stat sphæra; sed unus
 Hanc vult, quæ infuso multùm inclinata metallo
 Vertitur in gyros, & iniquo tramite currit;
 Quin alij diversa placet, quam parcius urget
 Plumbea vis, motuque finit procedere recto.

Postquam ideo in partes turbam distinxerat æquas
 Consilium, aut fors; quisque suis accingitur armis.
 Evolat Orbiculus, qui cursum meta futurum
 Designat, jactique legens vestigia, primam,
 Qui certamen init, sphæram demittit, at illa
 Leniter effusa, exiguum quod ducit in Orbem,
 Radit iter, donec sensim primo Impete fesso
 Subsistat; subito Globus emicat alter & alter.

Mox ubi funduntur latè agmina crebra minorem
 Sparsa per Orbiculum, stipantque frequētia metā,
 Atque negant faciles aditus; jam cautiùs exit,
 Et leviter sese insinuat revolubile lignum.
 At si fortè globum, qui misit, spestat inētem
 Serpere, & impressum subito languescere motum,
 Ponè urget Sphære vestigia, & anxius instat,
 Objurgatque moras, currentique imminent orbi.
 Atque ut segnis honos dextræ servetur, iniquam
 Incusat terram, ac surgentem in Marmore nodum.

Nec Rilus tacuere, globus cùm volvitur aëtus
 Infami jactu, aut nimium vestigia Plumbum
 Allicit, & Sphæram à recto trahit insita virtus.
 Tum qui proiecit, strepitus effundit inanes,
 Et, variam in speciem distorto Corpore, falsos
 Increpatis errores, & dat convitia ligno.

Sphæra sed Irarum temnens ludibria, cæptum
Pergit iter, nullisque movetur surda querelis.

Illa tamen laudes summumque meretur honorem,
Quæ non dirumpit cursum, absitivæ moveri,
Donec turbam inter crebram dilapsa supremum
Perfecit stadium, & metæ inclinata recumbit.
Hostis at hærentem Orbiculo detrudere Sphæram
Certat, luminibusque viam signantibus omnes
Intendit vires, & missile fortiter urget :
Evolat adducto non segnis Sphæra lacerto.

Haud ita profiliens Eléo carcere pernix
Auriga invehitur, cum raptus ab axe citato
Currentesque domos videt, & fugientia testa.

Si tamen in duros, obstructa Satellite multo,
Impingat socios, confundatque orbibus orbes ;
Tum servet bilis, fortunam damnat acerbam,
Atque Deos atque astra vocat crudelia. —

Si verò incursus faciles, aditumque patentem
Inveniat, partoque hostis spolietur honore :
Turba fremit confusa sonisque frequentibus, Euge,
Exclamat Socii ; plausu strepit omne Viretum.

Interea fessos inimico Sirius astro

Corripit, & salsas exudant Corpora guttas;

Lenia jam Zephiri spirantes frigora, & umbræ

Captantur, vultuque fluens abstergitur humor.

JO. ADDISON, *Oxon.*

D. 3

R E



RESURRECTIO

Delineata ad Altare Col. Magdal. Oxon.

Fœlices calami traëctus, Fucique labores,
 Historiamque sacram, redivivaque funera pandam.
 O ! si non impar virtus, nec iniqua potestas,
 Jam saltem affuerit Pictoribus atque poetis ;
 Ut versu poterit simulata Tabella referri,
 Et calamo pariter descripta niteret utroque.

Olim Planitiem (quam nunc fœcunda Colorum
 Insignit Pictura) inhonesto & simplice cultu
 Veliū albedo, sed nè rima ullā priorem
 Agnoscat faciem, mox fundamenta futuræ
 Substravit Pictor tabulæ, humoremque sequacem
 Per muros travit, velamine mænia crasso
 Squalent obducta, & rudioribus ixta fucis.
 Utque prius micuere poli, quam lucida signa,
 Nè spatio moles immensa dehiscat inani,

Per cava cælorum, & convexa patentia latè,
 Hinc atque hinc interfusus fluitaverat Æther ;
 Mox radiante novum torrebat lumine mundum
 Titan, & pallens alienos mitiùs ignes
 Cynthia vibravit ; crebris nunc consitus astris
 Scintillare polus, nunc fulgur Læteus omne
 Diffluere in Cœlum, longoque albescere tractu.

Sic, ubi prima operis lusit fundamina Pictor,
 Dum sorbet murus, nullumque fatetur Apellem,
 Jam cautè calamos exerceat, & arte tenacem
 Confundit viscum, succosque attemperat omnes :
 Inducit tandem formas, appetat ubique
 Muta cohors, & Picturarum yulgas inane.

Aligeris muri vacat ora supreima Ministris,
 Sparsaque per totam Seraphica turba Tabellam
 Raucos inspirat littios, buccasque tumentes
 Inflat, & attonitum replet clangoribus orbem.
 Æmula Threicæ Cytharæ tuba saxa recludit,
 Immittitque diem tumulis, animatque sepultos.
 Defunatis sonus auditur, tabulamque per imam
 Piæta gravescit humus, terris emergit apertis
 Progenies rediviva, & plurima surgit imago.

Sic, dum viviparis Cadmus dat semina fulcis,
 Terra tumet prægnans, animataque gleba laborat,

Luxuriatur ager segete spirante, calefacit
 Omne solum, crescitque virorum prodiga messis.
 Jam pulvis varias terræ dispersa per oras,
 Sive inter venas teneri concreta metalli,
 Sensim dirigit, seu sese immiscuit herbis,
 Explicita est; molem rursus coalescit in unam
 Divisum funus, sparsos prior alligat artus
 Junctura, aptanturque iterum coeuntia membra.
 Hic nondum specie perfecta resurgit imago,
 Vultum truncata, atque in honesto vulnere nares
 Manca, & adhuc deest informi de Corpore multum.
 Paulatim in rigidum hic vita insinuata cadaver
 Motu ægro vix dum redivivos erigit artus.
 Inficit his horror vultus, & imagine totâ
 Fusa per attonitam pallet formido figuram.

Detrahe quin oculos Spectator, & ora nitentem
 Si poterint perferre diem, medium inspice murum;
 Quâ sedet orta Deo proles, Deus ipse; sereno
 Lumine perfusus, radiisque inspersus acutis.
 Circum tranquillæ funduntur tempora flammæ,
 Regius ore vigor spirat, nitet Ignis ocellis,
 Plurimaque effulget Majestas Numine toto.
 Quantum dissimilis; quantum ô! mutatus ab illo,
 Qui peccata luit crucifixus non sua, vitam

Quando luctantem cunctatā morte trahebat !
Sed fristrā voluit defunctum Golgotha numen
Figere humo, dum debellatā morte triumphans
Nativum petiit cœlum, & super æthera vētus
Despexit Lunam exiguum, solemque minorem.

Jam latus effossum, & palmas ostendit utrasque,
Vulnusque infixum pede, clavorumque recepta
Signa, & transacti quondam vestigia ferri.
Umbræ huc felices tendunt, numerosaque cœlos
Turba petunt, atque immortalia dona capessunt.
Matres, & longæ nunç reddita Corpora vitæ
Infantum, Juvenes, Pueri innuptæque Puellæ
Stant circùm, atque avidos jubar immortale bibentes
Affigunt oculos in Numine; Laudibus æther
Intonat, & læto Cœlum vacat omne triumpho.
His Amor impatiens conceptaque gaudia mentem
Funditus exigit, imoque in pectore fervent.
Non æquè exultat flagranti corde *Sibylla*,
Hospite cùm tumet inclusu, & præcordia sentit
Mota Dei stimulis, nimioque calentia Phœbo.

Quis tamen ille novus perstringit lumina fulgor ?
Quam Mitræ effigiem distinxit Pictor, honesto
Surgentem è tumula, Alatoque Satellite fultam ?
Agnosco faciem, vultu latet alter in illo

Wainfletus, sic ille oculos, sic ora ferebat :

Eheu quando animi par i venietur Imago !

Quando alium similem virtus habitura ! — — —

Vindicis innocuas securus Numinis iras

Aspicit, impavidosque in Judice figit ocellos.

Quin age, & horrentem commixtis Igne tenebris

Jam videoas scenam, multo hic stagnantia fuco

Mania flagrantem liquefacto Sulphure rivum

Fingunt, & falsus tantâ arte accenditur Ignis,

Ut toti metuas tabulæ, nè flamma per omnem

Deserpat murum, & tenues Pictura recedat

Consumpta in Cineres, propriis peritura favillis.

Huc turba infelix agitur, turpisque videri

Infrendet dentes, & rugis contrahit ora.

Angelus à tergo implacabile fævit, & ensem

Fulmineum vibrans acie flagrante scelestos

Jam Paradiseis iterum depellit ab oris.

Heu ! quid agat tristis ? quò fe cœlestibus iris

Subtrahat ? o ! quantum vellet nunc æthere in alto

Virtutem colere ! at tandem suspiria dicit

Nequicquam, & ferò in lacrymas effunditur; obstant

Sortes non revocandæ, & inexorabile Numen.

Quam varias aperit veneras Pictura ! periti

Quot calami legimus vestigia ! quanta colorum

Gratia se profert ! tales non discolor Iris
Ostendat, vario cùm lumine floridus imber
Rore nitet toto, & guttâ scintillat in omni.

O fuci nitor, ò pulchri durate Colores !
Nec, Pictura, tuæ languescat gloria formæ,
Dum lucem videoas, qualem exprimis ipsa, supremam.

JO. ADDISON.

M A-

*Machinæ Gesticulantes.**Anglice*
A Puppet-show.

Admiranda canam levium spectacula rerum,
 Exiguam gentem, & vacuum sine mente popellum;
 Quem, non surreptis cœli de fornici flammis,
 Innocuâ melior fabricaverat arte *Prometheus*.

Compita quâ risu fervent, glomeratque tumultum,
 Histrio, delectatque inhiantem scommate turbam;
 Quotquot lœtitiae studio aut novitate tenentur,
 Undique congressi permissa sedilia complent.
 Nec confusus honos; nummo subsellia cedunt
 Diverso, & varii ad preium stat copia scamni.
 Tandem ubi substrahitur velamen, Lumina passim,
 Angustos penetrant aditus, quâ plurima visum
 Fila secant, ne, cùm vacuo datur ore fenestra,

Pervia fraus pateat : mox stridula turba penates
 Ingreditur pictos, & mania squallida fuso.
 Hic humiles inter scenas, angustaque claustra,
 Quicquid agunt homines, Consultus, Bella, Triumphos,
 Ludit in exiguo plebecula parva Theatro.

Sed præter reliquos intedit *Homuncio* rauca
 Voce Strepens ; major subneftit fibula vestem,
 Et referunt vivos errantia lumina motus ;
 In ventrem tumet immodicum ; ponè eminet ingens
 A tergo gibbus ; Pygmæum territat Agmen
 Major, & immanem miratur turba Gigantem.
 Hic magnâ fretus mole, imparibusque lacertis
 Confisus, gracili jaætat convitia vulgo,
 Et crebrò solvit, lepidum caput, ora cachinno.
 Quanquam res agitur solenni feria pompa,
 Spernit sollicitum intractabilis Ille tumultum,
 Et risu intempestus adest, atque omnia turbat.

Nec raro invadit molles, pictamque protervo
 Ore petit Nympham, invitoque dat oscula ligno.
 Sed comitum vulgus diversis membra fatigant
 Ludis, & vario lascivit mobile saltu.

Sæpè

Sepè etiam gemmis rutila, & spectabilis auro,
 Lignea gens prodit, nitidisque superbit in ostris.
 Nam, quoties festam celebrat sub Imagine lucem,
 Ordine composito Nympharum incedit honestum
 Agmen, & exigui proceres, parvique Quirites.
 Pygmæos credas positis mitescere bellis,
 Jamque, infensa Gruum temnentes prælia, tutos
 Indulgere Jocis, tenerisque vacare Chorœis.

Tales, cum medio labuntur sydera cælo,
 Parvi subsiliunt Lemures, populisque pusillus
 Festivos rediens sua per vestigia gyros
 Dicit, & angustum crebro pede pulsitat Orbem.
 Manè patent gressus ; hinc succos terra feraces
 Concipit, in multum pubentia gramina surgunt
 Luxuriem, tenerisque virescit Circulus herbis.

At non tranquillas nubila abdunt nubila luces,
 Sepè gravi surgunt bella, horrida bella, tumultu.
 Arma crient truculenta Cohors, placilaunque quietem
 Dirumpunt pugnæ ; usque adeo insincera voluptas
 Omnibus, & mistæ castigant gaudia curæ.
 Jam gladii, tubulique ingestu sulphure fæti,
 Protenique haftæ, fulgentiaque arma, minæque

Telorum ingentes subeunt ; dant claustra fragorem
 Horrendum & quales fundunt tormenta boatus,
 Machina disploso cum fulminat ænea bombo.
 Sternitur omne solum pereuntibus ; undique casæ
 Apparent turmæ, Civilis crimina belli.

Sed postquam infanus pugnæ deferuit æstus,
 Exuerintque truces animos, jam marte fugato,
 Diversas repetunt artes, curasque priores.
 Nec raro prisci Heroes, quos Pagina sacra
 Suggerit, atque olim peperit fœlicior ætas,
 Hic parvâ redeunt specie, Cano ordine cernas
 Antiquos veteresque, Agmen venerabile, Patres.
 Rugis fulcantur vultus, prolixaque Barbæ
 Canities mento pendet ; sic tarda Senectus
 Tithonum minuit, cum moles tota Cicadam
 Induit, in gracilem sensim collecta figuram.

Nunc tamen undæ genus ducat, quæ dextra latentes
 Suppeditet vires, quem poscat turba moventem,
 Expediam. Truncos opifex & inutile lignum
 Cogit in humanas species, & robore natam
 Progeniem telo efformat, nexuque tenaci
 Crura ligat pedibus, humerisque accommodat armos,
 Et membris membra aptat, & artibus insuit artus.
 Tunc habiles addit trochleas, quibus arte pusillum

Te-

Ver-

Versat onus, molique manu famulatus inertis
Sufficit occultos motus, vocemque ministrat.
His structa auxiliis jam machina tota peritos
Ostendit sulcos, duri & vestigia ferri,
Hinc salit, atque agili se sublevat incita motu,
Vocesque emittit tenues, & non sua verba.

JO. ADDISON.

IN-

Insignissimo Viro

Thomæ Burnet D. D.

Theoriæ sacræ Telluris Autori.

I.

Turbæ loquaces Te fidum sonant
Burnette, musis peccus amabile,
 Cui nomen inclarescit omnem
 (Materiam calami) per orbem.

II.

Primam videri congeriem finis,
 Massæque motum Dissociabilis ;
 Ut poscit imum fæx, ut unda
 Altior innat, adhuc soluta.

56. MUSARUM ANGLICANARUM

III.

Sese malè Æther explicat, Aggere
Expressus atro, folidibus undique
Fœcundus & Mundo futuro,
Ecce repente tenellus orbis

IV.

Concrescit; olim cultus ab Incolis
Fœliciori Sole calentibus:
Sedem heu caducam, cui fatiscit
Terra nimis celeris perire!

V.

Auditur ingens continuo fragor,
Illapsa tellus Lubrica deserit
Fundamina, & Compage fracta
Suppositas gravis urget undas.

VI.

Compressus erumpit medius Liquor,
Terras Aquarum fusa licentia
Claudit vicissim, has inter Orbis
Reliquiæ fluitant prioris.

VII. Tan-

VII.

Tandem reclusis carceribus novum
Solem stupescit squamigerum pecus,
Stellisque delectatur aureis,
Quas videt inter aquam natantes.

VIII.

Tandem labores Luna subit novas,
Tollitque fluctus ; irrigat Æthera
Obscura nimborum suppelleret,
Insolitum paritura frigus.

IX.

Quin hæc cadentum fragmina montium
Natura vultum sumere simplicem
Coget, per ignes in priorem
Mox iterum revoluta formam.

X.

Nimbis rubentem sulphureis Jovem
Cernas, ut udis sevit atrox hyems
Incendiis, commune mundo
Et populis meditata bustum !

XI.

Exudat ardens terra fluentia
 Rivis metalla, & diluvio globus
 Flammarum inundat, dum tremendo
 Fluctuat omne solum tumultu.

XII.

Balæna mixtis fluentibus, æstuans
 Bitumen horret turbida faucibus,
 Fervetque squamis, & colonum
 Propria torret aqua inquietum.

XIII.

Nudus liquentes plorat Athos nives,
 Et mox liquefscens ipse adamantium
 Fundit cacumen, dum per imas
 Saxa flunt resoluta valles.

XIV.

Plusquam Neronis Roma calet rogis,
 Et veftra tandem Pagina (proh nefas !)
 Burnette, veftra augebit Ignes,
 Heu comiti peritura mundo !

XV. Mox

XV.

Mox terra scenam nobilis explicat ;
Orbem novatum gens melior tenet,
Charique cœlis inquilini
Corporibus pariter novatis.

XVI.

Quæ Pompa vocum non imitabilis !
Quantus assurgit spiritus Ingeni,
Dum Fata terrarum, & ruentem
Inclyte pingis utrumque mundum !

XVII.

Quis tam valenti pectore ferreus,
Ut non tremiscens & timido pede
Incedat, orbis dum dolosi
Detegis instabiles ruinas ?

XVIII.

Quæcunque *Patris* jussa feracia,
Aut sex Dierum protulerat Labor,
Et regulas, queis universum
Pendet opus Tua scripta pandunt.

XIX.

Dum veritatem quærere pertinax,
 Promis quod Aequum est ; sollicitus parùm
 Ut cunque stet commune Vulgi
 Arbitrium, & popularis error.

XX.

O Pectus ingens ! O animum gravem,
 Mundi capacem ! (si bona supplico)
 Te nostra, quem jaëtet colonum,
 Terra habeat renovata Civem.

JO. ADDISON.

DUX

Dux Glocestrensis.

I.

R Aptas Tiaras vertice perfido
 Narrare vellem, signaque Turcica,
 Ensesque falcatos, & Istrum
 Barbaricâ fanie rubentem:

II.

Ut strage insultâ Teutones impiam
 Fudere gentem, ut mole cadaverum
 Turgebat amnis, decolorque
 Dambii refluebat Unda?

III.

Arctos digno prælla Spiritu
 Referre vellem, quæ glacies novo
 Induruit Tabo, atque vinclis
 Purpureis riguere pisces;

IV.

Quà faxa cudent perpetuâ nive,
 Et torvus horret pellibus Incola :
 Sed Musa castigat vagantem,
 Et patrias celebrare laudes

V.

Impellit. O quo lœta *Glocestria*
 Superbit ! O quem tollit honoribus !
 Te Clio sumit non pudendo
 Carmine, degenerique verſu

VI.

Ornare ; quamvis nec teneras genas,
 Nec enitentem crudior asperat
 Frontem cicatrix, nec venusta
 Vulnus adhuc violârit oīa.

VII.

At mox timendo gestiet æneo
 Horrere scuto, & stringere Acinacem ;
 Nec segnis ultrâ fœminarum
 Indecores patietur artes.

VIII.

Seu ritè justis instituant pedes
Movere gyris, seu doceant cōmam
Torquere, prudentes futura
Ponere virginibus pericla.

IX.

Jam non, Alumni grandis amantior,
Nutrix recenset fatidicè loquax
Quot *Albion* olim videbit,
Quot Pelagus, Domini Triumphos.

X.

Nunc & labores, & studia aspera,
Perferre discit ; nunc & in agmina
Infida, *Byzantique* turres,
Non vacuas meditatur iras.

XI.

En qualis acrem Bucephalum domat
Frustrè insolentem ponderis ! Ut jubam
Vexat recurvata, docetque
Compositos glomerare gressus !

XII. A

XII.

At ille nequicquam emicat ardua
 Cervice in auras, oraque concutit
 Spumantia, obluctansque frenos
 Dente terit malè coutumaci.

XIII.

Verum, quid Arces *Winforiæ* tremunt?
 Quid laxa mittunt æra tonitrua
 Ignesque festos, evomuntque
 Innocuos sine glande fumos?

XIV.

Divinus ora, & pulchrior aspici
 Incedit Heros; agmina Principem
 Aurata cingunt, & prophane
 Ponè ruunt populi catervæ.

XV.

Inter sodales vertice celsior
Hoardus; extat Tuque premis latus
Saxville, quem cunæ Patronum
 Sollicitant, Tua Turba, Musæ.

XVI. Te-

XVI.

Teque ille, Princeps, tempore postero
 Vates sonabit, grandia nobilis
 Efferre versu non caduco,
 Et genio numerosiori :

XVII.

Seu Te remotis tradere posteris
 Libet, faventem Pacificæ togæ,
 Musisque ; seu bello furentem
 Intrepidè, ac facilem perire.

XVIII.

Agnosco Pompam : nunc Galea aspera
 Comptos capillos impedit, & femur
 Premit sinistrum, qui recondi
 Respect, irrequietus Ensis.

XIX.

En qualis auro fulgidus agmina
 Aequæva dicit, certaque gloria
 Præludia ostendens futuræ,
 Bella puer gerit incruenta !

XX. Jam

XX.

 Jam stringit alas cautus, ut obvias
 Arcto cohortes arceat impetu ;
 Fugamve mentitus catervas
 Opprimit exitii sequaces.

XXI.

 Ut nunc minaci vertice pendulas
 Nutare turres, & dubio solo
 Hærere muros, obtegique
 Cladibus ambiguis *Seneffam*

XXII.

 Attentus audit ; mixtaque funera,
 Nigroque vulsoꝝ æthere spargier
 Artus, & indiscreta membra
 Per medias volitare flammas !

XXIII.

 Ut ponè magni gestit Avunculi
 Urgere gressus, dum metit agmina,
 Qualis *Boundæ*, vel subaſti
 Mænibus intonuit *Namurci* !

XXIV. Nunc

XXIV.

Nunc æra luget rauca quiescere,
Bellique fulmen : nempe avet æmulus
Sequi Parentem, Danicamque
Non dubiè sobolem fateri.

XXV.

Sic torquet Angues parvulus *Hercules*
(Iras Novercæ), & fervidus exerit
Totam Tonantis vim, asseritque
Se superis Animosus Infans.

JOH. WALLIS, *Oxon.*

IN.

DESIDERIUM

GULIELMI.

Horatius, Virgilius, Fannius.

Interlocutores.

H. **Q**uo *Maro*? quas tacito tecum sub corde agitas res
 Plus solito tristis? fidam deponere in aurem
 Nè metuas, seu Te pulcherrima *Nisa* tenet jam
 Devinatum, seu formosus fastidit *Alexis*.
 Fare, age, quod doctâ meditaris arundine carmen.

¶ Hec olim; dum tempus erat *Venusine*, canentem
 Dam fovit, studiisque dedit bonus otia *Cesar*.
 Nunc abiit meus ignis, abiit simul omnis avene
 Cura *Syracuse*, vel quicquid, Amice, facetum,
 Quicquid molle mex poterant, Te Judice, Musæ.

L. Quir

H. Quid castris agitur, quo res Romana loco stat,
 Et satis audivi, & novi Te valdius; at me
 Sollicitum curis solvit generosior ux^e
 Conistor, atque alacres animo spes pascere jussit.
 Ac Tu, dulcis Amice, potes si cedere Flacci
 Lenibus imperiis, accedas siccus ad unctum,
 Et mecum Argumenta doloris seria fallas.

V. Ah! tecum faciles habitant sub pectore rillus,
 Et leviore micant agiles Tibi sanguine ven^e.

H. Quinetiam nos & sapiens horti ille magister
 Edocuit, ne forte animo quid triste federet,
 Quaque ferat cras negligere, & presentibus uti.

V. At me, natura indulxit cui parcus ignem,
 Quemque infelici *Saturnus* temperat astro,
 Ingemere, & tristes animo sine volvere casus.

H. Quos casus? quod regna Tuus jam barbara *Cajal*
 Invadat; superet quod inhospita saxa *Nipkatis*,
Armenios Romana daturus sub juga victor.
 Tonfores; inquam, nōrunt, jam pridem ego fidens
 In redditum Domini peritaram pasco juvencam.
 Immo etiam faustum signavi carmine votum,
Divis orte bonis; & quæ Tu cetera, si mox
 Letior explicuit frontem Tibi Bacchus, habebis.

Tu

DESIDERIUM

GULIELMI.

Horatius, Virgilius, Fannius,

Interlocutores.

H. **Q**uo *Maro*? quas tacito tecum sub corde agitas res
 Plus solito tristis? fidam deponere in aurem
 Nè metuas, seu Te pulcherrima *Nisa* tenet jam
 Devinctum, seu formosus fastidit *Alexis*.
 Fare, age, quod doctâ meditaris arundine carmen.

V. Hec olim; dum tempus erat *Venusine*, canentem
 Dum fovit, studiisque dedit bonus otia *Casar*.
 Nunc abiit meus ignis, abiit simul omnis avenæ
 Cura *Syracofie*, vel quicquid, Amice, facetum,
 Quicquid molle meæ poterant, Te Judice, Musæ.

E. Quis

H. Quid castris agitur, quo res Romana loco stat,
 Et satis audivi, & novi Te valdius; at me
 Sollicitum curis solvit generosior uxæ
 Consitor, atque alacres animo spes pascere jussit.
 Ac Tu, dulcis Amice, potes si cedere *Flaccus*
 Lenibus imperiis, accedas siccus ad unctum,
 Et mecum Argumenta doloris seria fallas.

V. Ah! tecum faciles habitant sub pectore rius,
 Et leviora micant agiles Tibi sanguine venæ.

H. Quinetiam nos & sapiens horti ille magister
 Edocuit, ne forte animo quid triste federet,
 Quæque ferat cras negligere, & præsentibus uti.

V. At me, natura indulxit cui parcus ignem,
 Quemque infelici *Saturnus* temperat astro,
 Ingemere, & tristes animo sine volvere casus.

H. Quos casus? quod regna Tuus jam barbara *Cæsar*
 Invadat; superet quod inhospita sava *Niphatis*,
Armenios Romana daturus sub juga vistor.
 Tonfores; inquam, nôrunt, jampridem ego fidens
 In redditum Domini peritiram pasco juvencam.
 Immò etiam faustum signavi carmine votum,
Divis orte bonis; & quæ Tu extera, si mox
 Letior explicuit frontem Tibi Bacchus, habebis.

Qui
Tu

Tu tamen interea Tua sobria, quamque secas spem,
Et quid pro charo vovisti *Casare*, profer.

Fan. Nobile par vatum, quos largè flumine sacro
Bellorophontxis fovit Thymbræus in antris,
Gratulor, & sociis commendo *Xæspe* Poetis.
Nam me Phœbus amat, me irroravere liquores
Fentis Dircaei, & miranda poemata pango.

H. Immo satis miranda. *V.* Quid hic molitur hiator?
Nosti hominem? *H.* nimium novi, ex quo numine lœvo
Ibam fortè viâ sacrâ. *F.* Me, vir bone, dicas
Ignoras? ergo ignotus Tu vivere Romæ
Argueris; mea latè effulgit gloria, cùm Te
Villela celavit miseræ vicina Cremionæ.
Pijo me *Variusque* colunt, nam non modò versus,
Sed vates facio; & me jam vox publica cotem
Proclamat Scriptorum. *V.* alios quia reddit acutos.

H. O minimè, tantùm quoniam exors ipse secandi.
Fannius hic est, quem vano conamine dixi
Conclusas imitari hircinîs follibus auras.
Sed fatuè libros alienos increpat, audet
Et *Mecenati* nugas offerre sonoras.

F. Quas chorus observare per interludia leges
Debeat, ostendi Latio, quo errore laboret
Pacuvius, clarique Tragædia grandior *Acci*;

Atque

Atque Sophocleum unus doceo, scriboque cothurnum.

H. Metra nimis producta ; *Tux* tamen, inclyte *Fanni*,
Constringi nequeunt breviori limite laudes.

Virgilio sed cede parumper ; *Casaris* ille
Orditur laudes, & jamjam mente volutat,
Quæ pugnantis erit, vel quæ redeuntis imago.

V. Nec Reges, *Venusine*, meis, nec prælia Regum
Sunt Musis tentanda, ex quo mihi Cynthius aurem
Vellit, arundineâ & nugari jussit avenâ.

H. Non satis hæc ; nec Tu sic excusatus abibis,
Uique tenebo, rogandus adhuc si sæpius es,es,
Quam meus Hermogenes oranti furdus amico.

V. *Casare* nihil dignum nostræ potuere *Camænæ*,
Pauca quidem lusi. *H.* Referas tamen illa rogamus ;
Nam neque nos numerare solemus carmina, nec Te
Vel *Laberi* censum, vel *Fannî* scrinia posco.

F. Quid vero hoc ? num me poscis ? cupio omnia, quæ vis-

H. Non ego. *F.* Seu poscis, seu non, nos *Casare* digna
Carmina condidimus, quæ non celabimus ultrâ.

Quò suribunde ruis *Nabathæas* *Cæsar* in oras,
Perque nivis montes, per tےqua immania Tauri
Cogis iter durum impavidus, non Te inde profundo
Tigra lacu *Tonitis*, & hinc *Artaxata* terrent,
Et benè barbaricos referentia nomina mores ?

Martis amans nimium jam sub Jove vivis aperto,
 Et vultum indomito torret Tibi Sirius astro ;
 Teque Palatinà non contemplabimur aulâ;
 Donec tristis hyems canâ nive conspuat Alpes,
 Urnigeri & Phæbus contingens limina signi,
 Imbellem è radiis spargat crinalibus ignem.

H. Siste parùm stentor, cave ne subsellia frangas ;
*Æ*quus jam sua *Virgilio* permisit vicissim.

V. Pauca, inquam, lusi, quæ nondum parte polita
 In *Flacci* metuunt descendere Judicis aures.

F. Sentio quid dicas ; Jovis auribus omnia servas.

H. Et Tu servasses utinam. *V.* Tibi cùm bene *Fanni*
 Cesserit, & nobis aliquid sperare licebit.

*C*æsar abis ; quos non ardens in vota lacescit
Roma Deos ? quæ non donis altaria sumant ?
 Aula gemit vidua ; & mæsti, Tua turba, Poetæ
 Te veniente die, Te decadente requirunt.
 Tu tamen interea, quâ seſe plurima lethi
 Obvertit facies, medius cōtentilis in hostes,
 Nec laurum sine vulnere amas : desiste triumphis,
 Si tanti nobis *Afæ* vicitoria constat.
 Hanc Tibi pro charis curam mandabo Latinis
 Præcipuam, illorum ut Paulò Tibi cura recedat,
 Cantiūs & saxyo velles Te cedere Marti.

Hæret adhuc animo pugnam intentantis imago,
 Cùm lectos bello comites, classemque parares ;
 Cùm monitis precibusque ferocem infletere mentem
 Certarent proceres, studioque ávertere belli.
 Consiliis frustra *Mecænas* lenibus instat,
 Et nullo *Meffala* bonus sermone movebat.
 Talis, *Sidonias* ultrò redditurus ad oras,
Regulus obstantes durus dimovit amicos ;
 Nec soror affatu molli, lacrymisque decoris,
 Nec moritura super crudeli funere conjux,
 Detinuit, blandis humeros amplexa lacertis :
 Vincit amor Patriæ. Non illo segnior ibas ,
 Et tanta in torvo sedit constantia vultu.

Diique Deæque omnes, quorum sub numine felix
Auguſti à primis adolevit gloria cunis ;
 Vos, quæis Cæſareâ præclarum à stirpe nepotem
 Cura fuit servare, atque altè attollere famâ
 Magnanimum Heroa , indigno dum cæca tumultu
 Plebs furit, imbellique tumescit *Cæſſius* irâ ;
 Si vestris etiam auspiciis sub jura volentem
 Accepit populum, palmam per tempora victor
 Si geslit, patruique cadentem à vertice laurum ;
 Extremum hunc oro, Dii, fortunate laborem,
 Securumque ducem per bella, per æquora Romæ

Reddite, nec miseris nova condite fata *Latinis.*

Hæc ego ; Dii firment. *H.* Equidem nil triste verebor,
Si Tuus illorum cantus referatur ad aures.

Me quoque vota eadem exercent ; hæc vespere sero,
Hæc ego mane recenti, hæc siccus & uidus opto.

V. Quin age, *Flacce*, lyram suspensaque fila resumas,
Cæteraque expediias. *H.* Quos ergo incuria fudit
Versiculos, quoniam ad mea me promissa vocasti,
Incipiam, patiarque vel inconsultus haberi.

F. Expectare tamen, meliori & cedere debes;
Nam mihi corda calent, nequeo cohibere furorem
Phœbæum, & dominantem intus compescere Musam.

Ergo sacros *Romæ* parat ultima terra triumphos,
Jamdudum prono nutare cacumine Taurum
Cerno, & captivos *Euphratem* advolvere flumines,
Fallor, an accepit dominus Tua fræna *Praates* ?
Ecce Pharetratus reddit vexilla Tonanti
Parthus, & Eois fulgent capitolia signis.

Jam Dominos terrarum optatæ secula pacis
Longa beant, dum vincta manus civilis *Enyo*
Dente fremit, clauditque immota repagula *Janus*.

H. O *Fanni* quicquid prædicas, aut erit, aut non,

Eventum superis permitte, & define plura.

Nam ut verum fatear, nunquam donavit Apollo
Divinare mihi, vel credere Divinanti.

V. Cæsar in *Armeniis* potius sis finibus exul,
Quam Romam redeas illo cantante triumphos.

H. Nempe inter *Parbosquæ* sagittiferosque *Gelonus*
Tutus erat, nullumque accepit pectore vulnus :
Quorsum? quid refert ferro pectatne poetis?

F. Carpere grandiloquum, quem novit fama, poetam
Desinat, ac solido lassare in marmore dentes,
Rusticus hic; (*ad Hor.*) & Tu vini somnique benignus,
Si libet insanire Tibi, mecum accipe chartas
Et calamos; videamus uter plus scribere possit.

H. Celo; animi nam me finxit natura pusilli
Exiguique. *V. Nec hæc* arrident tempora musis;
Carmina tūm meliūs, cūm venerit ipse, canemus.

— Oxoia.

Taurus in Circo.

Commisso in bella feras, Hostique latranti
 Adversum memoro Taurum, atque immania membra,
 Roboraque, rabiemque, & propugnacula frontis.

Et nunc arrectis spectanda in prælia vulgus
 Accurrunt animis; mihi nauta adhixus inheret,
 Et cubitum impungit, piceosque exhalat odores:
 Hic lanius Turbx obductans pinguedine stillat,
 Multâ cæde rubens, & funere, Taure, tuoram;
 Hic nitidus collum terit acri pollice scissor:
 Ille Canum rabiem tacitâ gravitate revolvit;
 Hic Tauri stomachum ingentem, spumantiaque ora
 Miratur, geminâque armatam Cuspide Frontem.

Continuò ingentem, duplicatâ inscede coactum,
 Infigunt terris vallum; Taurique tenaci
 Colla ligant vinclô, tortoque volumine stringuat.
 Arduus hic graditur circùm, tardèque verendo

Incedit passu, atque instantes despicit hostes
 Indignans, capitisque minaces quassat honores ;
 Quales non jastat Cervus, dum Cornua vibrat,
 Mille vibrat tela, & surgentem in vertice sylvam.

Circumstant fremitu populi ; torvusque videri
 Taurophylax Circo spatiatur, Robora crispans
 Rasa manu ; Tauro semper fidissimus inter
 Lustumque, clademque, & iniqui opprobria Martis.
 Hic, si quando haret virtus, belloque frequenti
 Mens comiti deservet, amico Robore terga
 Demulcens nodosa fricat, Caudamque vibrantem
 Spiritis intorquet subitis, atque orbibus orbes
 Implicat, hinc membris languentibus emicat ardor.
 Lignum terga sovet magicum, viresque animosque
 Sufficit ingentes, & ineluctabile Robur ;
 Et contorta novos inspirat Cauda furores.
 Sic, quoties puero flaccescit pingue Cerebrum,
 Crudeli tremulus laceratur vimine Clunis ;
 Dant animos plagæ, Cerebrumque œstrumque vacanti
 Suppelitant capiti, subitusque Poeta venustos
 Excudit numeros, & Ixetus disticha panegyti.

Jam Canis impatiens luctatur, grata Tubatum
 Signa manens : oculis scintillat flammeus ardor ;
 Coquicat exultans bello ; percurrit honestus

Membra tremor, magnisque vocat latratibus hostem.
 Exiliens tandem irrumpit, sed cautor obstat
 Ardenti Taurus, pronusque in prælia pendens
 Lustantem, & frustrè conantem plura, molossum
 Cornibus attollit ; volat ille rotatibus aëtus,
 Subiectamque stupet turbam, plebemque minorem.
 Concurrunt vulgi clamantes ; stat globus infra,
 Et prono spatiofa inclinant ordine dora :
 Decidit, & plebem titubantem pondere pulsat.
 Instat atrox pugnx Lanius, rapi.loque Mollosso
 Succurens, en ipse sub auras, pondus iniquum,
 Turbatur rapidè, (dum plebs malè salia caducum
 Ridet) & ostendit Cornu femoralia rupta.
 Interea nullo se contingit ordine vulgus,
 Nec jam Cicus erat ; Senior cum dira rudebat,
 Heau Quianam vos, tanopere (num auditis ?) Amici
 Hinc atque hinc premitis ? sic Fatus fuisse ruebat
 Crudo, collisi subito sonuere bacilli,
 Multaque sub rigido crepitarunt verbere Cura ;
 Cedit, & immenso plebs circumfunditur orbe.
 Haud mora, corripiunt spatium ; ruit alter & alter
 Dente minax, planuque leuaci provocat hostem.
 Ille breves iras, atque horrida dentibus ora
 Contemnit securus, & ingens mole suâ stat.

Hunc

Hunc subitâ vertigine corripit ; atterit illum
 Mole peđum ; stolidant pendentia sanguine Crura,
 Et pede contuse crepitant per tergora costæ.

Ecquis erit finis Belli ? Imperterritus alter
 Emicat indignans, trepidatque cupidine pugna.
 Quis furor, ò Catuli ? quæ tanta licentia dentis
 Innocui ? Satis, ò satis atri vulneris, ecce
 Instaurare nefas, Hastatis frontibus instat
 Corniger inconcusus, agitque impunè Triumphum.
 Eheu, nil moniti terret quos numine lævo
 Impellit maleficius honos ! prorumpit anhelus,
 Assultatque ruitque simul, labensque comanti
 Excutitur Capiti, & patulo frustrè ore lacescit :
 Dentibus heu, quacunque locum virtute petivit,
 Successum Dea dira negat !

Arma duo tandem Comites socialia jungunt,
 Præcipitantque simul : miles veteranus uterque ;
 Ille dolo valet, & pellacis acumine mentis ;
 Hic vires, dentisque tenacia robora jaçat
 Intrepidus : Populus se fundit prælia circùm
 Multum hærens animis, & hianti conticet ore.
 Tandem rauca canunt hinc illinc signa, canumque
 Prorumpunt fraterna Phalanx:
 Hic ardens rictu teat baulco insultat, inani

Ter morsu crepitant dentes ; at subdolus alter
 Membra movet contraста, soloque adnixus inhæret ;
 Ista dolus suadet, fallax dolus omnibus olim,
 Nunc primum Domino : Taurus cervice reflexâ
 Erigit oblustantem, & turbine torquet ad auras
 Dimidium belli ; Comes oxyüs impete fertur
 In Taurum frustrâ victorem, & vindice saltu
 Emicat ad nares, prensatque, & pendulus hæret.
 Ter mugit, quassatque caput, rapidoque rotatu
 Corpus agit circùm suribundus, ter sonat auras,
 Ter frustrâ planctu montes, sua regna, resultant :
 Spuma rubet, stillantque undanti sanguine nares.

Sic, ut *Roma* refert, *Sanctus Dunstanus* olim
 Candenti nāgnum prensavit forcipe nasum
Luciferi ; Hic vasto prorumpit ab ore tenebras
 Turbides, inque atrâ livescunt Sulphura nube:
 Ter mugit, ter dira rudit, vocemque profundam
 Cum gemitu attollit ; ter frustrâ squallida regna
 Respondent Domino, planctumque retorquet Avernus ;
 Stridet olens, fumatque ingens semiūsta Proboscis.

FR. KNAPP, Oxon.

BARO.

Barometri *Descriptio.*

Quà penetrat Foscor terræ cæca antra, metallo
Fœcunda informi, rudibusque nitentia venis ;
Dum stupet occultas gazas, nummosque futuros,
Invenit argenti laticem, nitidumque liquorem ;
Qui nullo, ut reliqui, prodit vestigia tractu
Humectata, nec effusus signa imprimit uda ;
Sed fractus sparsim in globulos formam usque rotundam
Servat, & in tenues lapsans se colligit orbes.
Incertum quâ sit naturâ, an negligat ultrâ
Perficer, jubar & maturus inutile temnat ;
An potius Solis vis imperfecta reliquit
Argentum malè coctum, Divitiasque fluentes :
Quicquid erit, magno se jactat nobilis usu.
Nec Deus enituit magis aspectabilis olim,
Cùm pulchram *Danaen* pretioso flavus amictu
Ambiit, & nitidam suadente libidine formam,
Depluit irriguo liquefactum Numen in **Auro.**

Quin

Quin aȝe, sume tubum fragilem, cui densior aer
Exclusus ; fundo vitri subsidat in imo
Argenti stagnum ; ut pluviâ impendente metallum
Mobile descendat, vel contrâ, ubi postulat ætas,
Prodeat hinc liquor emergens, & rursus inane
Possideat spatiū, tubulumque excurrat in omnem.

Jam cœli faciem, tempestatesque futuras,
Conscia lympha monet, brumamque & frigora narrat.
Nam quoties liquor insurgit, vitroque Canali
Sublatum nequeunt ripæ cohibere priores ;
Tum Ixtos sperare dies licet, arva fatentur
Aestate, & largè diffuso lumine rident.
Si tamen immolice surgens Argenteus humor,
Et nimium effusus, contendat ad ardua vitri,
Arescunt agri, dum succos flamma feraces
Excoquunt, & languent amissâ prata virore.
Cum verò tenues nebulas spiracula terræ
Fundunt, & madidi fluitant super æquora Fumi
Pabula venturæ pluviae ; jam fusile pondus
Inferiora petit ; nec certior Ardea nimbum
Narrat pendentem, ut pluviales ætheris oras
Tranando, crassâ fruitur sublimius aurâ,
Discutit & madidis rorantia nubila pennis.
Nunc gutte agglomerant, diuersas frigora stipant

Particulas, rarusque in nimbum cogitum humor:
 Prata virent, segetem foecundis imbris æther
 Diluit, & bibulæ radici alimenta ministrat.
 Quin ubi, plus æquo descendens, unda metalli
 Fundum amat, haud ignara imbris, metuensque procellæ;
 Agricolæ caveant; non hoc impunè colonus
 Aspicit; ostendet mox fæta vaporibus aura
 Collectas hyemes, tempestatesque paratas.
 Argentumque licet cælo impendente gravatum
 Subsidat, multumque imo se condat in alveo,
 Cætera quæque tument; superatis flumina ripis
 Sternuntur segetes, fugiunt armenta, fluentis
 Mersus inundat ager, Campum tenet Incola Piscis.

Nulla tacet secreta poli prænuncius humor,
 Quin varias cæli facies, & tempora prodit.
 Ante refert, quando tenui velamine tutus
 Incedas, quando sperabis frigidus Ignem.

His sisus monitis, quanquam atri nubila cæli
 Dirumpunt obscura diem, pluviasque minantur;
 Si vitrum negat, & sudum promittit apertum,
 Audax carpat iter nimbo pendente viator;
 Nec metuens, imbrem poscentes Messor aristas
 Prosternat: terræ jam bruma incumbit incrimis,
 Frigoraque haud nocitura cadunt, feriuntque paratos.

Arte *Syracusi* fabricatus vitreus orbis,
Stellarum ficti cursus, Christallinus error,
Et fragilis mundi facies, nil pectora tanqunt ;
Hec dum miremur præagi oracula vitri,
Quod nostri cœli vultus, formamque futuram
Indicat, atque imi ostendit miracula mundi.

JO. ADDISON

G I

Givetta Ardens.

B. **D**um Bellona furit, dubioque in cardine rerum
 Hærent suspensi Reges, passimque per urbes
 Nuncia fama ruit; cur non (quoniam hoc datur otium,
 Colloquiisque vacat, cur non) sermone vicissim
 Ludimus innocui, & labentes fallimus horas?

L. Recta mone; tamen unde novæ argumenta loquelæ
 Sumamus? Tu, si quid habes, profer. L. Novitatem,
 Polleo ego; nam hanc semper amavi, & plurima legi
 Scripta viri insignis, qui alternis præla diebus
 Exercet, variâque implet novitate popinas;
 Hunc multosque alios semper lego. S. Totus in illis.

L. Totus in his fateor; quis enim tam divite venâ
 Eloquii præpollet, & æquat prælia scriptis?
 Ut meminisse juvat bellum exitiale *Namurci*,
 Et fusas Turcarum acies ad mænia *Budæ*,
 Rubras *Hungariae*que acies, ubi turbidus *Ilter*

Veloci cursu flaventes torquet arenas;
Ingentes etiam memini *Rheno* duce pugnas.

B. O lépidum caput, atque insulso si lere natum!
Siccine cuneta notas, ut *Rheni* molle fluentum
Esse virum credas? *L.* Tu, si quid rectius istis
Noveris, imperti. *S.* mitte huc, & ad altera transi:
En Conjuratos in regia fata latrones.

L. Res horrenda. *B.* At carnifci huc tractanda relinquo.
S. Tu quoque carnificem caveas. *L.* Hunc fama recentet
Insignem pietate virum, & super omnia justum
Servantemque xqui; at notum mihi nomine tantum.

L. Sitque ignotus adhuc moneo. *B.* Quid in hisce moramur?
Altera res agitur, jaētatque per oppida rumor
Mænia *Caletana*, exardentemque *Civitatem*.

L. *Caletum* novi; jampridem audita *Givetta* est:
Singula scire velim, & rem totam ex ordine gestam.

B. Sit meus iste labor cupio; namque omnia ad unguem
Nota mihi, memorique manent in mente reposta.

Hic firmo *Lodoix* fretus munimine valli,
Fœcundam posuit messem, cerealia dona,
Hordea, frumentumque, & equorum pabula, fœnum,
Terræ incrementum, bellique alimenta futuri.
Sed frustrâ impletur flavo teres area culmo,
Et plenâ conferta gemunt granaria messe.

Wilbelmi auspiciis *Atblonius* advolat Heros,
Ultricemque jactit flammarum, & spem ludit inanem.

L. Quis tamen ille Heros? anne è nostratibus unus,
Strenuus aut *Rbodani* potator, an accola *Rbeni*?

B. Quæ regio in terris illius non plena laborum?

Sic cine nota tibi, rerum sic lecta novarum
Scripta? hic est miseris notus *Ginkleus Hibernis*,

Quo ducente, rubros hostili sanguine campos

Fugere attoniti *Celtæ*; atque ultricibus armis

Contemptor Divum *Ruthrus* (insatiabile monstrum)

Occidit: ille etiam clausos in mænibus hostes

Fudit, cognomenque evicta ex urbe recepit.

S. Fas mihi nota loqui, seriemque evolvere rerum;

Fas bella ordiri, quæ cuncta milerrima vidi,

Et quorum pars magna fui. L. Quis funera tanta

Explicit, aut possit verbis æquare laborem?

S. Vidimus attonitis jaculantem mænibus ignem

Militem, & ardentes immisto sulphure glandes:

Vidimus ad summa exurgentes culmina flamas,

Dum simul ignis equos, & equorum pabula torret;

Unâ domus dominosque, bovesque boümque labore;

Pulverulenta rapit flamma, & furit æstus ad auras.

Piebs confusa ruit, fugiuntque per oppida cives,

Vitantes ignem; mox corripit acrior ignis;

Malique terribiles flammæ, exitiumque coruscum,

Splendentesque ruinæ, & latè fulgidus horror.

Nota petunt miseri, sed vana, levamina cives,

Amotas tegulas, sublataque culmina tectis,

Avulsumque pavimentum, nudataque terre

Viscera conspexi, ut violentum ponderis istum

Excipiat molli amplexu, gremioque recondat.

L. Sic *Partibus* bellum devitans opprimit hostes

Incautos prudente fugâ, & celeri lo triumphat.

Unde tamen jaſtat distantes machina flamas

Edoceas, & qui tantos vigor excitat ignes.

B. Ferrata imposito volat ardens sulphure concha,

Longum syrma trahens, scindensque in nubibus arcum,

It furiale rubens. *L.* Pavidum sic territat orbem

Stella minax, volitatque accenso crine Cometes.

S. Sed nec stella magis fatali exaltuat igne.

B. Illa cadens tremulam vasto quatit impete terram,

Ingentique boatu dirupta evemit ignes,

Et quassa elidit solido fundamine tecta,

Evertitque domos : nunc mortis mille figuræ,

Semiustosque artus, & singultantia corda,

Et gemitus morientum audires : cuspide miles

Deposita tremit, & excam penetrare cavernam

Secretosque locos querit ; quin protinus altas

Machina perrumpit latebras, & terra dehincens

Involvit trepidantem, aidoque absorbet hiatu.

S. Surgentem ad flammarum palea volvuntur inanes,

Flaventesque rubent segetes, stipulaeque volantes

Ardent, & crepitant vietricibus hordea flammis.

B. Sexus ubique furor, regnatque per oppida luctus

Tristia, virginisque choris gravis incubat horror.

Undique diffugunt tremulae per compita nymphæ,

Pulchra cohors, nec jam versato mollia fusca

Penit trahunt, agilique manu subtemina ducunt.

Territa quin resurgit subitâ formidine virgo,

Inque proci gremio jam primum blanda recumbit.

L. Crudeles flammæ saltem violare pueras

Farcite; non istic meruerunt ignibus uri.

S. Vidi ego per vicos trepidum genus omne virorum,

Hinc natum exanimem deflet Pater, inde maritus

Languentem tenet uxorem; charique colonus

Spem gregis amissam luget, vacuosque labores.

B. Ingenti mox tempa ruunt collapsa ruinâ,

Relliquæque, cruceisque ardent, & sacra supplices

Ignati, fumantque novis altaria flammis

Everfa, & juxta pinguis jacet hostia Flamen.

S. Hinc Monachum vidi abdenter timida ora cucullo,

Signantemque manu pectus, tremulique libelli

Exciderant pavitanti, & sancta roia ia, exbris.

L. Mira refert. *B.* Haud vera refert. *L.* Ficta, omnia ficta ;
Nam certum est nil tale meos memorare libellos.

S. Mene putas curare tuos ignare libellos ?
Improbis iste Author nunquam vel nomine tantum
Me notat, aut narrat, quæ gessi, ingentia bella.

B. Parcius ingenuis obtrudas ista memento.
S. Sed vidi majora ; ambabus Belga diotam
Dum tollit palmis (heu lamentabile fatum !)
Excutitur patera, & fusus liquor omnis in ipsum.

L. Heu ! quantus lacrymarum imber jam proliuit ora :
Maluit hic altas rapuisse incendia turres,
Regalesque domos, quam sic violare falernum.

B. Ut servet calicem, proprium caput offeret igni.
S. Quin aliquid, dictuque oritur mirabile, monstrum :
Helvetius graditur dum circum compita miles,
Torva tuens, fumosque leves eructat in auras ;
En ! accensa volat fax, & fridente favilla
Excutit ore tubum ; furi atrox flamma per ora,
Cæsariemque plicatam urit, barbamque incantem.
Hic furibundus alit veneno in corde dolorem,
Solamenque recusat, & ultrò trajicit ensa
Pectora, nec poterat barba superesse crematæ.

B. O frontis perficitæ hominem ! non te pudet horum ?
Non hæc *Ferdinandus* habet, nec talia fingit

Pagina *Mandevillii*. *L.* An *Mandevillius* ille est.

Qui varios hominum mores describit, & urbes?

Hunc ego perlegi, miratus saepe virorum

Ingentesque peles, summoque in vertice ocellum.

Certe hic nil fingit. *S.* Nec ego; tamen invidus ille

Rumpitur invidiā. *L.* Et rumpatur. Nonne aliud quid

Vidisti? nam audire juvat; fas visa referre.

S. Dum gladium femori, atque aurata monilia collē

Accingit, pyroque resertas pulvere thecas

Circum hunc os jaεat *Gallus*, victorque percussat;

Scintilla exiguo suscepit foramine thece

Sulphurcum accedit globulum; fuit illicet ignis,

Horrendumque tonat; rapitur sublimis in auras

Fumantes, nigroque levis volat æthere *Gallus*.

Mox cadit in terram disceptus membra; revulsus

Hic humerus jacet, inde caput, sparsumque cerebrum;

Exta suumque petunt vel adhuc spirantia truncum.

Vidi — *B.* Quin parce auriculis; Tibi copia fandi

Sat concessa diu. Dum tot spectacula fingit,

Res ipsa est dubia, & minuunt mendacia verum.

L. Quales ille locos, & quæ miracula visit?

Quin vos ite leves nūgæ, chartæque novorum
 Repletæ, & rapiant numerosa volumina flammæ.
 Tu mihi solus eris liber, & tibi talia gesta
 Narranti, totis gaudebo vacare diebus.

S. Ait ego, quām vellem præsentia cuncta tueri !
 Quām cupio spectare iterum galeasque nitentes,
 Armaque sanguinea, & fulgentes ære catervas,
 Oppidaque eversa, atque undantem pulvere sumum.

B. Pergite vos Juvenes, & nobilis excitet ardor
 Ingentes animos : ite & per bella ruentis
 Igneus impellat vigor, atque interrita virtus:
 Atque huc detulerit varios ubi fama labores,
 Magnanimosque ausus, celebrabunt prælia Musæ,
 Et vestra hoc olim resonabit læcta + Theatrum.

† ubi hoc poema publicè preferetur.

A. ALSO P, OXON.

T I-

TITHONUS.

VO S, quarum æternis decurrunt sœcula fusis,

Iuvanda Parcarum trias, immanesque fœrores,

Nostra quid intortis vexatis stamina nodis

Præcipitante manu fatalia pensa tra hentes?

Ferventes inhibete rotas, & pollice lento

Mollia perpetuæ mihi stamina volvite vitæ.

Audiit hæc, pigraque manu jam fila trahebat

Parca nimis facilis. *Tis bonus* dicere plura

Ter conatus erat, sed vox ter fauibus hæsit.

Exili raucas imitatus voce cicadas

Hæc tandem querulo fundebat vota fusfurro.

In pœnam si vita datur, mors ipsa negatur,

Si tardè ad metas repentis anhelitus æger

Vestram implorat opem, nec dum datur ire sub umbras,

Sed nec nasci iterum, & lallantis ad ubera matris

Penarum potare oblivia longa priorum ;
 Invideo pariter nascentibus atque sepultis.
 Annuitis votis crudeles : rumpite stamen.
 Estne mihi in pœnas semper renovanda senectus,
 Viscera dum languent sobolem paritura dolorum,
 Quorum fœcunda ipsa parens dicatur & heres ?
 Jam miser invideo pueris sua ludicra, rhombos,
 Et buxum, & flagra, & scarabeos compede tintos,
 Et bullam, & talos, jaetosque per aera discos.
 O dolor, ò locrymæ, madidique infantia nasi,
 O tremor, ò longam manantia labra salivam,
 O languor, rugæ, maces ! miserescite, Pareæ,
 Aspicate imbelli trepidantem poplite, & uncis
 Prensantem manibus dubiæ fulcimina plantæ :
 Compages ut tota fluit ? jam fabrica nutat
 Collapsura, novâ baculi firmando columnâ.
 O data tot terræ frustræ oscula ! supplice gibbe
 Nequicquam Divam Tessurem pronus adoro.
 Dixit, & in tenuem gracilescit forma cicadæ.
 Olli subridens Aurora ita farier infit :
 Numinibus fruere iratis, & carmine longam

Falle senectutem, & saliens per pascua, roris
 Securas gemmas, Lethæaque pocula pota:
 Et constans saltem nunc esto mihique tibique.
 Hrc ait, & roseam cervicem nube recondit.
 Jupiter interea percellit fulmine Olympum,
 Conciliumque vocat Divum: quisnam improbus, inquit,
 Munera spernens nostra querelas fundit inanes?
 Nos agimus longum pacatis sedibus ævum,
 Nos celi Proceres cano fulgore verendi
 Proluimus niveos æterno nectare crines;
 Et quisquam nostros ausit contemnere honores,
 Canitiem temerare, & nostras vellere barbas?
 Vix ea fatus erat, quum protinus advolat Hebe:
 Salva sit ô vestris, inquit, reverentia barbis,
 Si me audire vacat, quisquis contemnere Dives
 Audeat, æternâ turpem damnate senectâ.
 Juro per has roseasque genas lumenque juventæ
 Purpureum, poena est haud sævior ulla senectâ.
 Immortale jecur tundens sœcundaque pœnis
 Viscera vultur, erit levioris fabula pœnæ.
 Fœdus haud illâ monstrum, nec tetricor ulla

Pestis & ira Deum stygiis se se extulit undis.

Pallor, qualis erat cinerum moriente favilla,

Talis in ore sedet, pulsoque pudore triumphat,

Extincto qui quandam incenderat ora rubore.

Hinc atque in le gena geminis convallibus umbras

Pendunt tartareas, noctemque, cœlumque, chaosque.

Stat gemino facies pertusa foramine; ocelli

His immurguntur penitus penitusque cavernis,

Ut geminis lucem rimis ad tartara mittant,

Junque dies propior suientes territet umbras.

Quis squalens oculorum impune inspicerit antrum

Hinc atque hinc geminum frontis de culmine pendens,

Incubente super cilio, sylvâque minante

Deluper, unde fluens, Camarinâ sceleri ipsâ,

Vicidus & piger amnis (Averni spuma) meatus

Rugarum strigens nemora irrigat horrida barba?

Rupibus hilice sedet piceis, his squalidus antris

Luctus, & ultrices posuere cubilia curæ:

Tifiphones hic flagra sonant, hic torva Megea

Stridet, & in nodos contortis sibilat hydris:

Hic & Avarities, hic luridus incola Livor

Excubat in speculâ, querens quem vulneret iâtu
Improviso, oculo latè spargente venenum.
Jimque vale, longùmque vale mihi, lurida Mormo,
Festis, & altra lues, & dira Empusa, Senectus:
Unum hoc vos oro, superi : vel reddite formam
Huic monstro, vel Mercurius delapsus ab astris
Venturam te, dira Senectus, nunciet Umbris,
Conspictu ne fortè tuo tui bentur & Umbræ ;
Incautas si deprendat tam turpis imago.
Sic ait, & magno miscetur murmure cœlum.

Tum Pater; *Hebe*, inquit, referes hæc præmia lingue,
Descedes cælo superis plaudentibus, & te
Excipient læto Parnassia culmina plausu
Pieridum decimam, totumque Helicona reliquo
Nectare potabis, consuetaque pocula puro
Fonte coronabis sacros fusura liquores :
Lauro illic poteris crines redimire perenni,
Spirabit cincâ tua tempora perpetuum Ver.
Laurigeræ tandem tibi plaudet & ipsa Senectus,
Quantumvis invisa tibi, quæ carmine præcos
Hercos, *Priamumque*, *Iliumque*, & *Laomedontis*,

Affracumque & Tibonum revocabis ab orco :
 Et poterit sacro Musarum fonte reconstus
 Ipse iterum Nestor viridi florere juventâ.
 Sic, tua quando novâ donabunt carmina vitâ
 Defunctos Heras, habebere Diva, tibique
 Mille stuent aras, iterum cœloque locabunt.

R O B. C R E Y G H T O N. D.D.

Olim Cr. Ling. Profes. Cantab.

ITER.

Iter Occidentale.

Murmura *Londini*, fumum nubemque sonoram
 Linquimus, innubemque diem cœlumque serenum
 Haurimus, cœlo jam liberiore potiti.
 Urbs fugitiva latet nebulâ, quam fecerat ipsa.

Descendit *Paulina* Aedes Acheronta sub imum
 Mersa, suo Domino similis quæ vertice quondam
 Ardua supremi feriebat sydera cœli.
 Fixa diu *Petri* sublimia Templa recedunt,
 Et sese obscurâ condunt fugientia nube.
 Credideris terrâ mersum vanescere *Petrum*,
 Qui quondam irato capit subsidere ponto.
 Abripimur fervente rotâ, currâisque quadriga
 Æmula *Phœbi* occiduas festinat ad oras.
 Flagra sonant; auriga tenens undantia lora
 Notâ voce hortatur equos: hi colla jubaisque
 Attollunt, pronoque effusâ pectora ventos

Dispeſ-

Dispescuntque, secantque, impletantque hinnibibus auras,
Et campi latè cursu rapido æquora verrunt.

Lustramus dum cuncta, enī monte emergit ab alto
Vindſerie sublimis apex, longèque coruscat,
Pandit & undatim fluitantia aplustria, viſus
Bello follicitare Notum, cæloque minari :
At, dum suspicimus vicino è tramite, surgit
Grandior, & cœlum crescenti vertice pulsat :
Dumque avilo sequimur surgentem lumine molem,
Aufugiens intrat nubes, oculosque sequentes
Ludit : Sic Divūm majestas, nescia parvo
Limite compingi fugit, & frustratur hiantes.
Prætereunte sacras ubi curru rasimus Arces,
Descendunt, sensimque cadunt, & nube relictâ
Dignantur summos apices demittere : tanquam
Eripiunt oculis medii fastigia montes.
O mundi fluxi vanum decus atque caducum !
Quām citò vanescunt excelsa Palatia Regum ?
Quām subitò Heroum pereunt monumenta ? trophæa
Tot Regum nobis cur eripit invida nubes ?
Felices una & miseros nos fecerat hora.
Pergimus. Occurrit *Thamesini* fluminis unda,
Obliquoque vias hinc lapſu dividit atque hinc :
Sed superimpositus calleſ ſons jungit utrumque.

Urget equos Auriga ; Aethon ascendit anhelus,
 Et pontem superat : Currus volat ocyor Euro
 Sublimis ; pontem quatit, & tonat ungula equorum.
 Haud aliter quondam tremefecerat *Elidis* urbem
Salmoneus, curru sonitus imitatus Olympi.
 Mirantur nimbumque novum & nova fulmina Nymphæ :
 Diffugunt undæ attonitæ, pontisque per arcus
 Fluctu præcipiti properat conterritus annis.
 Hinc dum fertur ovans glomerato pulvere currus,
 Latronum latebrâ & Sylvâ deprendimur atrâ :
 Claudit *Sylva* viam hinc atque hinc horrentibus umbribus.
 Automedon trepidat, latèque undante flagello
 Insonat, & cursu propera, inquit, *Xanthe*, citato,
 Cunctantemque ex hoc *Labyrinto* evolve quadrigam.
 Sic ait : ingeminat vocem resonabilis *Echo*,
 Verbe, aque ingeminat : gen inataque verberâ *Xanthus*
 Auribus arrectis haurit, geminumque minari
 Automidonta putat ; ipsas volitatque per umbras
 Et noctem nemoris, tandemque emergit ab imâ
 Nocte oriens, lucemque elatis naribus efflat,
 Luxuriatque jubis, & aprico pulvere ludit.
Quidrigam petimus : fessos hic admonet hora
 Interjungere equos, placide & dare membra quieti.
 Hic rudium squalet lapidum deformis acervus,

Qui fuerat Delubrum ingens, æquataque cælo
 Moles. Excutimus lapides, & pulvere mersos
 Rimamur titulos nequicquam ; quippe ruinx
 Jam periēre ip̄s̄. Patrum monumenta priorum,
 Reliquiasque, crucesque, cucullosque, incola, putres
 Et monachos calcare vetat ; resiliimus ut anguem
 Calcantes : monstrat pendentia fragmina muri,
 Nos cauti fugimus, n̄e saxa minantia fese
 In nos præcipitent nostros ultura cachinnos.

Postera cælum aurora croco vicinaque spargit
 Culmina ; jungit equos resiles auriga ; movemur
 Ad *Neoburgensem*, quā se via porrigit, urbem.

Defessi comites hic unam fallimus horam
 Civilis belli historiā : procedimus unā,
 Diraque sanguinei sequimur vestigia Martis.
 Armato hic *Carolus* complebat milite campōs,
 Illic tendebant (volvērē ita fata) Reb̄elles.
 Arcis adhuc fragmenta manent miseranda, mīnseque
 Murorum ingentes, belli monumenta nefandi.

Marlburgum petimus : Collem hic concendimus arte
 Mirificā aggestum, viridis quem semita cingit
 Tortilis, à radice ad summa cacumina serpens :
 Haud aliter sese contorquet lubricus anguis,
 Gyro multiplici quām circūm amplectitur ulmum.

Longas emensi ambages in vertice clivi
 Sistimur, ambagesque reteximus, & Labyrinthi
 Incautos iterum fallit remeabilis Error.

Ut surgens poteras non ascendisse videri,
 Sic quoque descendis nondum descendere visus.
 Hisce dolis instructus & hoc stratagemate, nubes
 Opprimis incautas, incautumque opprimis orcum.
 Quà sit eundum Aurora viam jam tertia signat.

Per spatiofa levis rota labitur æquora campi.
 Ad *Thermas* tandem per rupes, monte relicto,
 Præcipites ferimur: gemit axis, poplite *Xanthus*
 Succusso titubat, currusque huc ebrius atque huc
 Nutat & ineumbit, quà rupes trudit & urget.
 Hic ego dimitto socios, *Thermasque* relinquo
 Et mitem Phlegethonta salutiferamque *Mephitim*.

Te, *Mendippe* pater, præcinctaque nubibus ora,
 Horrentesque genas, armataque pectora plumbo,
 Visurus propero, *Andree* Templumque vetustum,
 Quod tu defendis gremio, occultasque, fovesque,
 Incumbisque, arcens Eurum Boreamque nivalem.
 Jam ju^e bibo Fontesque tuos, undamque perennem.

Castaliæ latices hos pota, *Musa*, relictæ,
 Libraque, si sapias, meliori proluce Fonte.

ROB. CREYGHTON, D. D.

ΤΕΡΑΤΟΓΡΑΦΙΑ,
SIVE
ΣΠΗΛΑΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Pustula cœbra mihi postquam fœ laverat ora,
 Querebam speculi fulgentis in æquore quondam
 Nota supercilia & nares frontemque genasque.
 Obstupi haud aliter, quam si mihi Gorgonis ora
 Obvia venissent. Clamavi territus umbrâ,
 Corripite arma, superventu deprendimur hostis,
 O socii, mea jam mihi bellum indicit imago,
 Ipse mihi minor, à me me defendite, vultum hunc
 Propulsate trucem; aut aliquis succurrat amicus,
 Qui *Polypbemo* informi adimat mihi lumen, *Ulysses*;
 Aut saltem speculo hoc memet mihi redite fracto.

Dixi: & ad *Andrea* properabam protinus untas,
 Exploratus si forte fidelius ora
 Redderet ille mihi mentiri nescius annis.
 Hic ubi graminea consedit in margine ripæ;
 Naiades, aiebam, speculum præstate roganti:

Semper enim vestras demulcet blandior undas
 Aura, nec ulla amnem conturbant flamina vestrum :
 A Boreā vos defendit *Mendippus* & *Euro*.
 Sola dehiscentes vobis suspiria fluctus
 Nostra carent : sed opem ferte & componite rugas
 Ore renidentes placido. Tum Nympha precanti
 Annuit, & teretem subridens lævigat amnem,
 Ostenditque mihi me fallere nescia Naias.
 Me necdum agnovi mihi met peregrinus & hospes ;
 Non faciem, sed vicino vidisse videbar
 Amne repercussas rupes, tot confraga saxa
 Unius in vultu scabro atque horrente sedebant.
 Non sic *Atlantis* duri caput horruit atris
 Nubibus affiducē cinctum, cūm surgeret ingens
 Fatali humanam mutans cūm rupe figuram.
 Si tam fæda tuum temerasset pulsula vultum,
 Vixisses, *Narcissus*, tuā nec imagine captus
 Langueres : utinam saltem hujus fontis in undis
 Quæsisses vultum, hīc poteras te impunē videre.
 Hic ego conspectā confusus imagine fontem
 Milcebam lacrymis, gutterum aspergine crebrā
 Turbabam latices, & vanescēbat ipsa zo.

Hinc me corripui (nam mea terruit umbra)
 Ad + rupes, *Mendippe*, tuas, antrumque profundum.
 Quippe Ego, cui facies tot hiabat fusca lacunis,
 Ulceribus tot foeda, meas potuisse putabam
 Leniri curas, si quid deformius usquam
 Terrarum natura daret. Mirabar hiantem
 Speluncam, & vasto pandentem Tartara rictu.
 Ad fauces antri declivis semita ducit,
 Sentibus hamatis & spissis horrida dumis.
 Intexta hinc atque hinc sese spina implicat arcto
 Amplexu, nequitque moras, ne fortè viator
 Esse nimis facilis descendunt Averni.
 Æole, forsan & hunc terebrasti cuiusque montem :
 Ardua enim rupes vasto se findit hiatu,
 Atque aperit portam introeundi. Adamantina porta
 Quum primùm sese stridenti cardine vertit,
 Antra tonant penitus, sevis mugitibus Echo
 Tartareas imis penetralibus evocat umbras.
 Unà Erebusque Chaosque ruunt, alasque tremendas
 Executiens Nox atra cavis circumvolat umbris :
 Cincta caput nebulâ sic intonat ; Hospes inermis
 Quisquis ad hoc antrum sine lampade, munere Divæ

Palladis, accedens nostra ad penetralia tendis,
 Fare age quid venias, jam isthinc & comprise gressus :
 Hic anceps habitat Dolus, hic & Mæror & Angor,
 Hic Terrorque Timorque & inextricabilis Error.
 Dixerat : arripimus tædas (sic quærere fas est
 Persephonem :) noctem flammis funeralia vinçunt :
 Per rimas Nox lapsa fugit comitantibus umbris,
 Perque antri ambages Erebisque Chaosque recedunt.
 Interè admotâ lustramus singula tædâ,
 Duraque rimamur sinuosi viscera faxi,
 Naturæ miracula rudit, lapidumque decoram
 Scabri:iem, & nondum cœlati emblemata tophi,
 Hic sudore, illic lacrymis manantia saxa :
 (Nam Labor & do'or hic habitant, ferique relinquunt
 Olim conspicienda nepotibus hæc monumenta.)
 Credileris Nioben lacrymas hic fundere, neclum
 Exhausisse oculos : laquearia mæsta liquecunt,
 Stillantesque cadunt vivo de pumice guttæ.
 Sed guttæ, memores quâ sint ab origine natæ,
 In lapides abeunt, indurescuntque gelatæ.
 Quis docuit lapidem fluere, & lapidifere lympham ?
 Credibile est guttam per faxi devia lapiam,
 Detritum abrasu~~re~~ aliquod de marmore fragmen ;
 Indè ubi guttam premit, novus urget & humor

Humorem jam præcipitem, similemque cadenti ;
 In massam tandem aggetas coalescere arenas
 Humore excusso quo complectente natabant.
 Dum sese in summâ glomerat testudine gutta,
 Aut riget, & silicis pretiosæ stiria pendet
 Ornatura tholum & summi laquearia faxi ;
 Aut allisa solo cumulatim crescit, & ingens
 Surgit congeries Parias imitata columnas.
 Pondere sed non pressa suo quâ guttula pigrâ
 Serpit in obliquum, furtivo tramite fulget
 Gemmatus paries : sic limax mænia lambens
 Allinit argentum, quâ spumâ lubricus errat.
 Si stramen foliumve obvolvens undique mersum
 Implicet, obductâ jubet indurescere crustâ.
 Incola cunctantem & cupientem distere plura
 Avellit : migremus, ait, ne forte, viator,
 Tu quoque saxificæ dum aspergine tingeris undæ,
 Stes rupes immota, rigore per omnia membra
 Serpente, & tumulus possis tuus esse videri.
 Dixit : & è tenebris horrendi emergimus antri.
 Cbedderiam petimus, fissi & divortia montis.
 “ *Hinc atque hinc vastæ rupes geminique minantur*
 “ *In cælum scopuli : panduntur viscera mortis :*
Visceribus ruptis exundat sputiens astrinx,

Pronus, & argutas impellit murmure arenas.

Crevis Tellurem hos per vulnera aperta liquores

Fundere cum gemitu : nam flebilis adsonat Echo

Plangenti rivo, latè ingeminatque querelas.

Undique vallatus scopulis ferientibus astra,

Crelebam gemino cœlos incumbere Atlanti.

Ast impar tantis est visus uterque ferendis

Ponderibus : prono nutarunt vertice rupes

Ambæ, atque inclinatus apex utrinque per en lit.

Atlas hic flexo succumbit poplite, at ille

Est visus curvare gemens sub ponere dorsum,

Astraque ferre laboranti incumbens gibbo.

Nescio quo quendam divulsiis turbine montes

Jungit amicidia, atque æterno fædere necit.

Ut possint, parvum quos dividit intervallum,

Colloquio proprio e frui, capita alta vicissim.

Inclinant, blandè, ac tantum non oscula figunt,

Admotâ gratum excipientes aure susurrunt :

Nam placidum fagus, quæ rupis verticem obumbrat;

Da: murmur, Zephyroque cotnas radente susurrat;

Claudimur hinc atque hinc, & saxis mærgimur : annus

Exitus ad superos tenuis patet : Indue pennas,

Icare, tutus ad ast. a potes volitare per umbram

Tam gelidam, tua cera hic nullo sole liqueferet.

Rupibus aggestæ rupes dum sydera pulsant,
 Assimilant nubes, oculos & imagine fallunt.
 Credideris, rupes quæ diducuntur hiulæ,
 Scindere se nubes & apricum pandere cœlum.
 Dum nos oblongo sulcamus tramite abyssum,
 Prospicimus veluti per hiantia nubila rimam
 Cœruleam, unde dies angusto illabitur orco.
 Faucibus anfraetis curvi & convallis hiatu
 Haurimus dubiumque diem lucemque malignam.
 Titan è medio axe videns immane Barathrum,
 Pallet, & occiduas properat tremebundus ad oras,
 Vix stringens raptim fugitivo lumine vallem.
 Quippe timet cautus ne forte voragine visà
 Attoniti turbentur equi, & vertigine raptus
 Ipse ruat veluti *Phaethon* excussus olympos.
 Longè infrà manes Tellus hic ima dehiscit,
 Tantum non visa in geminum se scindere fragmen,
 Exiguus limes nî partes jungeret ambas,
 Nec sineret male confundi noctemque diemque.
 Putre solum cautè trepidans pes molliter urget,
 Ne noctem oppositam admittat tenuissima rupti
 Crusta pavimenti, & descendat ad astra viator.
 Emensi vallem, quæ ducit semita surgens
 Molliter ad Boream, ad superas evadimus auras.

Iade retorquentes in pronam lumina vallem,
Quicquid lassatis pedibus peragravimus antè,
Non dum lassatis oculis metimur, hiaptem
Implicitamque viam gyro, ambagesque reductæ
Vallis. At interea spectantibus invida nubes
Eripuit vallum, latebræ latuere, recessit
Mons, Labyrintheus tanquam sibi conscius & sons
Delituit dolus, & sese abdidit ; ipsa vorago
Funditus absorpta est, Orcusque recessit in Orcum.

R O B. CREYGHTON, D.D.

S U B

Subprofessor
 Græcæ Linguæ,
 Cantab.

TRes nuper Juvenes, quos nondum gloria + nigra
Ornarat yentosa togæ, (nimis invita nonum
Cura Patrum yetuit) repetunt dum forte tabernam,
Graculus elurjens tecum dico xæsare salutat;
Intrantes sequitur; sedem capiamus amici:
Mirantur; mox vina flunt; rogit unus & alter
Quis fiet; exponit: doctæ spes maxima Græcæ
Dicor, vos nostras miror latuisse Camænas.
Ehe ego, Pygmæas forti conamine turmas
Qui cecini, qui fata gruum, vistaque phalanges;
Nec recito cíquam nisi amicis; incipit ultrò.
Eli compressis agitantes plurima labris,
Se fessi extendunt; pergit jam protinus alter,
Qhe jam fatis! expectant te pocula, clamat.

; Alumni Trin. C. I. (nondum graduati) p[er] p[ro]c[essu]s regantur.

Et taceat, bibitur ; dant vina in carmina vires.
 Ille idem atque Εὐθύπα cano καὶ ποτμον Αμάρθ,
 Τύρησον ἡδε Γονῆα, Πανάδα τε Ρηθόρα Γράνθης.
 Quæ (modò nè recitet) dum se legisse fatentur ;
 Pumice quæ nuper poliuntur habebitis, inquit ;
 Principis & nigri promit de veste + volumen.
 Quò fugiant, miseris cùm sit via nulla ? queruntur
 Conficis ! excrucias ! agitis nil, usque tenebo ;
 Et legit invitis. Hic protinus oscitat ; alter
 Ingemit ; & somnos captat felicior alter.
 Cùm jam carminibus bis tres consumperat horas ;
 Vos lepidi fortasse sales ; & habebitis, inquit.
 * Castigator eram vitiorum (conscia qualem
 Nuper Granta horret) nec si pateretur, erit quis,
 Qui nostras sumat partes felicior ; ultrò
 Vera canam : mensam ascendit, repetitque jocator
 Insulsus, mimusque sui : pulso pavimento
 Quæ solvenda rogant ; dant symbola ; protinus ille,
 Non ego me illorum, dederim quibus esse Poetis,
 Excerpam numero ; quadrans mihi nullus in arcā,
 Nec loculis : fremuere ; tacet ; jecur urere bilis

† Historiam scil. quam ipse scriptit.

* Terra-filius sive Prævaricator.

108 MUSARUM ANGLICANARUM

Incipit ; Haud tanti vendes mala carmina, clamant.
Vinitor, heus ! Audi , Quid dēbeat ille, Poetē
Non, nisi pauperiem, quid hābens : Ter versat inanes
Vana manus lōculos ; nec scit quæ pignora promat.
Rident : ille gemit ; Sed vinitor acriter i:stat ;
Nulla fugæ via, nulla mora est, cūm carmina tristē
Singultans profect ; Hæc sit tibi plurima merces.
Vinitor hoc pretium (fortē miseratus iniquum)
Vile capit ; vacuusque foris exivit *Homerus*.

GEORG. STEPNEY, *Comab.*

EPIST-

Epistola ad — AYLOFF de Oratione in laudem juris civilis publicè habendâ.

O Luce, ô flavâ mihi plus dilectâ Corinnâ,
Aylöffi, Legum decus, idem & maxime custos !
Me quanquam, iofanis frustrâ solatia curis
Venatu assiduo quærentem, & cœde ferarum,
Vel Tibi per tacitas meditantem carmina sylvas,
Oceani juxtâ fines *Hantonia* tellus
Nunc tenet, atque tuis longè complexibus arcet :
Mens tamen interea liquidum super æthera vecta,
Suprà urbes, montesque altos, fluviosque sonantes
Advolat, atque ultrò sese ad tua limina sistit ;
Quò *Grante* ingentes *Pallas* sibi condidit arces.
Hic etiam notas audire & reddere voces
Vita sibi, & varias tecum componere curas,
Alloquioque frui; præsentiaque ora *Magistri*
Mirari, atque iterum *Sociorum* affuescere mensis.

Idque

Idque magis, quoniam illa dies nunc lœta propinquat,
 Solennes quæ ritè dapes & festa reducens,
 Defunctis animis sanctos persolvat honores:
 Quæque etiam, ex sociis delecto ad munera tanta
 Haud nequiequam aliquo, cui vis & copia fandi,
 Laudibus extollet meritis *civilia jura*.
 Quo laudum officio, quo sacro munere fungi
 Me voluit magnus (si scribis vera) *Magister*.
 Sed me durus Amor longinquis detinet oris,
 Atque alix innumeræ, quas volvo in pectore, curæ.
 Sin aderam, tamen has nè possem accedere partes,
 Obstarent gelido stagnantes sanguine venæ.
 Namque ego quo doctas affatu *Præsidis* aures
 Ambire inciperem? quæ prima exordia sumam?
 Ut poteram socium vultus, *præsentiaque* ora
 Aspicere, aut oculos turbatos tollere contrà?
 Num leges valeam, & veterum monumenta Quiritum,
 Num monitus, num doctorum responsa referre,
 Num Regum placita, aut magni consulta senatū,
 Barbarus, ignarus rerum, vocisque Latinæ?
 Denique num magnos memorare ex ordine manes,
 Qui nos esse sui memores fecere merendo?
 Muneribusve suis decorare, & dicere facta
 Egregia, & ritu solenni dicere sacra?

Me tantum nè posse nefas; me, nè sit, Amice,
Tanta piis, Authore, animis injuria facta.

Tu tamen interea, quem fata ad munera tanta
Ipsa vocant, tales pergas accedere laudes.

Nam lingua est facunda Tibi, nec aptior ulli
Vis unquam fandi; potis es matura loquendo
Vertere consilia, & rapere in contraria tecum
Eloquio mentes possessaque pectora ducens.

Scilicet ex illo Hæc Tibi jam speranda fuerunt
Tempore, quo, primùm capti dulcedine vultus,
Jam Tibi nascenti dederant sua munera quondam

Et Musæ, & Charites, dicendique Author Apollo.
Ergo age, namque potes, primâque ab origine mundi
Incipiens, ritus veterum, moresque virorum
(Omnibus intentis) docto sermone recente,

Et lucis festæ susceptum perfice munus.

Principiò expelles quæ primùm fræderæ juris,
Quos morum natura parens induxit usus
Communes generique hominum, generique ferarum:
Atque ut mortales in solis montibus olim
Per Sylvas, saltusque, & lustra horrentia dumis,
Palantes irent, viatum coiunquæ petenses;
Nec quid præterea curarent more ferarum.
Aspicies, qui primi u. bes, atque oppida maris

Extruerent ; cantu quo primū sponte coirent
 Aſtriſti lapides, vaſtæque in mænia rupes.
 Quinetiam capti ejusdem dulcedine cantūs,
 Antè rudes homines, ſparsique in montibus altis,
 Inciperent fluxiſſe ſimul, muroſque paratos
 Arripere, atque feras paulatim ponere mentes :
 Discere iuſtitiam, quid fas fit ſcire, ne laſque
 Moliri, & longo tandem manuēcere cultu.
 Hinc aliquot leges ortæ, connubia primū
 Sancita, inde Patres, natique, & chara fororum
 Nomina, tum dulcis confanguinitatis origo ;
 Tum varias paulatim artes extundere exceptum eſt ;
 Tum merces mutare ; tamen non tempore in illo
 Nomen Avaritiae notum ulli, ſed ſine nummis
 Aurea ſecuræ peragebant otia gentes.
 Verum ubi poſt homines telluris viſcera matris
 Inceſti audebant violare, & ferre ſub auras
 Non temerè clauſos (proh Dii iuſtia ?) nummos :
 Haud mora; continuò mortalia pectora dirus
 Ambitus, & latè dominandi ſeva cupido
 Corripuit. Tunc & primū mugire tubarum
 Continuò auditus clangor ; fera bella ſequuntur,
 Et varix ſcelerum facies, rerumque rapinx,
 Emiſſeque lacu Stygio pestesque, fameſque.

Tempore

Tempore non alio, ferro & compagibus arctis
 Erigitur primus irato Numine carcer,
 Et manibus manicæ factæ, colloque catenæ.
 Nec miseræ patriis gentes jam legibus uti,
 Ulteriusve suo patiuntur vivere jure ;
 Sed credi, captasque capi, patriaque relictâ
 Jussa aliena pati, & dominis parere superbis.

Tum dominas rerum memorabis in ordine gentes,
 Utque *Syros Medi, Medos* vietricibus armis
 Opprimerent *Perse*, victores *Græcia Persas*.
 Inde quibus gradibus *Romana* potentia crevit,
 Quo Latissque modo subiectus legibus orbis.
 Quo Iupa Mavortis prolem nutriverit antro :
 Quo primùmque *Numæ* se se pulcherrima luco
Egeria obtulerit, *juris civilis origo*.
 His addes bis sex tabulas, atque *Attica* jura
 Romano transcripta foro, legesque receptas,
 Et pulsos regno Reges, fascesque secutos.

Hæc raptim, & vix summa sequens vestigia rerum
 Percurras ; sed tūm quoniam res postulat ipsa,
 Iusius exponas dictis, quæ deinde sequuntur ;
 Ordine cuncta notans, & quo sub Consule quæque
 Sancitæ fuerant, & quo sub *Cæsare*, leges' ;
 Donec ad ingentem crevere volumina molem.

Tum quis vir fuerat, & quies Authoribus, olim
 Qui leges primus (foliis ceu fata *Sibylle*)
 Aut sparsas antè, aut commixtas ordine nullo,
 Composuit, lucemque dedit, numerumque reduxit,
 Atque suos operi titulos superaddidit omni,
 Dum pulchrè coeunt jura omnia *corpus* in unum.
 Jamque locis immota manent, neque ab ordine cedunt:
 Usque dies nostros, quin & post sexula centum
 Ipsa legent eadem nunquam peritura nepotes.
 Solus & illorum, qui famam æquabit & annos,
Justinianus erit, rerum monumenta, virumque
 Cætera cùm tenebris confundet longa vetustas.

His demùm ritè expositis; super omnia laudes
Harvæi, *Kingique canes*; aliasque merendo
 Illustres animas, olim super astra receptas.
 Scilicet illorum concessum est munere nobis,
 Ut procul à strepitu vulgi, curisque latere
 Possimus, studiis florentes nobilis otii:
 Secessusque tenere piis, Sophiæque per hortos
 Äternos errare, *Cam* vaga flumina propter.
 Talia dum referes, *Socios*, ipsumque *Magistrum*
 Attonitos inter se animis inhiare videbis,
 Quidamque oculos fixos atque ora tenere.

Huc ego si poteram præsens te audire loquentem,
 Auderem & rapidis paulisper tradere ventis,
 Quæ nunc insomnæ servant noctesque diesque :
 Tum fortè exilium, casusque insontis Amici
 Excidenter animo, passusque indigna Menalcas,
 Italicumque decus nympharum casta Lycoris.

Ah virgo infelix ! quæ Te nunc littora tutam,
 Quæ Te regna tenent nostris sat dissipata terris ?
 Tunc nives potes hybernas, aut durâ virorum
 Castra pati, & tantis vitam objectare periclis ?
 Et fors in chari nunc pectora dura Mariti,
 Ferratosque sinus, caput inclinata recumbis :
 Illum turbat Amor, simul illum pescit in hostes
 Adversos vox dira tubæ, dictisque morauitem
 Increpitant socii ; paulum cervice reflexa
 Stat tamen, atque animum magno labefactus amore
 Oscula, quod licuit, lacrymans per cassida libat.
 An potius magno maris obice pontus amantes
 Dividit, & Francis invita relinqueris oris ?
 Dumque armis belloque pio sua jura reposcit,
 Testaturque idem superum, Tua cura, Menalcas ;
 Aut ipsa externas supplex veneraris ad aras,
 Sollicitaque Deos non cassa in vota vocatos ;
 Aut viduas noctes, & longi trædia belli,

Absentisque moras dulci solaris Iuli
 Aspera, & Patrem vel nunc cognoscis in illo.
 Et cum sepe petens puer improbus oscula matris,
 Fortius astrictis collum Tibi subligat ulnis;
 Tum gaudens parvæ miraris robora dextræ,
 Ulturosque Patrem tantum crevisse lacertos.
 Sive has, sive alias versas sub sub pectore curas,
 Semper honore meo, semper celebrabere veriu,
 Nympharum decus Itali cum divina Lycoris.

M. B. *Cantab.*

EPIST.

Horti Arlingtoniani

A D

Clarissimum Dominum Henricum Co-
mitem Arlingtoniæ, &c.

Magnificos propter saltus, & avita *Jacobi*
Mania, quæ faciunt commercia duplicitis aulæ,
Ac Dueis ac Divi nomen commune tuetur,
Surgunt costilibus succincta palatia muris :
Quæ posita ad Zephyrum, radiis foli igneus auctoribus
Illustrat moriente die, nascente salutat.
Eximiam interea molem mirantur eunes
Vulnusque proceresque : caducos plo:at honores
Aulicus, & rerum fastigia lubrica dannat ;
Felicemque vocat Dominum, cui tempora vita
Labuntur variis aulæ inconcussa procellis.
Et quamvis procul haud absint, tum plebis iniquæ
Inproba garrulitas, tum clamor & ambitus aulæ,
Circumfusa quies, & pax incognita Magnis,

Hic placidè regnant ; & verum simplice cultu,
 Propositique tenax virtus, & pectus honestum.
 Namque ubi prima diem surgens aurora reducit,
 Et matutinæ sudant sub roribus herbæ,
 Nulla volans sumante viam rota turbine versat,
 Crebra putres sonitunec verbierat ungula glebas :
 Hinc procul imbelles persulant pabula damæ,
 Atque piâ placidos curant dulcedine sœtus ;
 Jnde loquax, ripas & aquosa cubilia linquens,
 Fertur Anas, madidis irrorans æthera pennis.

Vos, O Pierides molli testudine Musæ
 Dicite pulchricomis depictum floribus hortum ;
 Nullus abest cui dulcis honos, quem mille pererrant
 Formosæ Veneres, pharetrâque Cupido tuetur.
 Non illum *Alcinoi* floreta, aut *Theffala* Tempe
 Exuperant, quamquam hæc, qui fingunt omnia, vates
 Mendaci sublimè ferant ad fidera cantu.

Areaque in medio est multum spectabilis horto,
 Ordinibus raris palorum obducta, tuentum
 Lætificans oculos, ac dona latentia prôdens.
 Nempe hæc per spatia flores transmittit iniqua
 Distinctos variis maculis, & suavè rubentes.
 Non illic violæ, neque candida lilia defunt.
 Parva loquor : quicquid nostro Deus invidet orbi

Hic viget, & quicquid tepidi vicinia solis
 Lætior Hesperiis educit germen in arvis.
 Qualia sèpè inter moriens floreta Cupido
 Conjugis æterno jacuit devinctus amore ;
 Te solam cupiens, in Te pulcherrima Psyche
 Aesit, & heu propriis fixit præcordia telis !

Nec sine nomine erunt myrteta, nec aurea poma ;
 Quæ quoniam calido nascuntur plurima Cælo,
 Et brumas indocta pati nimbosque ruentes,
 Nec fas hic teneros ramorum effundere fætus :
 Protinus hybernis clauduntur ab æthere testis,
 Spirantesque premunt animas, ne poma caduca
 Vel glacies lædat, teneras vel frigora myrtos :
 Tum verò æstate in mediâ stabula alta relinquunt ;
 Scilicet, & tutas de cortice trudere gemmas,
 Inque novos soles audent se credere, molles
 Ut captent Zephyros impunè, ac lumen amicum.

Nec Te præteream, tenebris quæ dives opacis
 Sylva vires, vento motis peramabilis umbris.
 Hic magnus labor ille & inextricabilis error,
 Per quem mille viis errantem Thesæ duxit
 Ah ! nimis infelix per fila sequentia virgo.
 Securi hic teatæ ludunt in gramine amantes,
 Nec reperire viam curant, ubi lumen vesper

Deficiente die accedit ; sed longius ipsam
 Hic secum placide cupiunt consumere noctem :
 Dum super arboreos modulans luscinia ramos
 Dulce melos iterat, tenerosque invitat Amores.

Quinetiam extremo surgit conterminus horto
 Mons fœlix, albis quem circum Gessamis ornat
 Floribus, ac lætas dat prætereuntibus umbras.
 Hunc super ascendit, turbâ comitante virûn, Rex
 Augustus, Proceresque caput supereminet omnes,
 Atque pedem properans graditur, vestigia volvens
 Grandia, nec seræ meninit decedere nocti.
 Omnibus ante oculos divini ruris imago,
 Et sincera quies operum, rerumque nitescit
 Incorruptus honos, & nescia fallere vita.

Nec non hic solus placidi super ardua montis,
 Clare Comes, tecum meditaris mente serenâ
 Munera Dædaleæ naturæ ; animisque recedit
 In loca sacra, fugitque procul contagia mundi.
 Despicere unde queas miseris, passimque videre
 Mortales, vitæ subeuntes mille pericla ;
 Continuò inter se niti præstante labore,
 Divitiis inhiare, & habenas sumere rerum,
 Deturbare throno Régem, magnaque aliorum
 Fortunis ambire, ac nigris sc. vere cu. is.

Dum Tu, magne Comes, minimâ sine parte doloris,
 Prospicis ex alto viridantes gramine saltus :
 Undique confluxam hinc turbam, lautisque crepantes
 Sub pedibus cochleas, teneras queis fibula dives
 Connettit soleas gemmis imitantibus ignes :
 Inde lacus lustras, puroque canalia rivo
 Lucida, magnificam neque lumen nictat ad aulam.

Inter purpureos, Regi gratissime, Patres,
 O dium fidumque caput, venerabile gentis
 Pavidum ! O magnos jamdudum exute labores !
 Sepiùs hic tecum placido spatieris in horto,
 Traducens faciles sed non inglorius annos,
 Et vitam studio florentem nobilis otium !
 Dum timor omnis abest curæque incendia luctus,
 Nec Tibi vel telis audet fortuna nocere,
 Vel struere infidias Canis ; Tibi libera transis
 Tempora, & accedis tantum non hospes ad aulam.
 O felix animi, quem non ratione reliquit
 Spes elata trahit, laudumque arrecta cupido ;
 Nec miserè insomnes cogunt disperdere noctes ;
 At secura quies, animæ divina voluptas,
 Mitiaque emeritam solantur fata senectam.
 Unica Regali connubit filia stirpi,
 Anglia quas habuit pulchris prælata puellis.

Quæ poscis meliora Deos? quæ pondere vallo

Corruit uita domus, flammæ secura minacis

Ecce stat, è tantis major meliorque ruinis!

Scilicet hanc rerum alma Parens, ut vidit ab altâ

Nube Venus; circum divini colla mariti

Fusa super, roseoque arridens suaviter ore,

Sic Divum alloquitur: Nostros delectat ocellos

Pulchra domus, sœvis olim consumpta favillis:

En hujus (si fata sinant) celebrabitur Hæres,

Herois divina, & me dignissima cura!

Pallas & hoc poscit; proprio laveat illa ministro,

Qui Divam colit, ac similes assurgit ad artes.

Vincitur illecebris Deus; & jubet omnine Ite

Scare diu, longoque domum superesse per annos.

CAR. DRYDEN.

BRIT.

BRITANNIA.

I.

Dum *Mosa* torpet sanguine *Gallico*,
 Humique fumant oppida diruta ;
 Dum decolori *Rhenus* undâ
 Scuta virûm galeasque volvit :

II.

Quid nos loquacem tendere barbitum ?
 Et bella mensis pingere iudicra ?
 Quid inter armorum tumultus
 Pacificam renovare pomparam ?

III.

En ! tuta vastis classibus *Allion*
 Circumfluenti cingitur æquore ;
 Regnatque viætrix inter undas,
 Et liquido dominatur orbi :

IV. Spar-

124 MUSARUM ANGLICANARUM

IV.

Spargens frequentem lata per æquora

Classis ruinam, præsulium suis

Affert Britannis, navigatque

Attonito metuenda Ponto.

V.

Testor perempti sanguine navitæ

Undas rubentes, & laceras trabes:

* Testor Britannum Gallicanis

Oceanum spoliis onustum.

VI.

En! pista velis æquora conspicor :

En! sanguentes in fera prælia

Rvunt carinæ, mutuâque

Exitium meditantur irâ :

VII.

En! rugienti fulmina machinâ

Exire, certi nuntia funeris ;

Ignesque & undæ dissonantes

Perniciem dubiam injuri.

* Intel. præsum navale 16,2.

VIII. Jam

DELECTUS ALTER. 225

VIII.

Jam dissipatos impiger ordines
Carterus urget, non timidus mori;
Fugatque classem multa luso
Pollicitam meliora Regi.

IX.

Frustrè. Imminentem non prohibet necem
Aptata laurus jam capiti Dúcis;
Quin vixor effundit cruentem,
Et mediis moritur triumphis.

X.

Gens Angla, semper pube potens suâ.
Heroas almis jaçtat adores
Ubique claros, & paratos
Oppositas cohibere gentes:

XI.

Nec si reposcat Parca malignior
Unum, potentes deficient viri,
Virtute qui instaurent hiament
Et reparant simili ruinam.

XII. Suis

XII.

Suis remoti finibus *Albion*
 Frēnare Martis noverit impetum ;
 Potensque duplas, sive pacis,
 Sive gravis per acuta belli,

XIII.

Miscere bandes ; arma vel obviis
 Opponit armis, vel celer ingenii
 Intentat artes, bellicaque
 Alma regit sine marte gentes :

XIV.

Sed nec camanis deficit indoles
 Aptæ excolendis, nec gravis obruit
 Bellator artes : utriusque
 Fervet opus proprium Miservæ :

XV.

Superba claris Anglia ystibus,
 Insigniores quæis neque *Gracia*,
 Nec *Roma* jastat, neve cedit
 Ingenuis *Rhedycina* *Albenis* ;

XVI.

Quam mite Cœlum, quam Genius loci
Fecere Musis aptam habitantibus :
O sola cunctas præter urbes
Chara Tuō Rhedycina Phœbo !

XVII.

Phœbus novenis grande sororibus
Decus, tuetur præsidio suam
Turbam poetarum, quib[us]que
Præsidet, ipse colit Camænias.

XVIII.

Gens Anglatali prole superbiat,
Et Diva lœtis plausibus infremat ;
Secura despectetque bellum
Et pelagi pariter ruinas :

XIX.

Hæc ingruentes undique conspicit
Martis procellas, bellaque non sua
Audit, tumultusque ; & Camænias
Innocuis vacat inter arma.

XX.

XX.

Sic orbe quondam fluctibus obrutus,
Pindi repositus *Deucalion* jugo
 Spectabat undas, fluctuantis
Deucalion reparator orbis.

XXI.

O Qui Britannos fluctibus eripis,
 Et fata firmas pendula ; qui tuo
 Tutos reponis nos periclo,
 Atque paras requiem labore :

XXII.

I nunc phalanges prorue Gallicas,
 Et tinge fuso lilia sanguine ;
 Ornetque devinctus catenis
 Egregium *Lodoix* triumphum.

S A M. L E O N A R D.
 Oxon.

E P I.

E P I T A P H I U M

Heneagii, Nottinghamiæ Comitis,

Baronis Daventriæ, Dom. Finch, &c.
Summi Angliæ Cancellarii,

Qui 18 Decemb. Obiit 1682.

Ortus erat Illis Parentibus,
Quos vel sequi Nobile est;

Antecellere, Heroicum.

Illustravit

Tam clara Nomina;

Inò Obscuravit:

Quis enim *Stellis* locusTanto affulgente *Sole* &

Decurrit

Sexaginta Stadia, & amplius,

Nullum passus deliquum,

Splendidior cùm Occideret ;

Menti, in dies, Viribus additis,

Quæ detrahebantur Corpori :

Auctâ,

Supra Honores ac Titulos,

Innatæ Probitatis Gloriâ ;

Melior semper quò Major ;

Non minus Victor *Sui*, quam Aliorum,

Incremento Pietatis perpetuo ;

Hoc tantum à se diversus ,

Quòd in Sanctiorem Mutaretur.

Ausus etiam,

Perversissimis Temporibus,

Bonus esse ;

Imò & videri.

Haud veritus,

Ante ipsa Tribunalia,

Regium celebrare Nomen,

Cùm vix impunè proferretur ;

Eamq; palam vindicare Ecclesiam,

Quam nec tutò licebat Clanculum confiteri.

Adeo Inlytus rebus gestis & dictis,

Ut vix alia aliam superet,
Quâlibet perfectâ :
Etiam in minimis Magnus.
Nullius Impatiens laboris,
Qui Patriæ quietem afferret ;
Sibi, quâm cæteris, minus Consulens.
Benignus in Omnes,
Præter semet-ipsum.
In Egenos
Profusus magis, quâm Liberalis.
Æquiorem *Judicem* Anglia non habuit ;
Disertiorem *Oratorem*,
Nec Græcia, nec Italia.
Opere tamen potentior fuit, quâm Sermone,
Vitâ Clarior, quâm *Lingua*.
Inter Omnes *Togæ* Herœas
Facilè Princeps,
Omni dignitatis Nomine.
Qui vel ipsam Fortunam docuit
In lubrico Stare

Majeſtate virtutis,
 Immotus tot Cadentibus.
 Sigillorum Cufdem, aut Cancellarium,
 Vixiſſe,
 Multis Obtigit ;
 Obiſſe,
 Paucis ;
 Ita Vixiſſe, & Obiſſe,
 Ne in i :
 Integrâ ubique Famâ,
 Ni fortè apud Eos,
 A quibus non laudari, laus est Maxima.
 Vivum
 Laudavere Boni omnes, *Acclamando.*
 Mortuum,
 Deflendo, adhuc laudant.
 Eheu !
 Non tam suo, quam publico, *Deflendum Malo !*
 Ad Invidiam, non ad Lacrymas, Moritur
 Quisquis ita Vixit.

Si qua Salus in incerto, *Parva est*;

Ipse in Portu Navigat,

De suâ securus.

Avertat *Deus* mala. *Omina*,

Contentus hâc *Cladæ*.

Satis perdiderunt, quibus *Vir* tantus periit;

Regni & Ecclesiæ.

Non modò Decus, sed & Fulcrum & Columnæ.

Nabis periit, non *Sibi*.

Nec totus etiam perit Nobis,

Qui se reliquit

Virtutum exemplar Omnia,

Tam *Private*, quam *Publicæ* Administrantibæ.

Vivit, Vivit,

Superstite in omne ævum pretiosissimâ *Memoria*.

Vivit

In Optimis Numerosique *Filiis*,

Sui, non minus quam rerum suarum, *Hæredibus*,

Dignisque *Hoc Patre*.

Vivit,

Cujus vel *Nomen* apud Posteros *Vitia confundet.*

Vivit Mortuus,

Qui nisi Moreretur, ferè non Viveret ;

Vixerat enim totus aliis ;

Jam totus & *Sibi*, & *Deo*,

Æternum Victurus.

Vale *Lector*, & sic quoque *Vive* ;

Imò ita *Morere*,

Ut sic *Vivas.*

Prælium Navale

Anno 1692.

A D R E G E M.

O Qui indignatus fævum, *Gulielme*, Tyrannum
 Fregisti *Lodoici* iras, animumque superbum
 Imperium mundi meditantem ! O Inclyte belli
 Artibus horis endis assuete, assuete Triumphis !
 Pone animos tandem, & munus non asper egenum
 Accipe, quod ducunt placide, pia turba, Camænæ.
 Incipias jam pace frui, Bellique calorem
 Surgentem cohibe, atque animo totum excute Martem.
 Te Duce jamdudum impositas *Europa* catenas
 Detrectare ausa est : O quæ prima omina belli
 Ipse olim dederas ! O qualem *Boynia* vidit
Boynia ab Angliacis toties celebrata Camænis)
 Armis exultantem, atque inter prima frementem
 Dum laceros artus, atque ære rigentia membra,
 Fumantemque cruento lacum, si timamque rubentem
 Mirantur pisces ; & mixtus fluctuat humor.

O quam paenè suum viduus ploraverat Orbis
 Vindicem, & optatos aegeres *Lodoice* triumphos !
 Dum fatale volans globus arma sonantia tangit
Nassovi, infensoque labantem verberat ieu :
 Circumfusa cohors tremuit, comitesque timorem
 Jam primū didicere pati.

Sic olim horrebant superi, cùm *Pelion* ingens
 Torserat ad cœlos *Briareus*, folioque Tonantem
 Præcipitem rueret: validis concussibus axis
 Ingemit horrendum, & niscentur in æthere toto
 Fulminaque, scopulique, avolsaque fragmina munii.

Quæ in humeros violatum, & concussum impete glandis
 Fulmineæ, Virtus (heu magna prodiga vita !)
 Cautior impellat; vicini sibila plumbi
 Fatorumque memento minas, compescit furores
 Immodicos, animoque assurgent parcùs Iræ.
 Cætera jam permitte tuis, *Guilme, Britanniæ* ;
 Exemplo rediviva Tuo *Britannica* pubes,
 Torpescens requie, & dudum desueta trophæis,
 Viætrices captat laurus, Martenque satigat
 Insolitum, atque iterum incendit præcordia virtus.
 Jam vetus *Anglorum* robur, mentemque priorem,
 Aequora testantur *Gallorum* infecta cruento,
 Quas statæque rates & adhuc fuitantia membra.

En ! cerno ut Belli horrendus fese explicat ordo ;
 Longa ratum series utrinque excurrat in æquor
 Fœta viris, subterlabenti plurima Quercus
 Incumbit latè pelago, Ingentesque carinæ,
 Sylvarum spolia ; explosa tormenta metallo
 Continuò furere, & gravidæ concurrere turres,
 Ventorum labor ; & tota æquora fervere bello.

Una super reliquis Gallorum puppibus ingens
 Eminet, ipsa nemus : subjectos pondere fluctus
 Opprimit ignoto, velisque tumentibus omnem
 Includit Boream, & centeno fulminat ore.
 Hanc petit uncta pice, & secunda Bitumine puppis,
 Cui flagrans Onus & flamarum dira supellex
 Ventre latent, & tota nigris furit Ætna cavernis.
 Frustrè instant Galli, & longè detrudere certant
 Herentem lateri pestem ; circum ignea sœvit
 Tempestas, spargitque Incendia, & evomit atrox
 Undantes fumes, & olentem sulphura nubem :
 Mox totam involvit classem, terretque ululantem
 Turbam, & fumantes miserè depascitur artus.

Sic flammæ iriodunt & inextricabilis ardor
 Multæ recusantem, & convicia dira vomentem,
 Enclytum ; frustrè imposito sub monte resurgit

Obluctans, tostosque humeros semiūstaque membra
Erigit indignatus, & ingens Vincula quassat.

Jam maria effractis latè confusa ruinis,
Truncatosque artus, & vallo turbine plumbi
Nutantem videoas classem ; freta lucida flammis
Ardescunt, stridentque immeritis ignibus undæ :
Sed Galli glomerare fugam, sed spumea latè
Equora subverti, & creb. is alb. scere fulcis.

Jam, pelagus quæcunque udis amplexibus orbem
Crenit, & sa'los producunt æquora træctus,
Neptunus Tibi pandit iter ; Tibi serviet oannis
Acolus, & Domino Tibi subjicit Amphitrite
Irribabile Imperium mari, atque natantia regna.
Mox quoque tota Tuis accedet vista Triumphis
Gellit, quæ, multo paßim secunda Lyxo,
Nobilior gravidas Vindemia turget in uvas,
Purpureasque coquit solis Vicinia messe.
Ut nuper tremere, & melis pallesce, cast. is,
Gallorum vila est acies, cùm invaserat *Anglus*
Munitos Aditus ! nunc mixta vasta, Minasque
Armorum objiciens, petit interfusa fluenta,
Follarumque moras, & inexuperabile vallum.
Ad bellum *Lodox* minùs ardet, Numina Pacem
Exorat timidus ; jam vota capacia mundi

Demiserè sitim, dum fractas Littora claudunt
Naves, dimissisque trahuntur Carbasa ventis.

Interea, dum sèvit hyems, *Gallique* ruinas
Protrahit instantes cæli intractabile frigus,
Ingentem ardorem belli, mentisque calorem,
Castiga solitum, indulgeto tenacibus ulnis
Mariæ, & totum Tibi spiret pectus Amorem.

HUGO PARKER. *Oxon.*

URI

URINATOR.

Ergo omnes tentare plagas, atque ultima rerum
Concessit nobis natura, artique potenti
Vita dedit longeva manus. Vix dum illa sazacom
Progeniem admirans, humeris aptaverat alas,
Per nubes molita viam ; cum Diadala proles
Artibus usque novis & Pallade foeta recenti,
Diversum affectavit iter : Cæloque relisto
Oceani referare domos, & inhospita regna
Arsit adire animis, ævumque agitare sub undis.

At primos festari ortus, totamque per artem
 Tre habet. Libycæ gentes vidisse feruntur
 Infantem in cunis ; mox aucta Eōa petivit
 Iudorum freta, quia Ganges flaventia solvit
 Ostia, & Oceano gemmantem injectat arenam.
 Hinc tandem digressa (ut lento incedere passu
 Res magna assuescunt) nostras ferò attigit oras.

Interèa Oceanus, tot jam labentibus annis,
 Hispanas celârat opes, & avarior orco
 Neptunus regni spes uno immerserat haustu.
Thiphys adest : pelagi quos longo incoxerat usa
 Præda frequens, juvenes spoliorum incendit amore.
 Protinus ut molli nudatos corpora Tethys
 Accepit gremio, & totos jam condidit alto.
 Officio certant, (gelidis ardescit in undis
 Tantus amor nostri) & dâment, modò verba sequantur,
 Ingratam delphines opem : pars cætera gentis
 Squamosæ fugit, atque inopino exterrita visu
 Radit iter liquidum, & celeres transverberat undas.
 Ite animæ viis ; plebs ite ingloria ponti ;
 Majori fraudem innectunt hæc retia pisces.
 Postquam altum emensi pelagus, dextro Hercule, prædam
 Contigerant lœti ; per aquas adversa refulsi
 Aura assurgentis massæ : nec gratior unquam
 Nascenti Phœbus perstinxit lumine pontum.
 At summis tanDEM ut charum caput extulit undis,
 Quisque suum sublime rotans alterna coruscat
 Brachia, consurgensque ardenti fulgurat auro.
 Nec mora : deponunt onera, atque hinc ince remissi,
 Tranant humida regna : ac omnem fervere pontum
 Aspiceres, rutilo ditescunt narmora tractu.

Quò neque solares languenti cuspidis iētu
 Pertingunt radii, circūm & nigrantibus undis
 Auri fulva dies animos accendit avaros.
 At si quem exhaustæ, superas dum surgit ad auras,
 Deficiunt vires ; illi ingens præda relapsa,
 Et tenues labor effusus vanescit in undas.

Non secus *Euridice*, quondam dulcissima conjux,
 Per nigram Styga, Cocytique inamæna fluenta
 Transvecta, & primæ tantum non redditæ luci,
 Amplexum nequicquam auras, & multa querentem
Orpheæ deseruit ; noctemque amissa revisit.

Nunc age, nunc, Dea, perge libens : famamque recentem
 Exequere, & quæ sit fortuna novissima rebus.
 Scilicet à tergo dudum ista exempla reliquit
 Ulteriùs progressa ætas ; ignobilis auri
 Sordet honos. Rerum juvat usque invisere fines
 Extremos, imisque errare licentius undis.
 Machina subsidio est, hyalo conflata ; deorsum
 In latum crescit, demissumque ampliat orbem,
 Campanæ in morem ; Vel qualem cassida in hortis
 Spirantes violæ, seu purpureus Narcissus
 Induit, & vitro jam se miratur in illo.
 Intus summa tenet cœlum, & puri ætheris hanstus

Inclusi : Sed nulli audent assurgere fluctus ;
 Nec Jovis aspirat regno Neptunus avito.
 Sive oblata fores aperire, & castra relinqui
 Præda jubet ; seu mox redeat novus incola ponti,
 Ut vitreâ res ingentes deliberet aulâ ;
 Aere tectus agit, siccusque perambulat udum.

Salve grande decus, rerumque, *Hæle*, repertor ;
 Salve ingens nomen. **C**rescant tibi flatibus utres
 Æolii ; semperque adsit spirabile numen.
 Fulmineoque Deo regni commercia pande
 Æquorei, & Divos societ concordia fratres.
 Tu potes omne : ruis latebris Tu Protea cæcis :
 Tu cœloque marique vias cœlique marisque
 Sorte parifatorum aperi, tam illæsus in alto,
 Quam Tua **L**ethæs fama immersabilis undis.
 O Cœli pelagique potens ! Quos impiger orbes
 Detegis ? O qualem jaæstæ Rhedycina *Columbum* ?

Jamque salum ingressi, barathrum nigrumque profundumque
 Exemplò tenuere. Aures & tempora circum
 Unda fremit tentans aditus, si viribus ullis
 Excutiat latebris animam, atque effundat in æquor.
 Nequicquam. Galea ac fidia testudine tecti
 Incedunt. Dextrâ lœvâque per uia viarum
 Nascentur gemmæ ; & pelagi pretiosa supellex,

Coralia ; at nondum tunicas induta rigentes,

Nondum *Sylva* virens inimicâ induruit aurâ.

Diù quibus imperium Oceani, nymphæque sorores ;
Sit mihi fas arcana sequi, sit gurgitis alti
Thesauros aperire, atque ima cubilia Nerei.

Subter in immensum præceps, ubi nulla quietum
Cynthia sollicitat pelagus ; nec flamine turbant
Æoliæve hyemes, tempestatesve sonoræ ;
Nereidum domus ampla patet : Laquearia summa
Chrystallus, variezque alternant murice conchæ,
Quas inter nativus honos, & plurima gemma
Sparsa nitet ; Cœlumque suum sua sidera nōrunt.
Neptunus pater hic folio sublimis in alto
Fluviorum manibus premit, & moderatur habens.
Antè fores Stabulant hinc inde immania cete :
Avulsam *Oriygam* credas, & *Cycladas* alto
Submersas ; lorica ingens, & squameus imbrex
Dorsa tegit. Fallax vicino in limine Ptoteus
Confidens (nostris heu non incognita terris
Bellua !) & informes posuere cubilia phocæ.
Nec procul hinc densis horrens hastilibus histrix
Arma movet : Sylvamque sonantem interlui: æquor.

Huc ubi delapsos fundo Neptunus in imo
 Senit, grandævum foribus caput exerit altis ;
 Vindictæque ignescit Amor. Dein talia fatur.

Quæ vostanta cupido ? aut quæ fastidia cœli
 Ad nostras egere domos ? Dum scilicet ora
 Hurestat, lacrymisque auget stillantibus undas
 Neptunus, spoliis jamdudum exutus opimis.
 Nequicquam ergo mihi sœvi sors illa Tridentis
 Contigit. Heu nequicquam ? At non impunè Deorum
 Sidereæ patuere aulæ, & Cœlestia templa :
Icaros testor fluctus : ac nigra coercent
 Tartara *Piritboum*, nec frustra illusit Averno.
 Hic etiam sunt fata, & inexorabile Numen.
 Dixerat hæc Pater. Ast illis penetrabile frigus
 Membra rapit, nervosque, animæque astringit habens.
 Nec melior fortuna inter cava mœnia vitri.
 Illic spes fractæ : emeritusque elanguit æther.
 Vix demum egressos flabris Vitalibus auræ
 Accipiunt reduces, Cœloque animisque refectos.

GEORG. HARRISON. OXON.

L IN A U-

INAUGURATIO Ducis Glocestrensis

Nobilissimo ordini à *Periscelide* dicto
1626.

Gentis *Iule* Tux ! O Britonum spes altera regni !
 O Patriæ charum decus, & tutela futura !
 Maëte novo, quo Te cumulat *Wilhelms*, honore.
 Te præcox virtus, tenero & maturior ævo,
 Suscitat, & patruæ jam nunc subit æmula laudis.
 Vix missis pueri nucibus, nūgisque relictis,
 Magnorum Heroum socio cupis ordine jungi
 Prætextatus eques. Jam nunc Mavortia facta
*Wilhelmi*que pares laudes meditaris in armis.
 Jam nunc Te afflictis arcem, flagrumque Tyrannis,
 Divis ipse voves. Ut parvulus *Hannibal* olim
 Vindictam Patriæ Libycas juravit ad aras ;
 Sic Puer Europæ Te spondes hostibus hostem.

Quin age, cœruleamque Tuo jam crure sinistro
 Necte *Perisselidem* ; at nec fibula gemmea, bullæ
 Auro intertextæ, & Scripturæ splendidus ordo,
 Te tantum rapiant, sua quantum ab origine fama.

Scilicet *Edvardus*, Gallis inamabile nomen,

(*Edvardi quis non novit Creffæque triumphos?*)

Ult foret Heroas inter concordia fœlix,

Crura animosque simul vinclô conjunxit amico.

At cerne, è Cœlo quæ pendulâ ludit imago ;

Hic lege, *Cappadocis laudes, Georg'que triumphos*,

Aurato orbiculo permagna volumina Fama.

Ult gladio insurgit ! Jam jamque per ima *Draconis*

Guttura transadigit sinuantis tortile dorsum,

Nequicquam nodis seque in sua membra plicantis !

At tremit interea morti devota puella,

Sollicito pugnæ fortunam pectore volvens,

Viventi similis crines oculosque genasque,

Ipsum nî credas statuam fecisse timorem.

Aspicis hæc ? nec dum accendit generosa medullas

Vindicta, & venis ebullit conscientia virtus ?

Heu ! peritura Europa jæcit, cui Gallicus anguis

Rictu inhians avido servilia vincla minatur ;

Sævius hic monstrum, Te vindice dignior illa.

Ita iæctur ; juventes Angli tecum ibimus omnes;

Et quem *Wilhelmus* vinci potuisse Tyrannum
 Edocuit, multâ penitus Tu clade subactum
 Sternes, & terras jam tetrâ peste levabis.

Non Tu nunc pugnæ tantùm Simulacra ciebis,
 Non Fictam duces aciem, & puerilia bella,
 Sed veros hostes in vera pericula mittes.

O quas Gallorum strages, quæ funera victor
 Fulmineo ense dabis ! cerno bella, horrida bella,
Creffiacosque iterum spumantes sanguine campos.
 Haud impunè Tibi irato quisquam obvius ibit ;
Walliacus Princeps procul ô procul absit in armis,
 Nec tentet tecum quid possit spuria virtus.

Tandem ubi finieris victor fera bella, triumphos
 Lætus ages Equitis, quo nunc ornaris, amictu.
 Talis post domitos, immania monstra, Gigantas,
 Jupiter ibat ovans pompâ comitante per astra
Cœlicolum ; *Ægis* Gorgonea à cervice pependit,
 Cruraque cœruleus subnexuit Iridis arcus.

Articuli Pacis.

Academicus, Mercator, Colonus

M. **Q**uis liber hic ? (ad Ac :) quem tu fixis intentus ocellis
 Authorem volvis ? numquid tibi *Millingronus*
 Vendidit hunc ? magni num reliquias *Bernardi*
 Emisti ? at quanti fodes ? heu ! docta juventus
 Undique dum libros coemit, miseri interea nos
 Negligimur cives ; neque jam novus advenit emptor,
 Nec poscentem audit promissi debitor æris.

A. Hic liber est, civis, qualem neque præla beati
 Sheldoni effundunt ; qualem neque splendida jactant
 Scrinia Bodlei, licet illic plurima libros
 Vincla tenent, resonantque per atria longa catene.

Proh ! quam jucundæ voces ! quam mollia verba !
 Quam stylus hic elegans ! nullo se codice tantum
 Jactat, & ipsa suum miratur **Belgia** librum.

Et tibi, (ad C.) literulas quem non docuere parentes,
 Gratus erit, Corydon, liber hic. M. Cecidit, nisi fallor,
 Vicini combusta domus, miserique Penates
 Arfere, Ucalegon totum nil perdidit, & nunc
 Scilicet haec nostros extorquet pagina nummos.

C. At timeo graviora istic; nova nempe colonos
 Damna manent; sic est; nova vectigalia; libri
 Agnosco oblongam faetem, invisamque figuram.

A. At tu parce metu, Corydon; haud ulla colonos
 Posthac damna manent; Pax est, & murmura belli
 Rauca silent; en his aeternæ fædera Pacis!

C. Gaudeo pol; Pax grata venit, quounque modo Pax;
 Si Tibi fortè vacat, quæ sint ea fædera, dicas.

A. Imprimis Britonum Reges Senonumque perennis
 Jungit Amor; nunquam Pyladi tam charus Orestes,
 Euryalo Nifus. C. Quin mox ad pocula damæ
 Cum canibus venient, A. Et amabit Te (ad C.) tua conjux.

C. Non lupus infidias fruet agnis. M. Mox ego ad Jndos
 Dum curram, mea vela Eurus Zephyrusque secundo
 Concordes statu implebunt. C. Ut cunque tamen res
 Sese habeant, egomet (sic stat sententia) Gallos
 Odero, dum vivo, dum spiritus hos regit artus
 Anglicus, Angliae dum furgent fanguine venz.

M. Qui

M. Quin & idem voveo; dabis, o dabis improba, poenas
 Gallia, quæ nostras demergere in aquora puppes
 Haud veritæs, raptasve ad littora vertere prædas.

A. Parce minis, nempe æternus Britonias Senonaisque
 Junget Amor; nullo posthæc discriminè agetur
 Vel Brito, vel Gallus; longi vestigia belli
 Ex animo delenda; neque altâ in mente reposum
 Hreat, Angliæ ut vastârint littora flammæ
 Borbonia, ut nostro sudârit sanguine littus.

C. Ex animo delenda quidem; at mihi Religionis
 Est amor; huncine amem, Romane qui mererici
 Addictus, Papam, irridendum numen, adorat?

M. Hunc ego, qui cœcos armisque opibusque tumultus
 Ultrò atrox promovit? amem hunc? dum plurima possim
 Pendent crura avulsa, humerique, & pallida tabe
 Ora viâum. A. Incolumis tibi (ad C.) Religionis; tibi (ad M.)
 posthæc

Rex erit incolumis; propriâ securus in aulâ
 Geitabit Sceptrum Auriacus, nullaque quiete
 Insidias struet, aut cœca molimina fraudis
 Intendet Lodoix, armisve opibusve rebelles
 Firmabit turmas. Impunè per aquora (ad M.) onusse
 Jam current puppes, vel quæ liquor Africa regna
 Europa, unque fecat medius, vel quæ mare Gallos

Alluit, & Britonas : non ulla nauta carinas

Horresces, trepidusve hostilia vela videbis.

J, tutus jam scinde fretum ; da vela, & ad Indes

Securus propera ; neque servidus hinc volat ignis,

Aut illinc, soli miscent jam prælia venti.

Libera jam vobis commercia ; Gallia mesies

Nempe suas huc mittet, emet jam Gallia nostras.

M. Quin mox huc ego vina feram, quæ protulit altis

Gallia aprica jugis. A. Quæ dant jucunda supini

Burdegalæ colles mihi fer ; neque mittat Iberus

Viscosos latices, neque spissam Hamburgia vapram.

C. Tune (ad M.) huc Gallica vina feres, o pessime rerum?

Aut Tu (ad A.) Gallica vina bibes ? cur laxa quotannis

Hordea mandantur fulcis, frustraque coloni

Sudamus miseri, si jam tandem exulet ille

Potus avis atavisque liquor, si vina Britannos

Corrumptant levitate animos ? A. Flammam ille Brittannis,

Ne metuas, restinguat aquis, & leniet ignes.

M. Deinde Tibi (ad. A.) lœvem Celtæ nitidamque papyrus

Huc mittent, niveo quæ conspicienda colore

Invitet lectorem, avidosque moretur ocellos.

Jam chartæ valeant nodosæ, & thura cucullis

Obducant, crassove tegant velamine scombros,

Aut Piper ; (C.) aut Pætum, (A.) aut chartas damnentur ad istas,

Mox tibi (ad M.) vestitura piper, mox & tibi (ad C.) pætum,
Anglo-Græco-Latino crepundia *Bentleianæ*.

C. Oh chartam infamem ! dum biblia pollice volve,
Ocyūs in duplas (horrendum !) pagina partes
Scinditur, & librum denomat longa cicatrix.

Vidi hominem in triviis recitantem carmina, & uno hzc
Emi obolo, nigros ut splendens pagina postes
Vestiret, nudesque in parjete fixa Penates ;
Ait ego dum madidam festinus figere chartam
Postibus adversis nequicquam conor, iniquas
Cogitur in rugas bibula atque infida papyrus.

M. Mox Tibi (ad A.) larga aderit librorum copia ; *Flaccus*
Transmaria huc properat, doctusque *Terentius* ore
Ludere *Lingonico*. (A.) Tum lingue ignara Latinæ
Virgo leget *Flaccum*, ac teneras modulabitur *Odas* ;
Phillis *Aristophanen* (neque mollia pectora Græcæ
Vexabit linguâ) veteresque in lance Poetas
Ponet ; *Aristophanes* hic rectè, hic non benè *Flaccus*.

M. Quid libros memoro ? potiores transvehō merces :
Majus opus moyo ; quantum ô nunc bella nitebit

Gens dominum! archetypas en ipsa *Lutetia* mittit
 Delicias, variataque acu velamina doctâ,
 Egregii sartoris opus; jam Gallia crines
 Ferro vibratos calido, & mirâ arte retortos
 Mittet. (C.) quēis nituit *meretrix* modò *Francia* capillis.

A. Nos miseri interea; tunicis nos corpora fuscis
 Velamus, recidunt neque fusi in terga capilli;
 Jura obstant, rigidæ & leges, quas condidit olim
 Nescio quis Monachus, fædos tonsore capillos
 Curtatus, teftusve hirsuto corpora facco.

C. Cur mihi jam pascuntur oves? cur vellera frustrâ
 Fert Aries, tenerique greges, vestemque quotannis
 Amissam plorant, raptosque a tergore villos;
 Si mittant Galli vestes? Vade ergo, tuamque
 Conjux vende colum, tereti neque mollia telâ
 Penſa trahas poſthæc, neque stamina pollice ducas.

M. Jam Britones læti Gallorum invisere terras
 Gaudebunt; en ire juvat, quâ *Sequans* triplas
 Velox fundit aquas. (A.) Juvat ire, & visere dulces
Versaliæ fontes, ubi vitrea lympha fusurans
 Saltat, & in varios pellucida ducitur arcus.

C. Proh dolor ! ad sedes igitur trans æqua pubes

Anglica Borbonias curret ? perit illicet ingens

Libertatis amor, vis interit aspera avorum.

Est etiam, ut dicunt, morbus regionibus illis

Valde infestus, atrox ; quin hinc quoque Gallicus idem

Dicitur, æternumque tenet per secula nomen.

Hunc peregrè caveant Britones. (A.) Caveantque manentes

Rure suo populi, furor ille est omnibus idem.

M. Neo Nos indecres erimus, nec inhospita tellus

Anglicenum fuerit ; Gallorum martia pubes

Advolitant, ipsumque oculis animisque pererrant,

Quem toties tremuere DuceM ; juvat ora tueri

Nassovii impavidos, & nudam cuspide dextram.

A. Grande viæ pretium. Sin tantos Gallia solvat

Auriaco, quantos Britones solvemus, honores ?

Quos Corydon solves tu ? (C.) En hinc ego nuntius ibo

Gratus ad Agricolas ; manibusque ex ordine nexis

Ducemusque choros, pulsabimus & pede terram.

Haud secus ac Maius converio cum redit anno,

Aut ubi sceta gemit Cerealibus area culmis ;

Cum vicixque fabæque simul, congestaque in altum

Farræ jacent robusta, & rumpunt horrea messes.

Quin & vos gaudete boves, gaudete caballi;

Non ego vos posthæc ignota ad pabula ducetos

Aspiciam; neque jam sudantes solvet aratro

Miles equos, ignota onerent ut pondera costas,

Aut collum: rastros, longèque sonantia plausura

Tuta trahent jumenta. *M.* Manet sua quemque voluptas;

Grata dies pecori venit, pecorisque magistro.

C. Si Tibi non sordet, quæis Tu (ad *M.*) tua gaudia signis

Ostentare paras? *M.* Solennes scilicet arcus

Extruimus; mox splendenti sub fornice currus

Nassovii venient; auroque ostroque superbus

Addet se comitem Prætor; longo ordine cives

Succedent reliqui, plaudent, fremituque secundo

Exeipient Regem; quin & per strata viarum

Vina tubo effundent fontes, veterique canales

Spumabunt Baccho. *A.* Nec non *Rbedicina* triumphos

Jam parat, & gratos *Gulielmo* instaurat honores.

Te quoque dilectum *Mufis*, Te, *Ormonde*, canemus

Oxonide, nomenque Tuum tollemus ad astra:

Nempe & Te *Gulielmus* amat; Tu fidus Achates,

Tu Comes Auriaco fueras ; seu fulmine turres
Vastarit, densos seu adverso ex agmine Gallos
Pruerit : socium sibi Te *Guilielmus* in armis
Adjunxit ; socios jam dat *Rbedicina* triumphos.

E D. IV Y. O_{XON.}

P R Æ L I U M

I N T E R

Pygmæos & Grues commissum.

PENNATAS acies, & lamentabile bellum
 Pygmeadum recito: parvas Tu, Musa, cohortes
 Instrue; Tu gladios, mortemque minantia rostra,
 Offensoisque Grues, Indignantæque pusillam
 Militiam celebra; volucrumque hominumque tumultus.

Heroes reliqui vulgantur, cætera dudum
 Decantata suos habuerunt prælia vates.
 Quis Stomachum, celeresque pedes non novit *Achillis*?
 Quis magna *Aeneæ* certamina, quis *Gulielmi*
 Nescit? *Thebani frates*, & flebile fatum
Pompeii quem non delassavere legentem?
 Primus ego intactas acies, gracilemque tubaruni

Carmine

Carmine depingam sonitum, nova castra secutus ;
 Exiguosque canam pugiles, Gruibusque malignos
 Heroas, nigrisque ruentem è nubibus hostem.

Quà solis tepet ortu, primitisque diei
 India lèta rubet, medium inter inhospita ~~saxa~~
 Per placidam vallem, & paucis accessa vireta)
 Pygmæum quondam steterat, dum fata finebant,
 Imperium. Hic varias vitam excoluere per artes
 Seduli, & assiduo seruebant arva popello.
 Nunc si quis dura evadat per ~~saxa~~ viator,
 Desertosque lares, & valles ossibus albas
 Exquis videt, & vestigia parva stupescit.
 Desolata tenet viatrix impunè volucris
 Regna, & seculo crepitat Grus improba nido.
 Non sic dum multos stetit insuperabilis annos
 Parvula progenies ; tum si quis comminùs Ales
 Congredi, & immixtae auderet se credere pugnæ,
 Miles adesset atrox, sumptisque feroculus armis
 Sternit humi volucrem moribundam, humerisque reportat
 Ingentem prædam ; cæsoque epulatur in hoste.
 Sæpè improvisas maestabat, sæpè juvabat
 Diripere aut nidum, aut ulcisci in prole parentem.

Nempe

Nempe larem quoties multâ construxerat arte,
 Aut uteri posuisset onus, volucremque futuram ;
 Continuò vultu spirans immania torvè
 Omnia vastaret miles, fœtusque necaret
 Immeritos, vitamque abrumperet imperfectam,
 Cùm tepido nondum maturuit hostis in ovō.

Hinc causæ irarum, bella hinc, fatalia bella,
 Atque acies letho intentæ Volucrumque hominumque
 Commissæ strages, & plurima mortis imago.

Non tantos motus, nec tam mirabile bellum
 Meonius quondam sublimi carmine Vates
 Lusit ; ubi totam strepitque armisque Paludem
 Misicut : hic (visu miserabile !) corpora murum
 Sparsa jacent juncis transfixa, hic gutture rauco
 Rana dolet, pedibusque abscisso poplite ternis
 Reptat humi, solitus nec sese saltibus aufert.

Jamque dies Pygmæo aderat, quo tempore cœsi
 Penituit fœtus, intactaque maluit ova.
 Nam super his accensa graves exarsit in iras
 Grus stomachans ; omnesque simul, quas *Strymonis unda*,

Aut

Aut stagnum *Mareotidis*, imi aut uda *Caystri*
Prata tenent, adiunt; *Scythicâque* excita palude,
Et conjurato volucris venit hostis ab *Istro*,
Stragesque immensas & vulnera cogitat absens,
Exacuitque ungues iustum meditata futurum,
Et rostrum parat acre, fugæque accommodat alas.
Tantus amor belli, & vindictæ arresta Cupido.
Ergo ubi ver natus proprium, suspensus in alto
Aere complausis exercitus obstrepit alis.
Terræque immensos tractus, semotaque longè
Æquora despiciunt, Boreamque & nubila tranant
Innumeri. Crebro circum ingens fluctuat Æther
Flamine, & assiduus miscet Cœlum omne tumultus.

Nec minor in terris motus, dum bella facessit,
Et furit arreptis animosus homuncio telis.
Turma duas tandem composta exurrit in alas,
Ordinibusque frequens, & marte instructa perito.

Jamque acies inter medias seie arduus infert
Pygmeadum ductor, qui Majestate verendus,
Incessuque gravis, reliquos supereminet omnes.
Mole Gyganteâ, mediampne assurgit in ulnam.
Immortali odio, æternique exercuit ira

Alitum Gentem, non illum imparè volucris
 Autore, aut pedibus peteret confusus aduncis.
 Fatalē quoties Gruibus distrinxerat ensem,
 Truncavitque alas, celerique fugam abstulit hosti !
 Quas fecit strages ! Quot adultis funera pullis
 Intulerat ! Quoties implevit *Strymona* fletu !
 Torvior aspectu (Hostilis nam insculperat unguis
 Ore cicatrices) vultuque ostentat honesta
 Rostrorum signa, & crudos in pectore morfus.

Jam procul auditur sonitus, spissamque volantū
 Aspiciunt nubem, bellumque hostesque serentem.
 Crebrescit tandem, atque oculis se plurimus ossert
 Ordinibus structus variis exercitus ingens
 Alitum, motisque eventilat aera pennis.
 Turba Polum replet, specieque immanis obumbrat
 Agmina Pygmorum, & densa in nubibus hæret :
 Nunc densa, & patriis mox reddita rarior oris.
 Belli ardent studio Pygmæi, & lumine torvo
 Suspiciunt hostem ; nec longum tempus, & ingens
 Turba Gruum horrifico fæc super agmina lapsu
 Præcipitat gravis, & bellum venientibus infert.
 Fit frager ; avulsa volitant circum aera plumæ.

Mox defessa iterum levibus se sustinet alis,
 Et vires reparata iterum petit impete terras.
 Fluctuat armorum fors; hic confossa volucris
 Cuspide, sanguineo sese furibunda rotatu
 Torquet agens circum, rostrumque intendit in hostem
 Imbelle, & curvos in morte recolligit unguis.
 Pygmæi hic stillat latus de vulnere sanguis,
 Singultusque ciet crebros, pedibusque pusillis
 Tundit humum, & moriens unguem execratur acutum.

Æstuat omne solum strepitu, tepidoque vaporat
 Sanguine, sparguntur gladii, sparguntur & alæ,
 Unguesque & digiti, commistaque rostra lacertis.

Pygmeadum sævit, mediisque in millibus ardet,
 Rex; Illum latè hinc atque hinc pereuntia cingunt
 Corpora fusa Gruum, mediâque in morte vagatur,
 Nec plaufu alarum, nec rostri concidit iætu.

Ille Gruum terror, Illum densissima circum
 Miicitur pugna, & bellum omne laborat in unum:
 Cum, subito appulsus (sic Dii voluere) tumultu
 Ex inopino ingens & formidabilis A'os
 Comprendit pedibus pugnantem; & (tristè referri)

Sustinet in cœlum ; Bellator ab unguibus heret
 Pendulus, agglomerat strepitu globus undique spissus
 Alituum ; frustra Pygmæi lumine mæsto
 Regem inter nubes lugent, solitoque minorem
 Heroem aspiciunt gruibus plaudentibus escam.

Jamque recrudescit bellum, Grus desuper urget
 Pygmæum rostro, atque hostem petit ardua morsu ;
 Tum fugit avolitans ; Is surlum brachia jaçat
 Vulneris impatiens, & inanes sœvit in auras.
 Talis erat belli facies, cum Pelion ingens
 Tollerat in Cœlum Bæareus : flagrantia tela
 Descendunt Jovis aëta manu, dum vasta Gygantum
 Corpora sua jacent, semiustaque fulmine fumant.

Viribus absumptis penitus Pygmæa tandem
 Agmina languescunt ; ergo pars vertere terga
 Horribili perculta metu, pars tollere vocem
 Exiguam ; latè populus Bipedalis oberrat.
 Instant à tergo volucres, lacerantque trahuntque
 Immites, certæ gentem extirpare nefandam.

Sic Pygaxa domus multos dominata per annos,
 Tot bellis defuncta, Gruum tot lata triumphis,
 Sordidus interiit: Nempe exitus omnia tandem
 Cœtus Regna manet, sunt certi denique fines,
 Quos ultra transire nefas: sic corruit olim
 Africæ Imperium, sic magnæ Persidis imis
 Sælibus eversum est, & majus utroque Latinum.

Elysi valles nunc agmine lustrat inani,
 Et Veterum Heroum miscetur grandibus umbris
 Parvula Plebs: vel si qua si les in rea ur anilis
 Fabula, Pastores per nosq; opaca pusillas
 Sepè vident umbras, Pygmæos corporis caetos.
 Dun secura Gruum, & veteres tibi tâ labores,
 Lætitiae penitus vacat, indulgetq; cōf oreis,
 Angustosque terit cæles, visitatq; per orbes
 Turba levis saltit, & Lemurum cognoscit gaulet.

E N.

Encoenium Rusticum.

ANGLICE

A Country-Wake.

Mane novo egressus placidi blandissima ruris
 Frigora captabam; dumque huc spatiarer & illuc
 Nescio quid meditans nugarum, forte pusillum
 Deveni pagum incautus. De turre sonoræ
 Campanæ raucum strepitant; per compita vulgus
 Vestibus ornatum festis, operâque solutum
 Huc illuc circum cursat. Subito mihi quiddam
 Hinc subolet; tacitus mecum sub corde agito rem.
 Protinus occurrit memori notus mihi quondam
 Simplicis ingenii *Corydon*, quo comior usquam
 Non hominum in terris vivit, nec honestior alter.
 Hæc recolens testum peto, dumque fores pede pulsa,
 Naribus insinuat pergratus odor; venit ipse
 Rusticus, & quid agis rogat, & respondet, in ædes

Duci

Dicit, ubi ingentem cætum affluxisse novorum
 Invenio : mensæ circum lancesque nitescunt,
 Ornataeque virent hederâ frondente fenestræ.
 Sedula ad ignem vresatur conjux, & abenum
 Despumat, renovatque focum : super omnia pleni
 In circum volitant cyathi. Quin rusticus asper,
 Depositâ gravitate, jocum tentatque, bibitque,
 Et ridet : tubulumque cavatum accommodat ori
 Leniter adducens haustus ; hinc fumeus exit
 Halitus, & nebulâ laquearia tingit oleni
 Ulmea : nos etiam socia inter pocula leti
 Concutimus risum, paribusque accingimur armis.
 Nec mora percipitur : tandem discumberc iussi
 Convivæ, patinasque foci misere calentes.

Principiò fartum multo spectabile præsum
 In mensam libratur; & hoc propè ponitur ingens
 Perpetui tergum bœvis; exiit fancida Porei
 Spina, & olus riguo modo quod succreverat horto :
 Omnia fistilibus. Tum ceteræ pruna secundas
 Et poma ornabant mensas. Sic copia rerum
 Diversa explicit contractæ seria frontis.

Postquam prima quies epulis datur, ocyùs itur
 Quà viridi lèvis se porrigit æquore campus,
 Et juvenum pandit lusus : hùc fama diei
 Finitimos duxit Festi. Funduntur in æquor
 Visuri ludos, pars & certare parati ;
 Et saera solenni celebrant Encænia pompà.
 Qualis ad Anchise tumulum, camposque virentes,
 Turba ruit, sacros cùm Patri inferret honores,
 Solennesque ageret Sibila in littore ludos
 Optimus Anæas : unà omnis Dardana pubes
 Funditur, & magni populus concursat Aesè.
 Hac geminæ stabant frondenti ex ilice metæ,
 Quas inter jaftare pilam, pedibusque retortam
 Adversis cepit vexare immista juventus.
 In medio primùm æquali certamine follis
 Ponitur; inde duo diversâ ex parte ruentes,
 Qui celeri valeant motu, pedibusque citatis,
 Effugiunt, & uter positum rapiat prius, omni
 Concertant nisu ; concurrunt, viribus instant,
 Innectuntque pedes pedibus, pugnamque laceſunt.
 Dic mihi, qui tacitos inspiras vatibus ignes,
 Quos ineunt flexus alacres ; quanto impete puls
 Præcipiti campum verrant perniciùs Austro.
 Effusi nimbo similes per gramina follem

Contorquent; volat ille citus, multoque per aurās
Subsultat Gyro. Veluti cūm blandus in agris
Incertò ludit Zephyrus; vario impete fertur
Pluma vagans; nunc se Phœbi surgentia verius
Lumina, nunc Austros agitat, modò lubrica molli
Tangit humum tactu, trepidans modò surgit, & altum
Lascivit per inane levis. Sic fertur adactus
Circitu follis vario, metamque sub ipsam
Festinat, donec diversā ex parte resistat
Invigilans puer, obliquoque retorqueat istu.
Tum verò incursans densis turba undique plantis,
Confligit, rigidisque fatigat vulnere suras.
Hic follem velox rapit, & molimine magno
Addit se in spatia: insequitur mox impiger hostis
Ponè premens, calcemque terens jam calce suburget;
Mox terræ inflebit. Spissâ revolutus arenâ
Infelix jacet, at tandem de gramine surgens
Adverso latus opponit, parilique per herbas
Prosternit casu; fusumque solo impedit hostem;
Dum socius venit accurrens, qui liber aperto
Æniore prima tenet plausu, fremituque secundo.
Ile volans rapi dis subiectum passibus æquor
Vix premit, & celeres prævertens cursibus auras,
O tata n sociis metam tenet ipse reliquis.

170 MUSARUM ANGLICANARUM

Qualis ab Arcadiis præceps Cylleus Ales
Montibus, adversâ suscepitus inhorruit autâ ;
It tamen, atque pedum jactans talaria, ventos
Dividit, & molli designat nubila gyro.

Protinus in caspum truncatis cornibus ingens
Attrahitur Taurus : cui celsæ gloria frontis
Horrescit truculentum, & cui crista superbit
Sub cervice juba, & latos descendit in annos.
Terga notis iquallent survis ; & tetrica rufum
Distinguit ferrugo latus ; dirumque minantur,
Quæ volvunt rapidas ardentia lumina flammæ.
Diffugiunt passim pueri, atque examine denso
Arboreos scandunt ramos ; dum cetera cedit
Turba retrò, & campi justâ plus parte recurrit.
Mox premitur torto per collum bellua fune,
Impulsoque in humum vallo religatur, & omnem
Aspectat tetricâ elatus gravitate coronam.

Tum demum sævi eximiâ de gente Molossi
Incurvant, faucesque tenaci & tempora circum
Dependent morsu ; tum multo guttura dente
Perfodiunt, crebrisque agitant palearia plagiis.

Nec

Nec tamen ille magis fixâ statione movetur,
Quâm si dura filex staret ; seu scrupus agger
Oceani, tumidas referit qui immobilis undas.
Nec quassat latus, adversos dum mole suâ stans
Amovet, & curvo jaculatur in aera cornu.
Exanimis illi recidunt ; hic ilia jastu
Exhaustus, fractis procumbit cruribus alter.
Succedunt nova turba, animisque audacibus hostem
Aggressi, naresque petunt, rictusque fatigant.
Tum verò, dum sparsa aspectat sanguine multo
Cornua, & ingentes lacero sub pectori nodos,
Tendet atrox, si iratque ardentem è naribus iram.
Nunc pede torvus humum, nunc cornibus aera findit,
Et furit, & spumis animos ferventibus effert.
Ventus uti tacitis cœpit cum assurgere Sylvis,
Paulatim fœse vix tollit, & acrior agros
Involat ; inde rapit segetem, verritque per auras.
Nec mora, quin spargitque loros, & subriget aures ;
Versaque in appositis impellit cornua vasto
Cum streitu, èque imâ projectat in ardua terrâ
Ignescens furiis, fœdâ jacet hostis arenâ
Turpe gemens, sentitque graves sub corde dolores.
Post ubi collectum robur, vireisque secundas
Suffecit virtus ; ruit Harpagus ocyor Euro

In vulnus, præcepisque adversum fertur in hostem.

Jam Taurus fremit, & vesano percitus æstro

Se rotat in plagas, alternosque orbibus orbes

Impediens, mugitum horrendum ad fidera tollit.

Mox funem abrumpit, campoque potitus aperto

Huc illuc reboans cursat; fugit ocyus omnis

Turba virum, rapido insequitur dum bellua passu

Insultans per agros. Tandem per vincula reductus,

Sistitur ad vallum Taurus. Tum tota per herbam

Turba canum laxatur & acri vulnere mixtim

Irruit, impastisque satigat dentibus hostem.

Bellua mox labat infelix, animosque remittit;

Lassa jacet cervix, fumant sudoribus armi,

Et defessa gravis longè trahit ilia pulsus.

Ducitur ad stabulum, elisaque per ossa scuri,

Extremum gemit, atque animum diffundit in auras.

Ocyus, hoc tandem misso certamine, cuncti

Accurrunt ad opus rigidæ juvenile palestræ.

Hic campi viridem conspexi funibus orbem

Perpetuis cinctum, medioque apparuit ingens

Balteus, æratisque resulxit fibula bullis;

Victori pretium : lato, quem circum orichalco
 Cœlarat Faber, & multâ variaverat arte.
 Tum gemini incedunt exutâ veste Coloni,
 Ostentantque humeros latos, validosque lacertos.
 Ille pedum motu melior, simul arte palestræ ;
 Hic membris, & mole valens. Jam brachia collo
 Aptantes alterna, arcto luctantia nexus
 Pectora pectoribus jungunt. Sic cominus acri
 Configunt pugnâ, & summâ nituntur opum vi.
 Tum vero hortamur studiis, Circusque Theatri
 Ingenti resonat fremitu ; quin fortius illi
 Incumbunt, & multa urgentes vulnera talis,
 Multa genu infligunt dextro. Tum sudor in artus
 Immensum manat, tum ardentia plurimus haust
 Corda pavor, laudumque arresta cupido fatigat.
 Rusticus hic agilis, dum summis viribus hostem
 Urget, & obluctatur atrox, vestigia presso
 Haud retinet titubata solo ; sed cernuus imo
 Gramine procumbit, quin lapsu adversus eodem
 Una sternitur, & terram simul ore remordet.
 Protinus incedit vastis cum viribus ingens

Auriga, & magnos artus, magna ossa, lacertosque
 Exuit immanis ; nec quisquam ex agmine circum
 Audet inire diu. Posito tandem alter amictu,
 Ingreditur lateris curti, at robustus & acer
 Rusticus. Accurrunt. Tum duro brachia nexus
 Constringunt, hæret pede pes, certamine primo
 Non libuit totis Aurigæ viribus uti.
 Post, ubi colla diu frustrâ tentata lacertis,
 Exarsit pudor ; incumbitque, trahitque, quatitque,
 Exanimatque virum. Tum creber anhelitus olli
 Arida pulsat corda, niger fluit undique sudor.
 Tum cervix astricta premi, tum pectore pectus
 Urgeri, tum curvato percussa labore
 Crura genu ; jam terga viri cedenti avictor
 Duplicat, & medium compressis ilibus arctat
 Strenuus, ingentique reflexum pondere fundit.
 Sic quondam *Akides* Getulo in littore magnum
 Sustulit *Anteum*, donec complexibus artis
 Expulit indignantem animam : tum pondere vasto
 Terriginæ ruit ad terras exangue cadaver.
 Et jam finis erat ; lateri mox cingula fesso

Comodat, oblatoque exultat murmure Victor.

Jam circum intrarent, aeri qui brachia pulsu
Exerent, validoque moverent prælia fuste ;
Nox tamen has lites, fessum diffusa per orbem,
Dirimit, ingentes fugiunt ad testa cateryæ.
Nos tentare jocum, & per opimam pocula mensam
Non tristes versare, & pictis ludere chartis.
Quin nocti æquamus Iudum, & sermone benigno,
Depositi in Circum, geniales tendimus ho:as.

R O B. FRIEND *Oxfor.*

M U-

Munificentia Reverendi in Christo Pa-
tris *Thomæ Wood Episcopi Covent. &*
Litchfield. in Ædēm Christi Oxon.
Collata.

POST pia longævæ toties repetita Parenti
Officia, & plenis effusa numismata nimbis,
Sancte Senex, quali demum nova munera sumptu,
Instauras, quām digna tuis geris omnia cæptis !
† *Clusius* hæc olim nobis, cùm jam fibi in auras
Auspice Te augustam vidisset surgere molem,
Promisit, tantoque dedit præludia dono.
Ille suum, clausi quoties dat signa diei,
Patronum sonat, & nomen per inane volutat
Quinetiam neque nos ingrata silentia vestri
Inmemores meriti arguerint, sunt carmina nobis,
Sunt Hederæ virides, & quæ tua tempora circum
Inter honoratas cupiunt se spargere Mitras. *

† *Campana vulgo dicit* : Tom of Christ-Church.

Ire libet quoconque tuo ingens campus honori
 In longum patet, & lapsos remeare per annos;
 Ac primum ante oculos major jam jamque videri
 Tollit se domus ampla: Tibi has *Litchfieldia* sedes
 Religione sacras, Patribusque perenne futuris
 Hospitium debet; sed & hæc & plura volenti
 Dicere, majus opus, tua fama novissima, Musæ
 Imperat, & totum rapit in præsentia Phæbum.
 Quare age Diva, refer turbæ iusperata togæ
 Giudiaque, plaususque; refer liberrima quantum
 Dextera subsidium plus uno munere donat,
 Et fasti ad seros famam diffunde Nepotes.

Augusta, & sociis insignior omnibus, Ædes
Henrici stetit auspiciis, hunc pectori toto
 Accepit dominum, solum huic ad sidera jaçat
 Sublimem meritis, & munera laude rependit:
 Nec fuit Aoniis potior Domus altera Nymphis,
 Nec præferre suis quam Pallas malit Athenis:
 Quin illam obliquis cùm spectavere forores
 Luminibus, Regum mediis exultat in umbris
Henricus, Natæque sibi arrogat Unus honorem.
 Sepe aliquis moreisque loci miratus & artes
 Fortè etiam maternæ animum pietatis *Imago*
 Cunctantem strinxit largas in dona paravit

Divitias, magno & captavit inania voto ;
 Verum ubi Regis opes, ubi cœlo aspicerit arcem
 Aequatam, & doctam numero ex ordine gentem,
 Discellit ex pœno attonitus, longeque reculans
 Se tante clamat non auffum accedere summae.
 At non Te speciose etiam conamina molis
 Absterrent, grandi & perculsum in imagine frangunt ;
 Tu, Venerande Pater, successum impensius urges,
 Quoque vides majora, tuo magis omnia credis
 Digna ministerio, & Te demam in munia posci.
 Ergo ingens opus aggrediris, vastumque sub auras
 Thesaurum promis ; mox fese argenteus imber
 Præcipitat cumulo, & rutilum vomit arca metallum.
 Artibus hæc, inquis, donamus munera ; & Aedes
 Quæ Numero, Formaque diu, quæ stirpe superbæ
 Floruit, & meritis, opibus jam floreat æquis.
 Grande togæ co'umen, Tu par tam illustribus ausis
 Solus eras ; aliena tuo vestigia passu
 Non premis, at, Regum quam vix speraverat alter,
 Longa tibi integræ servarunt seculæ famam.
 Trita diu pœscis, exhaustaque gloria Musis
 Occidit miseris toties iteranda poetas ;
 Tu tamen o quæm lœta aperis cantantibus ora
 Laude novâ juvat intactas decerpere laurus,

Egregiumque parare tibi de fronde recenti,
Et quā nemo prius velavit tempora, fertum.
Sic ubi pollutos aliis sufflatibus agros
Fessa Apis, impurasque super volitaverit herbas ;
Sub tenerā si florem aspexit sepe latentem
Ignotum pecori, quem nondum turpis Arator
Vel pede turbavit, vel rustica pollice Phyllis,
Hic puros libat succos, hic usque moratur,
Et bibit, & pleno se Nectaris imbuit haustu.
Te Dectus hoc axi sequimur, tibi pluriima turba
Affurgit, magnoque effert se Præsule ; juxta
Regia stat Mater dilecta & conscientia proliis,
Et placidam sentit per pectora serpere flammarum.
Jam se summittit supplex, Dominumque fatetur
Vieta tui tandem doni splendore secundum ;
Ac quo se nuper tantum jaſtavit Alumno,
Tollere majori cœpit jam voce Patronum.
Henrici quoties divinum fama furorem
Inspiret, quoties *Wolsai* immobile saxum
Provocet in laudes ; Te carmine semper eodem
Miscebit, comitemque illis Heroibus addet.

R. F. Oxon.

J U S

Pilei Academicí.

A. Quid nos ô socii ignaros conscendere rostra
 Impulit? aut quorū cum tanto vulgus hiatu
 Intentē ora tenent, arrectisque auribus astant?
 Nescio ego prorsus rem omnem. (C.) Concedimus ultrò.

B. Carmina sunt dicenda, sed ô quis carmine pollet?
 A. Polleo ego; mihi nam dulces ante omnia Musæ,
 Et patriâ quoties jacuit neglectus in aulâ
 Quarlus, & ingentis carmen sublime Witheri,
 Attipui servens, & pernox sape relegi,
 Exhansique acri studio' sacrata puellis
 Carmina Pieriis, & multâ dignâ lucernâ.

C. Digna quidem, sed quæ potius lychni graveolentem
 Involvant adi em. At multum tibi debet Apollo,
 Qui stupidum memoras tantâ cùm laude Witherum.

Verum

Verum age, quale potes, cudas miserabile carmen.

A. Salve ô magna cohors, mihi vos nunc contemplanti.

Major lœtitia est in pectore quam fuit ante.

C. Auditis? redit antiqui stribiligo cœulli,

Atque iterum tinnit rithmo conclusa poesis.

I miserande *Gradum ad Parnassum* consule, venâ

Ult discaſ comptum meliori educere carmen.

A. Tune mihi docto præcepta hæc ingeris? istum

Tune jubes volvendo librum renovare labores?

O mihi post nullos unquam memorande poetas

Magne *Gradus*! non Te valet exuperare canendo

Flaccus, non vincit divinæ *Aeneidos* auctor.

C. Nimirum hic isti par est sapientum ostavo;

Judice quo *Finis* præclara volumina scripsit.

A. Sed quid me numeros, quid versus fundere coges,

Narret Apollo mihi. (C.) fiet tibi verus Apollo,

Dicere qui versus coges: nata pectora cùcum

Serpit torpor iners, & pubila tempora lambit.

A. At *Fu* (ad *B.*) qui spondes mira gravitate *Carponem*,

Dic precor. Hic tantum rugas effutit *Mauges*.

Ludicus, & captus jocularis *scutra* cachinnos.

B. *Pileus* invitat, merces h̄c carmine digna est.

A. *Pileus*? (B.) Et versus quia res & tempora poscunt,
Dicite materiem quam sumitis. (C.) Id Tibi (ad A.) dicam,
Si paulūm aufultes, Tua *Phillis* decantanda est,
Phillis quæ niveo vultu, quæ lumine molli
Scintillas jaculata, accendit nuper amantem.

A. Heu! mea rure procul *Phillis* suspiria ducit,
Me vocat absentem *Corydona*, auditque, videtque.
Sed quid si major surget mihi carminis ordo,
Et magni aggrediar *Wilhelm* pangere laudes.

C. Ingenium *Batavum* non exquit *Cæsaris* acta,
Aut animum invictum *Wilhelmi* aut nobile robur:
Te (ad A.) potius, *Meru*, satyrā stringemus amarā,
Qui miserum in rostris audes disperdere carmen.

B. At nunc materies me judice versibus apta est
Pileus, & crista non enarrabile textum.

A. *Pileus*? hem quid vult sibi *Pileus*? estne poeta
Hic, aut Mecenas, qui vati præmia ponit?

B. O cætas hominum mentes, quas devius error
Implicat! At Te, si advertas, meliora docēbo.
Pileus ex tenui compacta est fabrica ligno,

Quam

Quam superinductam panno, formâque quadratâ

Insignem, in medio exornat Bombycinus orbis,

Grande decus capit is. (A.) Quis Dædalus arte peritus

Tam miram finxit fabricam? terrarum ubi vivit?

B. Est locus oppositus sedi, quæ surgit ad auras

Auf yciis Alurede tris sacrata camænis,

Plurimus hic protenso in stipite pendulus hæret.

Pileus, hic plenus rimis, curtusque galeri

Circulus, & nanus vix ligno prominet orbis,

Quæque genas vetulæ effetas frigentis obumbrat.

Pyramis assurgit: nec non ludibria ventis

Fasciculi pendent spirarum & serica fila.

Hic opifex sedet, & magno molimine sudat,

Nunc rotat in teretes orbes prius igne paratum

Vellus, nunc lignum molitur fūtile, quo! mox

Pileus evadit. (A.) Memini, nec plura requiro.

Sxpe equidem yidi artiles, & pilea yidi;

Sed non fronte geram. Tali me tempora ciactum

Tegmine si procul aspiciat, mox turba boabit

En pecus Ignati! correptaque protinus ast;

Romanæ infamem avellet meretricis amictum.

Præterea indignè patior diæteria vulgi

Ridæntis juvenes quadras in fronte gerentes.

*C. Unde tibi quadra displacebit, quem semper edendi
Urget amor, fartumque juvat, taurinaque costa?*

Quem sæpe in morem Trojanum absumere intensum,

Et violare manu penuria alegit edendi

Dulcis crux orbem, patulis nec parcere quadratis.

A. Non vulgus moror? at major me cura fatigat,

Me pretium movet, & species formosa galeri,

Cui nitor egregius, quem circum argentea spira

Ludit, & ardentí subneicit fibula gemmata.

Tale decus capitis mihi mens gestare superbit.

B. Heu quantum nescit satum sortemque futuram

Mens hominum! quoties fastu turgescit inani!

At Tibi tempus erit, cum nunquam emissæ galerum

Optaris, quo jam fruoris, gaudesque potitus.

A. Diis prohibete minas! quale omen præcious augur,

Quod tempus fatale canit? (B.) Dum sortè galeris

Tectus nocte domum petis, & non amplius ingens

Campana attonitas tinnitu reverberat aures,

Occurrit subito facies invisa Magistri,

Cui manicas villosa exornant vellera. Serum.

Hunc fugis, hic sequitur, dextrâ jam jamque tenaci

A tergo prensat, dictis simul increpat ultrò,
 Et quanquam invitum nomenque domumque fateri,
 Et nummos mane accitum deponere cogit.
 Plurimus haud tanti constabit Pileus, anno
 Emenso, quanti pretiosi mulcta galeri.

A. Hunc olim, ut memini, jussit vitare *magistrum*
 Me pater. At quid non alià ratione parandus?
 Carminibus solis debetur pileus? (*B.*) Haud fas
 Nobis Aonix leges mutare catervæ;
 Sic statuunt musæ. (*A.*) Ergo omnes, quos undique *cermo*
 Tali apice insignes, recitârunt carmina rostris,
 Doctoresque magistrique, atque his proximus ordo?

B. Paucos musa beat: sed quæc non dexter Apollo
 Dat citharam & numeros, *Gradus* his dat pilei honorem.

A. Quid? meus ille *Gradus*, qui Phæbi numine complet
 Lectorem, & gemina ad *Parnassi* culmina dicit?

B. Non Tuus ille *Gradus*, qui vatum frâgmina profert,
 Sed doctrina ingens, sed longi temporis ordo
 Pilea concedit, capitisque insigné decorum.

A. Nullo igitur fas est mihi tegmine cingere crines?

B. Ordine pro vario variatur pileus; est cui
 Plana superficies, quem non teres ornamentum
 Insignit medium, capiti alter flexilis hæret,
 Qui tibi debetur; sed turba jecora placentæ

Assimilat (C.) Quid si? non huic odiosa placenta est.

B. Alter adhuc restat rigido subtemine crassus,
Qui pinguis nitet, & ventos contemnit & imbræ.
Talem haud gestabis. (*A.*) Talem nec forcipe tangam.

C. Sed tanges olim, cum legum ænigmata disces:
Tum teget hic crinum vibratos sordidus orbes
Pileus. (*B.*) At diverticulo sat lusimus omnes,
Eia agite ingenti celebremus Pilea laude.

A. Opportuna mones. Quin tanto lemmate dignam
Sublime incipiam carmen; narrate pueræ
Qualia Musa suo largitur præmia vati.
Posthac non vulgaris honor mea tempora cinger,
Nec meritæ meliora galeri inglorius orbis
Fronte super surget. Decorat me insigne poetæ
Pileus, & cono tindanti par sericus orbis.
Hunc gerit indutus Tyrio velamine Præsul,
Et Judex quoties vitas & crimina discens
Quæsitor movet urnam, & librat fata reorum.
Quin licet arripere hinc omen: labentibus annis
Fortè dies veniet cum judicis ora gerentem
Me videoas; mihi namque olim carissima mater
Demulcens caput, atque attollens lumen cœlo,
Det tibi felices, det multos Jupiter annos,
Inquit, fortè olim (ni me præfigia fallant).

Æquus

Æquis eris judex, Tyrioque nitebis in ostro.

C. Tu Judex? potius Tu coram judice stabis

Conscius. (A.) At tu si sapias compescere labellum,

Si pergas insinare haud me impunè lacefles.

B. Nè bilem moveat quicquid tibi dixerit ille;

Perge opus exigere. (A.) ipse libens mandata capebam.

Et mihi quod soli docto gestare licebit:

Sepe togā indutus pinguis stupet *Aldermannus*,

Et verrit longo *Bollanus* syrmate terram;

Sed tales cerebro vacuos ut *Pileus* ornet

Non Dii, non homines, non conceisere *Campane*.

Me potius decet Hic: me tali dignor honore,

Carmina qui fundens *Helicone* undantia pleno

Præripui cunctis palmam, meruique coronam.

C. Sed novi quantum dabit hæc victoria fastum,

Per vicos video gradiente cernere, ocello

Phyllidas obliquo stringis, si qua obvia nymphæ,

Pileus exuitur, deflexo corpore dextrâ

Tangis humum, rursusque caput tectum arduus efficiens.

Mox dominam accedis (si qua est quæ torret amantem).

Huic postquam frustrâ effudisti mollia verba,

Ostentas tumidus quadratum frontis honorem,

Et misericordia laffas versus recitando puellam;

Illa tamen raucum medio sermone relinquit,

Et ridet *Cotte* surgentem in vertice cristam.

B. Parcius hæc ; nocuere jocosæ scommata lingue.

Quin me jam finite huic sermoni panere finem :

Non nobis favor, aut annorum inglorius ordo,

Sed vis ingenii exortes concessit honores.

Post vigiles curas & tertia longa laborum,

Et pænè erosos repetitis versibus unguis,

Dum rudis excolitur magno conamine versus,

Donamur tandem dignâ mercede laborum.

Et mox qui fluitat congestâ vulgus areâ,

Ingenti unanimes quatient subsellia plausu.

Sic ducis egregii viætricia tempora laurus

Cingit, dum læto celebrat clamore triumphum

Vulgus, & Herois laudes ad sidera jaëtat.

GUL. ADAMS. Oxon

PUGNA

PUGNA

Gallorum Gallinaceorum.

Cum patrias petarem sedes (sicut meus est mos,
Urbani siquando movet fastidia sumi,
Non ita gratus odor) quā duxit semita, planum
Introii campum, quem frondea scena supini
Cingebat nemoris, mediāque in valle Theatri
Circus erat: confusam illic coisse catervam
Invenio, admirans numerum, puerosque, senesque,
Et lectam pagi pubem, atque ignobile vulgus.
Qualis ad *Alphei* ripas, atque *Elidis* urbem,
Graium turba ruit, cum jam solenaia Regi
Cœlicolum instaurat certamina, magnus ubique
Concursus, lætoque implentur littora cœtu.
Talia cernentem cunctandi insueta cupido
Capiat, & ignoti accendunt spectacula ludi.
Tum Præco (roseum cui crassi facula potus

Inflabat vultum, atque olidi suffimine p̄xi
 Halabat barba, & pingue spirabat odorem,)
 Imperii magnā gaudens ditione, bacillum
 Huc, illuc quatit, atque omnem decedere Circo:
 Infusum populum, & campos jubet esse patentes.
 Ociūs in cuneos glomerant, caveamque Theatri
 Ingentem complent, latumque sedetur in orbem.
 His aētis, duo, deposito qui pignore certant,
 Emittunt geminos contexto ē vimine Gallos;
 Quos dominus sociis exemit uterque catervis,
 Nec per agros sivit, dulcesve errare per hortos,
 Nē venere absumant natas ad prælia vires,
 Aut alvo nimium pleni turgente laborent.
 Sed rerum prudens penetrati in sede locavit,
 Et falicis circūm virgas dedit; insuper ipsos
 Cortibus inclusos tenero nutrime fovit;
 Et panem, mustumque, genusque leguminis omne.
 Atque exorta suā de conjugē præbuit ova,
 Ut validas firment vires, pugnæque parent se.
 Quinetiam cristas ipsis, caudasque fluentes,
 Et colli impexas secuit pulchro ordine plumas;
 Ut rapido magis adyersum, quasi veles, in hostem
 Impete procurrat Gallus. Mox arte Magister
 Juvit avem; quæque alma fatis natura negavit

Arma dedit calci, ferrumque aptavit acutum
Ad talos, graviore queat quò surgere plagā.

His armis instructi ambo, jam corbe patenti,
Quà data portā, ruunt, atque obvia pectora flicita
Committunt, fodiuntque; Sonat plangore Theatrum.
Non sic oppositi duro certamine Tauri
Cornua commiscent, tantiūve furoribus acti
Confligunt. Heret pede pes, & vulnera crebri
Accipiunt redduntque, & terram sanguine fœdant.
Namque modò extantem cristam, rostroque prehensum
Percutiunt caput; immani modò verbere tundunt
Urgentes utrumque latus, collumque fatigant,
Alter in alterius jactantes pectora ferrum.
Succumbunt pariter, pariter surguntque ruuntque:
Heret adhuc, dubiisque volat victoria pennis.
Sic quondam lato nudatus in Amphitheatro,
Cùm traheret *Priscus*, traheret certamina *Verus*,
Stabat in ambiguo, neutri Dea bellica palmam
Concessit; nec finis erat discriminis æqui
Inventus. Gemini sic æquio marte furentes
Perstabant Galli; nam cruribus addidit ingens
Vis animi robur; pugnæque arresta Cupido.
Tandem, cùm toto manasat corpore sudor,
Et graciles labor inmensus lassaverat actus;

Alter ab instanti paulum se subtrahit hoste,
 Effugium simulans ; multumque agitatus in orbem,
 Eludit gyro interior, subitusque sequentem
 Præterit, & vires animumque recolligit ægrum :
 Mox alios iniens cursus, aliosque recursus,
 Radit iter curtum astutus, vitatque prementem.
 Ut dubiâ perhibent labyrinthum ambage retortum
 Mille viis habuisse dolum, quâ falleret anceps
 Semita signa pedum, & non extricabilis error :
 Hand aliter vario Galli vestigia flexu
 Impediunt, texuntque fugas. Premit ille per orbem
 Usque instans, calcemque terit jam calce suburgens,
 Et lateri incumbit ; quin vires convocat alter
 Interea, atque ardens redit in præcordia virtus.
 Tum demum subito se proripit impete, & hostem
 Evadit longè prior ; at mox involat acer,
 Convertitque vias, & verbere fervidus inflat.
 Cœu Parthus dans terga fugæ versique pharetrâ
 Hostibus improbus adest ; turbata retorto
 Agmina agit jaulo, & viator cedendo triumphat.
 Confligunt iterum, totisque in prælia nervis
 Itur ; confuso crudescit sanguine pugna.
 Tollunt se arrestos, & densis pectora plagiis
 Perforant, pulchri amque petunt per vulnera mortem,

Immiscentque pedes pedibus, bellumque laceſſunt.
Quis cladem illius pugnæ, rabiemque loquendæ
Explicit, aut possit dictis æquare laborem?
Jamque ferè ſpatio extremo, finemque ſub iſum
Adventant; feffos tum creber anhelitus artus
Concutit; at quanquam in mediâ jam morte tenentur,
Non tamen abſiſtunt, martemve iramve remittunt
Magnanimi: impatiens vinci ſimul advocationes omnes
Nequicquam vires, & inania vulnera miſcet
Nobile par Gallorum: hic lassis arida ſenſim
Genva labant, nervi languent, & viſtus uterque
In mediâ pariter jacuit resupinus arenâ.
Ac veluti Brutus, ſobolesque infenſa Superbi
Acer Aruns, ſolos ſeſe in certamina martis
Poſcebant, & multa urgenteſ vulnera collo
Infixere, humerisque, & pectoribas hirſutis:
Jam loca vulneribus deērant, pariterque cadebant
Conſoſſi, placidâque ibi demum morte quiērunt.
Sic plagiſ effiſi atque æquo certamine Galli,
Demiſſâ ſimul ad terram cervice feruntur;
Vitaque cum gemitu fugit indignata ſub umbras.

ROB. FRIEND, Oxon.

O ELEGIA

E L E G I A

Anno ætatis undevicesimo.

Amor seſe ulciscitur.

Nondum blanda tuas leges Amathusia norām,

Et Paphio vacuum pectus ab igne fuit.

Sæpe cupidineas, puerilia tela, sagittas,

Atque tuum spredi maxime, numen, Amor.

Tu puer imbellis, dixi, transfige columbas,

Conveniunt tenero mollia bella duci.

Aut de passeribus tumidos age, parve, triumphos,

Hæc sunt militæ dignæ trôphæa tux.

In genus humanum quid inanis dirigis arma?

Non valet in fortis ista pharetræ viros.

Non tulit hoc Cypris, (neque enim Deus ullus ad iras

Promptior) & duplici jam ferus igne calet.

Ver erat, & summi ratiōnēs per culmina villa

Attulerat primam lux tibi Maie diem:

At mihi adhuc refugam quærebant lumina noctem,

Nec matutinum sustinuere jubar.

Astat Amor lecto, pictis Amor impiger alis,
 Prodidit astantem mota pharetra Deum :
 Prodidit & facies, & dulce minantis ocelli,
 Et quicquid pvero, dignum & Amore fuit.
 Talis in æterno juvenis Sigeius Olympos
 Miscet amatori pocula plena Jovi,
 Aut qui formosas pellexit ad oscula nymphas
 Thiodamantæus Naiade raptus Hylas ;
 Addideratque iras, sed & has decuisse putares,
 Addideratque truces, nec sine felle minas.
 Et miser exemplo sapuisses tutiūs, inquit,
 Nunc, mea quid possit dextera, testis eris.
 Inter & expertos vires numerabere nostras,
 Et faciam vero per tua damna fidem.
 Ipse ego, si nescis, strato Pythonne superbum
 Edomui Phœbum, cessit & ille mihi ;
 Et quoties meminit Petteidos, ipse fatetur
 Certius & gravius tela nocere mea.
 Me nequit adductum curvare peritius arcum,
 Qui post terga solet vincere Parthus eques.
 Cydoniusque mihi cedit venator, & ille
 Inscius uxori qui necis author erat.
 Est etiam nobis ingens quoque vietus Orion,
 Herculeæque manus, Herculeusque comes.

Jupiter ipse licet sua fulmina torqueat in me,

Hærebunt lateri spicula nostra Jovis.

Cetera quæ dubitas melius mea tela docebunt,

Et tua non leviter corda petenda mihi.

Nec te stulte tuꝝ poterunt defendere Musꝝ,

Nec tibi Phœbus porriget anguis opem.

Dixit, & aurato quatiens mucrone sagittam,

Evolat in tepidos Cypridos ille sinus.

At mihi risuꝝ tonuit ferus ore minaci,

Et mihi de puero non metus ullus erat.

Et modò quâ nostri spatiantur in urbe Quirites,

Et modò villarum proxima rura placent.

Turba frequens, facieque simillima turba dearum,

Splendida per medias itque redditque vias.

Auctaque luce dies gemino fulore coruscat.

Fallor? an & radios hinc quoque Phœbus habet.

Hæc ego non fugi spectacula grata severus,

Impetus & quò me fert juvenilis, agor.

Lumina luminibus male providus obvia misi,

Neve oculos potui continuisse meos.

Unam fortè aliis supereminuisse notabam,

Principium nostri lux erat illa mali.

Sic Venus optaret mortalibus ipsa videri,

Sic regina Deum conspicienda fuit.

Hanc

Hanc memor objecit nobis malus ille Cupido,

 Solen & hos nobis texuit antē dolos.

Nec procul ipse vafer latuit, multeque sagittæ,

 Et facis à tergo grande pependit onus.

Nec mora, nunc ciliis hastis, nuue virginis ori,

 Infilit hinc labii, infilet inde genis :

Et quascunque agilis partes jaculator oberrat,

 Hei mihi, mille locis pectus inerme ferit.

Protinus insoliti subiérunt corda furores,

 Uror amans intus, flammaque totus eram.

Interea misero quæ jam mihi sola placebat,

 Ablata est oculis non redditura meis.

Aut ego progre'ior tacitè querebundus, & excors,

 Et dubius volui fixe referre pedem.

Findor, & hæc remanet, sequitur pars altera votum,

 Raptaque tam subito gaudia flere juvat.

Sic dolet amissum proles Junonia cœlum,

 Inter Lemniacos precipitata focos.

Talis & abruptum solem respexit, ad Orcum

 Vetus ab attonitis Ampliaraus equis.

Quid faciam in elix & luctu vietus, amores

 Nec licet inceptos ponere, neve sequi.

O utinam spectare semel mihi detur amatos

 Vetus, & colam tristia ve. ba loqui ;

Forfitan & duro non est adamante creata,
 Fortè nec ad nostras surdeat illa preces.
 Crede mihi nullus sic infeliciter arsit,
 Ponar in exemplo primus & unus ego.
 Parce precor teneri cum sis Deus ales amoris,
 Pugnent officio nec tua facta tuo. •
 Jam tuus O certè est mihi formidabilis arcus,
 Nate deā, jaculis nec minus igne potens :
 Et tua fumabunt nostris altaria donis,
 Solus & in superis tu mihi summus eris.
 Deme meos tandem, verūm nec deme furores,
 Nescio cur, miser est suaviter omnis amans :
 Tu modò da facilis, posthac mea siqua futura est,
 Cuspis amaturos figat ut una duos.


 JOHN MILTON.

E L E G I A

A D

Carolum Diodatum.

T Andein, chare, tux mihi pervenere tabelle,

Pertulit & voces nuntia charta tuas,

Pertulit occiduā Devæ Cestrensis ab orā,

Vergivium prono quā petit amne salum.

Multūm crede juvat terras aluisse remotas

Pestus amans nostri, tamque fidele caput,

Quòdque mihi lepidum tellus longinquæ sodalem

Debet, at unde brevi reddere jussa velit.

Me tēnet urbs refluā quam Thameſis alluit undā,

Meque nec invitum patria dulcis habet.

Jaſi nec arundiferum mihi cura revilere. Caimur,

Nec dudum vetiti me laris angit amor.

Nuda nec arva placent, umbrasque negantia molles,

Quām male Phœbicolis conyenit ille locus!

Nec duri libet usque minas perferrere magis.

Ceteraque ingenio non subeunda meo,

Si sit hoc exilium patrios adiisse penates,
 Et vacuum curis otia grata sequi,
 Non ego vel profugi nomen, fortemve recuso,
 Latus & exilii conditione fruor.
 O utinam vates nunquam graviora tulisset
 Ille Tomitano flebilis exul agro ;
 Non tunc Jonio quicquam cessillet Homero,
 N.ve foret victo laus tibi prima Maro.
 Tempora nam licet hic placidis dare libera Musis,
 Et totum rapiunt mea vita lib. i.
 Excipit hinc felum sinuosi pompa theatri,
 Et vocat ad plausus garrula scena suos.
 Seu catus audiatur senior, seu p. o. i. g. us h. x. es,
 Seu procus, aut positu casside miles adest,
 Sive decennali s. ecundus lite patronus
 Detonat in culto barbara verba foro,
 Sæpe vas er gnato succurrit servus amanti,
 Et nasum rigidi fallit ubique Patris ;
 Sæpe novos illic virgo mirata calores
 Quid sit amor nescit, dum quoque nescit, amat.
 Sive cruentatum furiosa Tragædia sceptrum
 Quassat, & effusis crinibus ora rotat,
 Et dolet, & spæcto, juvat & spæctasse dolendo,
 Interdum & lacrymis dulcis amaror ineat :

Seu puer infelix indelibata reliquit
 Gaudia, & abrupto flendus amore cadit,
 Seu ferus è tenebris iterat Styga criminis ulti
 Conscia funerçō pectora torre movens,
 Seu mæret Pelopeja domus, seu nobilis Ili,
 Aut luit incestos aula Creontis avos.
 Sed neque sub testo semper nec in urbe latemus,
 Irrita nec nobis tempora veris eunt.
 Nos quoque lucus habet vicinâ consitus ulmo,
 Atque suburbani nobilis umbra loci.
 Sæpius hic blandas spirantia sydera flamas
 Virgineos videoas præteriisse choros.
 Ah quoties dignæ stupui miracula formæ,
 Quæ posset senium vel reparare Iovis ;
 Ah quoties vidi superantia lumina gemmas,
 Atque faces quotquot volvit uterque polus ;
 Collaque bis vivi Pelopis quæ brachia vincant,
 Quæque fluit puro nectare tintæ via,
 Et decus eximum frontis, tremulosque capillos.
 Aurea quæ fallax retia tendit Amor.
 Pallacesque genas, a quæ hyacinthina sordet
 Purpura, & ipse tui floris, Adoni, rubor.

Cedite laudatæ toties Heroides olim,
 Et quæcumque vagum cepit amica Jovem.
 Cedite Achæmeniæ turritæ fronte puellæ,
 Et quot Susa colunt, Memnoniamque Ninon.
 Vos etiam Danaæ fasces submittite Nymphæ,
 Et vos Iliacæ, Romuleæque nurus.
 Nec Pompeianas Tarpæia Musæ columnas
 Jactet, & Aufoniis plena theatra stolis.
 Gloria Virginibus debetur prima Britannis,
 Extera sat tibi sit fœmina posse sequi.
 Tuque urbs Dardaniis Londinum structa colonis
 Turrigerum latè conspicienda caput,
 Tu nimium felix intrâ tua mœnia claudis
 Quicquid formosi pendulus orbis habet.
 Non tibi tot cœlo scintillant astra sereno
 Endymionæ turba ministra dæx,
 Quot tibi conspicuæ formâque auroque puellæ
 Per medias radiant turba videnda vias.
 Creditur huc geminis venisse invecta columbis
 Alma pharetrigero milite cincta Venus,

Huic Cnidon, & riguas Simoentis flumine valles,

Huic Paphon, & roseam posthabitura Cypron.

Ait ego, dum pueri sinit indulgentia cæci,

Mænia quām subitō linquere fausta paro;

Et vitare procul malefidæ infamia Circes

Atria, divini Molyos usus ope.

Stat quoque juncos拉斯 Cāni remeare paludes,

Atque iterum rauce murmur adire Scholæ.

Interea fidi parvum cape munus amici,

Paucaque in alternos verba coacta modos.

JOH. MILTON.

ELEGIA

E L E G I A

Ad Carolum Diodatum ruri commo-
rantem idibus Decemb.

Mitto tibi sanam non pleno ventre salutem,
Quâ tu distento fortè carere potes.

At tua quid nostram prolectat Musa camœnam,
Nec sinit optatas posse sequi tenebras?

Carmine scire velis quâm te relistemque colamque,
Crede mihi vix hoc carmine scire queas.

Nam neque noster amor molulis includitur arctis,
Nec venit ad claudos integer ipse pedes.

Quâm bene solennes epulas, hilaremque Decembrim
Festaque cœlifugam quæ coluere Deum,
Deliciisque refers, hyberni gaudia ruris,
Hancisque per lepidos Gallica musta focos.

Quid quereris refugam vino da, ibusque poesin?
Carmen amat Bacchus, Carmina Bacchus amat.

Nec

Nec puduit Phœbum virides gestasse corymbos,

Atque hederam lauro præposuisse fux.

Sepiùs Aoniis clamavit collibus Euce

Mista Thyonē turba novena choro.

Naso Corallæis mala carmina misit ab agris:

Non illic epulx, non sata vitis erat.

Quid nisi vina, rosasque, racemiferumque Lyxum,

Cantavit brevibus Teia Musa modis?

Pindaricosque inflat numeros Teumesius Euan,

Et redolent sumptum pagina quæque merum.

Dum gravis everso currus crepat axe supinus,

Et volat Eleo pulvere fuscus eques.

Qua triunoque madens Lyricen Romanus Jaccho

Dulce canit Glyceran, flavicoramque Chloen.

Ian quoque lauta tibi generoso mensa paratu,

Mentis alit vires, ingeniumque fovet.

Mæstica fœcundam despumant pocula venam,

Fundis & ex ipso condita metra cado.

Adimis his artes, fusum que per intima Phœbum

Corda, favent uni Bacchus, Apollo, Ceres.

Quicquid haud mihi tam dulcia carmina per te

Numine composito quis peperisse Deos.

Nunc

Nunc quoque Thressa tibi cœlato barbitos auro
 Insonat argutâ molliter ista manu ;
 Auditurque chelys suspensa tapetis circum,
 Virgineos tremulâ quz regat arte pedes.
 Illa tuas saltem teneant spectacula Musas,
 Et revocent, quantum crapula pellit iners.
 Crede mihi dum psallit ebur, comitataque plectrum
 Implet odoratos festa chorea tholos,
 Percipies tacitum per pectora serpere Phœbum,
 Quale repentinus permeat ossa calor,
 Perque puellares oculos digitumque sonantem
 Irruet in totos lapsa Thalia finus.
 Namque Elegia levis multorum cura deorum est,
 Et vocat ad numeros quemlibet illa suos ;
 Liber adest elegis, Eratoque, Ceresque, Venusque,
 Et cum purpureâ matre tenellus Amor.
 Talibus inde licent convivia larga poetis,
 Sæpius & veteri commaduisse mero.
 At qui bella refert, & adulto sub Jove cœlum,
 Heroasque pios, semideosque duces,
 Et nunc sancta canit supersum consulta deorum,
 Nunc latrata fero regna profunda case,
 Ille quidem parcè Samii pro more magistri
 Vivat, & innocuos præbeat herba cibos ;

Sit propè fagineo pellucida lympha catillo,

Sobriaque è puro pocula fonte bibat.

Additur huic scelerisque vacans, & casta juventus,

Et rigidi mores, & sine labe manus.

Qualis veste nitens sacrâ, & lustralibus undis

Surgis ad infenos augur iture Deos.

Hoc ritu vixisse ferunt post raptâ sagacem

Lumina Tiresian, Ogygiumque Linon,

Et lare devoto profugum Calchanta, senemque

Orpheon edomitis sola per antra feris;

Sic dapis exiguus, sic rivi potor Homerus

Dulichium vexit per freta longa virum,

Et per monstrificam Perseï Phœbados aulam,

Et vada scemineis insidiosa sonis,

Perque tuas rex ime domos, ubi sanguine nigro

Dicitur umbrarum detinuisse greges.

Diis etenim facer est vates, divumque sacerdos,

Spirat & occultum peccus, & ora Jovem.

At tu, siquid agam, scitabere (si modò saltem

Esse putas tanti noscere si quid agam).

Paciferum canimus cœlesti scemine regem,

Faustaque sacratis sœcula paœta libris,

Vagitumque Dei, & stabulantem paupere testo,

Qui superma suo cum patre regna colit.

Stelliparumque polum, modulantesque æthere turmas,

Et subito elisos ad sua fana Deos.

Dona quidem deditus Christi natalibus illa,

Illa sub auroram lux mihi prima tulit.

Te quoque presta manent patriis meditata eicutis,

Tumihi, cui recitem, judicis instar eris.

JOH. MILTON.

ECLOGA

E C L O G A D A M O N.

*Damonis sub personâ intelligitur Carolus Dio-
datus ex urbe Hetruria Luca paterno genere
oriundus.*

Himerides nymphæ (nam vos & Daphnæ & Hylan,
Et plorata diu meministis fata Bionis)
Dicite Sicelicum Thamefina per oppida carmen :
Quas miser effudit voces, quæ murmura Thyrsis,
Et quibus assiduis exerçuit antra querelis,
Fluminaque, fontesque vagos, nemorumque recessus,
Dum sibi præceptam queritur Damonæ, neque altam
Luftibus exemit noctem loca sola pererrans.
Et jam bis viridi surgebat culmus aristæ,
Et totidem flavas numerabant horrea mæsæ,
Ex quo summa dies tulerat Damonæ sub umbras,

P

Nec

210 MUSARUM ANGLICANARUM

Nec dum aderat Thrysus ; pastorem scilicet illum
Dulcis amor Musæ Thuscæ retinebat in urbe.
Ast ubi mens expleta domum, pecorisque relisti
Cura vocat, simul assuetâ seditque sub ulmo,
Tum vero amissum, tum denique sentit amicum,
Cœpit & immensum sic exonerare dolorem.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Hei mihi ! quæ terris, quæ dicam numina cœlo,
Postquam te immitti rapuerunt funere Damon ;
Siccine nos linquis, tua sic sine nomine virtus
Ibit, & obscuris numero sociabitur umbris ?
At non ille, animas virgâ qui dividit aureâ,
Ista velit, dignumque tui te ducat in agmen,
Ignavumque procul pecus arceat omne silentum.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Quicquid erit, certè nisi me lupus antè videbit,
Indeplorato non comminuere sepulcro,
Constatbitque tuus tibi honos, longumque vigebit,
Inter pastores : Illi tibi vota secundo
Solve re post Daphnem, post Daphnem dicere laudes
Gaudebunt, dum rura Pales, dum Faunus amabit :
Si quid id est, priscamque fidem coluisse, piumque,
Palladiasque artes, sociumque habuisse canorum.

Ite

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Hæc tibi certa manent, tibi erunt hæc præmia Damon,
 At mihi quid tandem fiet modò? quis mihi fidus
 Hærebit lateri comes, ut tu sæpe solebas
 Frigoribus duris, & per loca fœta pruinis,
 Aut rapido sub sole, siti morientibus herbis?
 Sive opus in magnos fuit eminùs ire leones,
 Aut avidos terrere lupos præsepibus altis;
 Quis fando sopire diem, cantuque solebit?

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Pectora cui credam? quis me lenire docebit
 Mordaces curas? quis longam fallere noctem
 Dulcibus alloquiis? grato cùm sibilat igni
 Molle pyrum, & nucibus strepitat focus, at malus austus
 Miscet cuncta foris, & desuper intonat ulmo.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Aut æstate, dies medio dum vertitur axe,
 Cum Pan æsculeâ somnum capit abditus umbrâ,
 Et repetunt sub aquis sibi nota sedilia nymphæ,
 Pastoresque latent, stertit sub sepe colonus,
 Quis mihi blanditiæque tuas, quis tum mihi risus,
 Cecropioque sales referet, cultosque lepores?

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

At jam solus agros, jam pascua solus oberro,

Sicubi ramosz densantur vallibus umbræ,

Hic serum expecto, suprà caput imber & Eurus

Triste sonant, fracteque agitata crepuscula silvæ.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

Heu quam culta mihi prius arva procacibus herbis

Involvuntur, & ipsa situ sèges alta satiscit!

Innuba neglecto marcescit & uva racemo,

Nec myrteta juvant; ovium quoquè tredet, at illæ

Marent, inquè suum convertunt orá magistrum.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

Tityrus ad corylos vocat, Alpheisbeus ad ornos,

Ad salices Aegon, ad flumina pulcher Amyntas,

Hic gelidi fontes, hic illita grama musco,

Hic Zephyri, hic placidas interstrepit arbutus undas;

Ita canunt surdo, frutices ego nactus abibam.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

Mopsus ad hæc, nam me rediuntem forte notarat

(Et callebat avium linguas, & sydera Mopsus)

Thyrsi quid hoc? dixit, quæ te coquit improba bilis?

Aut te perdit amor, aut tē male fascinat astrum,

Saturni grave s^ep^e fuit pa^{tr}oribus astrum,
Intimaque obliquo figit pr^æcordia plumbo.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Mirantur nymphæ, & quid te Thysⁱ futurum est?
Quid tibi vis? ajunt, non h^ec solet esse juvent^e
Nubila frons, oculique truces, vultusque severi;
Illa choros, lususque leves, & semper amorem
Jure petit, bis ille miser qui serus amavit.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Venit Hyas, Dryopeque, & filia Baucidis Aegle.
Docta modos, citharæque sciens, sed perdita fastu,
Venit Idumanii Chloris, vicina fluenti;
Nil me blanditiz, nil me solantia verba,
Nil me, & quid adeat, mover, aut spes ulla futuri.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Hei mihi quám similes ludunt per prata juvencæ,
Omnes unanimi secum sibi lege sodales,
Nec magis hunc alio quisquam fecernit amicum
De grege, sic deas, veniunt ad pabula thoes,
Inque vicem hirsuti paribus junguntur onagri;
Lex eadem pelagi, deserto in littore Proteus
Agmina Phocarum numerat, vilisque volucrum

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

At jam solus agros, jam pascua solus oberro,

Sicubi ramosz densantur vallisibus umbræ,

Hic serum expecto, suprà caput imber & Eurus

Triste sonant, frætæque agitata crepuscula silvæ.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

Heu quæm culta mihi prius arva procacibus herbis

Involvuntur, & ipsa situ séges alta satiscit !

Innuba neglecto marcescit & uva racemo,

Nec myrteta juvant ; ovium quoquæ tædet, at illæ

Morent, inquæ suum convertunt orá magistrum.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

Tityrus ad corylos vocat, Alphefibœus ad ornos,

Ad salices Aegon, ad flumina pulcher Amyntas,

Hic gelidi fontes, hic illita gramina musco,

Hic Zephyri, hic placidas interstrepit arbutus undas ;

Ista canunt surdo, frutices ego næctus abibam.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

Mopsus ad hæc, nam me redéuntēm fortè notārat

(Et callebat avium linguis, & sydera Mopsus)

Thyrsi quid hoc ? dixit, quæ te coquit improba bilis ?

Aut te perdit amor, aut tē male fascinat astrum,

Saturni grave s̄pē fuit paſtorib̄s aſtrum,
Intimaque obliquo ſigit p̄cordia plumbō.

Ite domum impaſti, domino jam non vacat, agni.
Mirantur nymph̄z, & quid te Thysi futurum eſt?
Quid tibi viſ? aſunt, non h̄c ſolet eſſe juvent̄z
Nubila frons, oculique truces, vultusque ſeveri;
Illa choros, lufusque leves, & ſemper amorem
Jure petit, bis ille miſer qui feruſ amavit.

Ite domum impaſti, domino jam non vacat, agni.
Venit Hyas, Dryopeque, & filia Baucidis Aegle.
Docta modos, cithareque ſciens, ſed perdiſta, fastu,
Venit Idumanii Chloris, viciq; fluenti;
Nil me blandit̄z, nil me ſolantia verba,
Nil me, & quid adeſt, movent, aut ſipes ulla futuri.

Ite domum impaſti, domino jam non vacat, agni.
Hei mihi quām ſimiles ludunt per prata juvenc̄i,
Omnes unanimi ſecum ſibi lege ſodales,
Nec magis hunc alio quiſquam ſecernit amicūm
De grege, ſic densi, veniunt ad pabula thoes,
Inque vicem hirſuti paribus junguntur onagri;
Lex eadem pelagi, deferto in littore Proteus
Agmina Phocarum numerat, vilisque volucrum

Passer habet semper quicum sit, & omnia circum
 Farra libens volitet, serò sua testa revisens,
 Quem si fors letho objecit, seu milvus adunco
 Fata tulit rostro, seu stravit arundine fossor,
 Protinus ille alium socio petit inde volatu.
 Nos durum genus, & diris exercita fatis
 Gens homines aliena animis, & pectore discors,
 Vix sibi quisque parem de millibus invenit unum,
 Aut si fors dederit tandem non aspera votis,
 Illum inopina dies quâ non speraveris horâ
 Surripit, æternum linquens in secula damnum.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Heu quis me ignotas traxit vagus error in oras
 Ire per aereas rupes, Alpemque nivosam !
 Eequid erat tanti Români vidisse sepultam ?
 Quamvis illa foret, qualem dum viseret olim,
 Tityrus ipse suas & oves & rura reliquit ;
 Ut te tam dulci possem caruisse sodale,
 Possem tot maria alta, tot interponere montes,
 Tot sylvas, tot faxa tibi, fluviosque sonantes.
 Ah certè extremum licuisset tangere dextram,
 Et bene compositos placide morientis ocellos,

Et dixisse vale, nostri memor ibis ad astra.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

Quamquam etiam vestri nunquam meminisse pigebit
Pastores Thusci, Musis operata juventus,

Hic Charis, atque Lepos; & Thuscus tu quoque Damon,

Antiquâ genus unde petis Lucumonis ab urbe.

O ego quantus eram, gelidi cum stratus ad Arni

Murmura, populeumque nemus, quâ mollior herba,

Carpere nunc violas, nunc summas carpere myrtos,

Et potui Lycidæ certantem audire Menalcam.

Ipse etiam tentare ausus sum, nec puto multum

Dispicui, nam sunt & apud me munera vestra

Fiscellæ, calathique & cerea viacula cicutæ,

Quin & nostra suas docuerunt nomina fagos

Et Datis, & Francinus, erant & vocibus ambo

Et studiis noti, Lydorum sanguinis ambo.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

Hæc mihi tum lœto dictabat roscida luna,

Dum solus teneros claudebam cratibus hædos.

Ah quoties dixi, cum te cinis ater habebat,

Nunc canit, aut lepori nunc tendit retia Damon,

Vimina nunc texit, varios sibi quod sit in usus;

Et quæ tum facili sperabam mente futura
 Arripui voto levis, & præsentia fixi,
 Heus bone numquid agis? nisi te quid forte retardat,
 Imus? & argutâ paulum recubamus in umbrâ,
 Aut ad aquas Colni, aut ubi jugera Cassibelauni?
 Tu mihi percurres medicos, tua gramina, succos,
 Helleborumque, humilesque crocos, foliumque hyacinthi,
 Quasque habet ista palus herbas, artesque medentum
 Ah pereant herbae, pereant artesque medentum
 Gramina, postquam ipsi nil profecere magistro.
 Ipse etiam, nam nescio quid mihi grande sonabat
 Fistula, ab undecimâ jam lux est altera nocte,
 Et tum forte novis admôram labra cicutis,
 Dissoluere tamen ruptâ compage, nec ultrâ
 Ferre graves potuere sonos, dubito quoque ne sim
 Turgidulus, tamen & referam, vos cedite silvæ.
 Ite domum impasti, domino jam non yaçat, agni.
 Ipse ego Dardanias Rutupina per aquora puppes
 Dicam, & Pandrasidos regnum vetus Irogenix,
 Brennumque Arviragumque duces, priscumque Belinum,
 Et tandem Armoricos Britonum sub lege colonos;
 Tum gravidam Arturo fatali fiaude Jögernen

Mendaces vultus, assumptaque Gorlois arma,
Merlini dolus. O mihi tum si vita supersit,
Tu procul annosâ pendebis fistula pinu
Multum obliita mihi, aut patriis mutata camœnis
Brittonicum strides, quid enim? omnia non licet uni,
Non sperasse uni licet emnia, mihi fatis ampla
Merce, & mihi grande decus (sim ignotus in ævum
Tum licet, externo penitusque inglorius orbi)
Si me flava comas legat Usa, & petor Alauni,
Vorticibusque frequens Abra, & nemus omne Treantæ,
Et Thamesis meus ante omnes, & fusca metallis
Tamara, & extremis me discant Orcades undis.

Ita domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Hæc tibi servabam lentâ sub cortice lauri,
Hæc, & plura sumul, tum quæ mihi pocula Mansus,
Mansus Chalcidicæ non ultima gloria ripæ;
Bina dedit, mirum artis opus, mirandus & ipse,
Et circùm gemino cœlaverat argumento :
In medio rubri maris unda, & odoriferum ver
Littora longa Arabum, & fudantes balsama silvæ,
Has inter Phœnix divina avis, unica terris
Cœruleum fulgens diversicoloribus alis

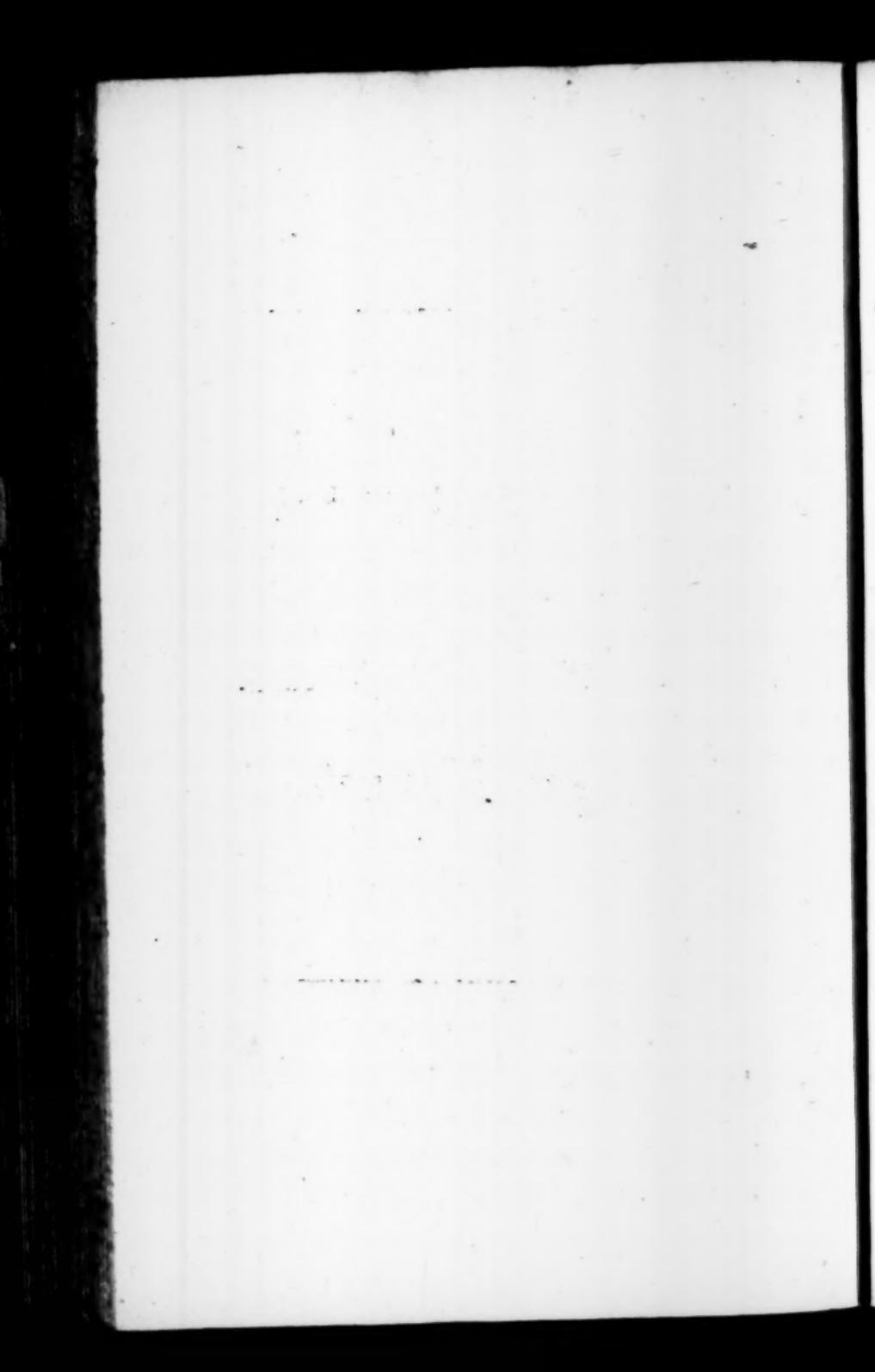
Auroram vitreis ~~surgenteis~~ respicit undis.
 Parte aliâ polus omnipatens, & magnus Olympus,
 Quis putet? hic quoque Amor, pictusque in nube phaetrix,
 Arma corusca faces, & spicula tintâ pyropo;
 Nec tenues âmas, pectusque ignobile vulgi
 Hinc ferit, at circum flammantia lumina torquens
 Semper in erectum spargit sua tela per orbes
 Impiger, & pronos nunquam collimat ad iustus,
 Hinc mentes ardere sacræ, formæque deorum.

Tu quoque in his, nec me fallit spes lubrica, Damon,
 Tu quoque in his certè es, nam quò tua dulcis abiret
 Sanctaque simplicitas, nam quò tua candida virtus?
 Nec te Lethæ fas quæsivisse sub orco,
 Nec tibi convenient lacrymæ, nec flebimus ultrâ,
 Ite procul lacrymæ, purum colit æthera Damon,
 Æthera purus habet, pluvium pede repulit arcum;
 Heroumque animas inter, divosque perennes,
 Æthereos haurit latices, & gaudia potat
 Ore Sacro. Quin tu cœli post jura recepta
 Dexter ades, placidusque fave quicunque vocaris,
 Seu tu noster eris Damon, sive æquior audis
 Diodatus, quo te divino nomine cuncti

Cælicolæ norint, sylvisque vocabere Damoni.
Quòd tibi purpureus pudor, & fine labe juventus
Grata fuit, quòd nulla tori libata voluptas,
En etiam tibi virginei servantur honores ;
Ipse caput nitidum cinctus rutilante coronâ,
Exstante frondentis gestans umbracula palmæ
Æternum perages immortales hymenæos ;
Cantus ubi, choreisque surit lyra mista beatis,
Festa Sionæ bacchantur & Orgia Thyrso.

F I N I S.





EPIGRAMMATUM

SEU

Poematum Minorum

Specimen Novum.

1671. *Leucania* *lutea*

Leucania lutea

lutea

PRÆFATIO.

HAbes etiam, Ingeniose Lector, Epigrammatum (que nostratibus itidem solummodo debentur) Specimen Novum, Studio Acutissimi Juvenis collectum, & nobis in manus datum.

Nè verò minus placeant, incerta quoniam & Authoribus destituta; Te monitum velimus, aut passim in Academiis, aut extempore inter solennitates Scholarum (Westmonasteriensis præcipue) fuisse composita. Et iis locis nequaquam indigna, virile admodum produnt acumen, & multum in parvo.

Non enim (quod vulgo solet) jejunis sententiolis conflantur, nec, vocibus huc illuc retortis & ubiq; vexatis, horridulum quoddam edunt tintinnabulum, ut audienti scilicet risum horridorem excutiant. Non hujusmodi, sed solidiora quædam habes Epigrammata. Habes, quicquid Attico lepore Pulchrum, quicquid Romanæ vi elegans olim estimaveris. Sed æquo nusus judicio tute expendas.

Oxon, Jan. 28,
1694.

Index

Open

Index Lemmatum.

C	<i>Erdo</i>	pag. 1.
	<i>Mensa Tudicularis</i>	p. 2.
	<i>Cedat Poeta Oratori</i>	ibid.
	<i>Fulmen</i>	p. 3.
	<i>Hortus Botanicus</i>	ibid.
	<i>Sisyphus</i>	p. 4.
	<i>Lingua potentior armis</i>	p. 5.
	<i>Verula edificato capite ornata</i>	ibid.
	<i>Verula lasciva</i>	ibid.
	<i>Papistica Conjuratio</i>	p. 6.
	<i>Carolo Martyri sacrum</i>	ibid.
	<i>Poeta Pictori preferatur</i>	p. 7.
	<i>Domitianus</i>	ibid.
	<i>Mulieris Dissectio</i>	ibid.
	<i>In Cæsaris Commentarios</i>	p. 8.
	<i>Avarus odit Poetas</i>	ibid.
	<i>Vince Teipsum</i>	p. 9.
	<i>In Miltonum Poetam</i>	ibid.
	<i>Miles Belgicus</i>	ibid.
	<i>In Filium Manlii insepultum</i>	p. 10.
	<i>In Johannem Wilson Musicæ Doctorem</i>	ibid.
	<i>Ad Medicum & Poetam Ingeniosum</i>	p. 11.
	<i>Augurium</i>	p. 13.
	<i>Ad Henriettam Ang. Reg. parturientem</i>	p. 14.
	<i>Cato se occidat</i>	ibid.
	<i>Simile non agit in simile</i>	p. 15.
	<i>Epicuri Philosophia</i>	ibid.
	<i>Scevola ad Dextram</i>	p. 16.
	<i>Datur Reactio</i>	ibid.
	<i>Universalia fiunt ab Intellectu</i>	p. 17.
	<i>Nemo miser nisi comparatus</i>	ibid.

<i>In Natalem Caroli Secundi</i>	ibid.
<i>Secessus</i>	p. 18.
<i>Generatio unius est corruptio alterius</i>	p. 19.
<i>Epitaphium Sh——lli</i>	p. 20.
<i>Fabula Phœbi & Daphnes</i>	ibid.
<i>Ad Lesbiam</i>	p. 21.
<i>In Obitum Mariæ II.</i>	ibid.
<i>In Cratem</i>	p. 22.
<i>Carmen sepulcrale memorie Abrahami Cowleii sacrum</i>	ibid.
<i>Cælum est Solidum</i>	p. 23.
<i>In Grammatice casus</i>	ibid.
<i>Anus fucata</i>	ibid.
<i>Franciscus Drake</i>	p. 24.
<i>Ad Academias</i>	ibid.
<i>Omne ignotum pro magnifico</i>	ibid.
<i>Roma antiqua</i>	p. 25.
<i>Effigies Cromwelli ad Christinam missa</i>	ibid.
<i>Dulcis malorum recordatio</i>	p. 26.
<i>Tutus si fortis</i>	ibid.
<i>In Obitum Mariæ II.</i>	p. 27.
<i>In Anagrammatistas</i>	ibid.
<i>In Araneæ Telam</i>	ibid.
<i>In Auguriorum</i>	p. 28.
<i>Visio fit per receptionem specierum</i>	ibid.
<i>Natali preferatur dies Triumphalis</i>	p. 29.
<i>Inest sua gratia parvis</i>	ibid.
<i>Divus Lucas</i>	ibid.
<i>Epitaphium viventis F. S.</i>	p. 30.
<i>Aliud Authore ipso</i>	p. 31.
<i>Ad R. Busby, D. D.</i>	p. 32.
<i>Penna Anserina</i>	ibid.
<i>Neutrum modo mas modo vulgus</i>	p. 33.
<i>Ignis non naturaliter ascendit</i>	ibid.
<i>Ebrius Poeta Optimus Poeta</i>	p. 34.
<i>Hydra</i>	ibid.
<i>Ad Regem lascivum</i>	ibid.
<i>Pontis Londinen sis conflagratio</i>	ibid.
<i>Epitaphium Henrici Purcell</i>	p. 35.
<i>Non datur Aclio in distans</i>	ibid.
	<i>Fati</i>

<i>Fati valet hora benigni</i>	P. 36.
<i>Meteora Ignea</i>	ibid.
<i>De Typis novis Academicis Cantab.</i>	P. 37.
<i>Vis Poesios</i>	P. 38.
<i>Tyrannus</i>	ibid.
<i>Privatus Rege beatior</i>	P. 39.
<i>Fortior est qui se quam qui fortissima vincit Menia</i>	ibid.
<i>Epitaphium Stellæ</i>	P. 40.
<i>Ad Cupidinem</i>	ibid.
<i>Fallere & effugere est triumphus</i>	P. 41.
<i>Monstrum Marinum</i>	ibid.
<i>Quo semel est imbuta recens servabit odorem Testa diu</i>	P. 42.
<i>Ebrietas</i>	ibid.
<i>In Compendium Grammaticæ Busbeianum</i>	P. 43.
<i>Capaneus</i>	P. 44.
<i>Inscriptio Poem. Oxon</i>	ibid.
<i>Conflagratio Albae Regalis</i>	ibid.
<i>Pietas præstantior armis</i>	P. 45.
<i>Sensus interni sunt in cerebro</i>	P. 46.
<i>Ad R. B. Bibliothecarium Philocriticum</i>	ibid.
<i>Ars cedat Naturæ</i>	P. 48.
<i>De mutua Legatione inter Angliam & Galliam</i>	P. 49.
<i>Carmen Extemporaneum</i>	ibid.
<i>Spheristerium Tabulatum</i>	P. 50.
<i>Luna est causa fluxus & refluxus Maris</i>	P. 53.
<i>Peragit violenta potestas Quod tranquilla nequit</i>	ibid.
<i>Amoris Contrarietas</i>	P. 54.
<i>Motus gravium est velocior in fine</i>	ibid.
<i>In inventorem Bombardæ</i>	P. 55.
<i>Ad Leonoram Rome Canentem</i>	ibid.
<i>Mixtio est alterorum miscibilium unio</i>	ibid.
<i>Status Naturæ est status Belli.</i>	P. 56.

Advertisement.

These PLAYS lately Printed for, and Sold by,
Richard Wellington, at the Lute, in Saint
Paul's Church-yard.

City Heiress: or, Sr Timothy Treat-all,
Round-heads: or, The Good old Cause, }
Rover: or, Banish'd Cavileer,
Young King: or, The Atistake, }
Younger Brother: or, Amorous Jilt, }
Provok'd Wife.

Mrs Behns.

Caligula Emperor of Rome.
Fatal Discovery: or, Love in Ruine.
Sr Anthony Love: or, The Rambling Lady.
Princes of Cleaves, a Tragedy.

Where you may be furnish'd with most Plays.

☞ Lately Publish'd, The History of *Polybius*, the *Megapolitan*: Containing a general Account of the Transactions of the World, but principally of the *Roman* People, during the first and second *Punic Wars*. Translated by Sr *H. Sheers*. To which is added, A Character of *Polybius* and his Writings. By Mr *Dryden*. In Three Volumes, the Third Vol. never before extant.

☞ A brief and easie Method to understand the *Romans*; with an exact Chronology of the Reign of the Emperors. An acount of the most eminent Authors, when they flourisht, and an Abridgment of the *Roman* Antiquities and Customs, by way of Dialogue. For the Use of the Duke of *Burgundy*. Translated from the *French*, with large Additions, by Mr *T. Brown*. Both Printed for R. Wellington, at the Lute, in St Paul's Church-yard.

EPIGRAMMATUM

S E U

Poematum Minorum

Specimen Novum.

Præstat una Arte eximum esse, quam in plurimis Mediocrem.

Cerdo.

Acta suburbano latitat sutrina recessu,
Urget ubi ad numeros Cerdo canorus opus.
Non melior quisquam laxas producere pelles,
Aut fidum soleis apposuisse latus :
Rectius aut novit, quæ strictim calcens urat,
Setosa aut celeri fila reducat acu.
Absint, qui varias jactant insigniter artes,
Et nugis implent oninibus unum animum.
Cerdonem malim, qui se nescire fatetur
Cætera, quin crepidam novit, & hoc satis est.

Movens & motum debent esse simul.

Mensa Tudicularis.

Impellit baculo niveum dum *Cottilus* orbem,
 Oppositumq; latus missile tundit ebur :
 Mox redit, & medium transit sub fornice portam,
 Et facile in lævi marmore radit iter.
 Hinc tentat Victor candens in æquore meta
 Atterere obliquo leniter orbe latus.
Illa nimis valido titubat percussa lacerto,
 Et viridem indigno funere pulsat humum.
 Marmoreum evertit celeri globus impete vimem :
 Dum Pila tacta ferit, Virgula tacta cadit.

Cedat Poeta Oratori.

Cæsaris irati *Ligarius* antè Tribunal
 Stat, dum nulla movent vota precesq; ducem :
 Surgit, agit causam facundo *Tullius* ore,
 Verbaq; quæ poterant faxa movere, flunt.
 Tum primùm tremuere manus Tibi, *Cæsar* ; & ense
 Quem non *Pompeius*, *Tullius* ore quatit.
Inunc, & magni, Vates, cane *Cæsaris* aëta ;
 Solus, qui vicit *Cæsara*, Rhetor erat.

Motus fit per vim à projiciente impressam.

Fulmen.

CUI M medium ignitis Fulmen secat aera pennis,

Cur subitus moto surgit in axe fragor ?

Cur Phariae trepidant turres, Rhodiiq; colossi,

Et dubius tremulo vertice nutat Athos ?

Sic movet aerium montana cacumina sulphur ?

Sic quatit exiguus saxa superba lapis ?

Non ea vis teli est ; sed totas horrida vires,

Exerit in parvo fulmine dextra Jovis :

Hæc lapidi terrorem, hæc ignibus addidit alas ;

Nec valet amoto fulmen inerme Deo.

Heu ! frustræ finxit *Salmonens* arma Tonantis,

Ni poterat fangi, quæ movet arma, manus.

Una est omnium rerum Materia.

Hortus Botanicus.

IN lætâ ponit dum formas Dædalus herbâ,

Arboris et doctâ brachia falce metit :

Pyramis hic tonfis assurgit lenta racemis,

Et teres in viridi cespite frondet Olor.

Hic viger *Aeacides* non jam mortalis, & arbor
 Una Dei telum reddit, & una Deum.
 Inde gravem *Alciden* taxus jam læta reponit,
 Cui quondam tristem præbuit usta rogum.
 Planta eadem crescit variâ sub imagine; cultor
 Si jubet est Heros, si jubet ales erit.

Sisyphus.

Sisyphus, saxum ingens, humeris & pectori anhelo
 Connixus, montem trudis in oppositum.
 Volvendum semper, semper revolubile saxum
 Lassabit miseris mole premente manus.
 Obtundis precibus, sed inexorabile saxum
 Nec manibus didicit cedere, nec precibus.
 Ter montis prensas apicem, similisq; tenenti es,
 Ter tua comprehensus brachia ludit apex.
 Istâ jamdudum saturasti numina pœnâ,
 Jamq; ferat vates, qui cruciavit, opem.
Sisyphus, si sapias, saxi te parte locabis
 Adversâ, unde ruens pondus ad ima premas.
 Nam cùm semper amet volvî in contraria saxum,
 Detrudas moneo; sic juga summa petet.

Lingua Potentior Armis.

JUno tonat linguâ, dûm fulmine *Jupiter* instat;
Concutit ille *Polos*, sed quatit illa *Jovem*.

Vetula Aedificato Capite Ornata.

Cernis anum informem, quæ corrigit arte senectam,
Et mole impositâ tollit ad astra caput.
Aggesto demens phalerarum pondere sudat;
Non molli cerebro convenit illud onus.
Gorgoneæ nutant in calvo vertice Crisæ,
Celsaq; turrigerae surgit imago Deæ.
Ah misera errasti turritam imitata Cybelen!
Es Veneris Mater, dum Cupis esse Venus.

Vetula Lasciva.

ALLIA lascivis, flagrantq; libidine venæ,
Dum gelidæ frigent cana per ora nives.
At cavè funereis nè membra senilia flammis
Urat Amor, cavè nè sis Rogus ipsa tibi.
Sic Atnæ caput æterno dum frigore candet,
Viscera nativo sulphure cocta fremunt.

6 EPIGRAMMATUM

PAPISTICA CONJURATIO.

Anglice,

Gunpowder-Treason.

CUR gentis fatum moliris, *Papa*, Britannæ,
Sollicitans ipsum in vota nefanda erebum?
Cur Regem, & proceres, & non ignobile vulgus
Funere Sulphureo corripuisse paras?
Non ita Successor Petri dicendus, & *Hæres*;
Hic Lacrymis, sed Tu Sanguine notus eris.
Si pietas tantum potuit suadere malorum,
Si Tua Relligio hæc, *Roma*, quid ergo scelus?

Carolo *Martyri Sacrum.*

Carole Gentis Honos, late *Carole* Sanguine Divum,
Qui major magnis annumeraris Avis.
Relligio accepit quo Principe nostra Coronam,
Quo vivente decus, quo moriente fidem.
Hæc damus ultrici damnata volumina Flammæ,
Manibus inferias, sancte Monarcha, tuis.
Seu tulerint *Bataue* funesta venena Paludes,
Seu dederit fævam *Scotia* dira luem.
Sic semper pereat quæcumq; laceffere Charta
Vel Reges ausa est, vel tetigisse Deos.

Poeta Pictori Preferatur.

Pingit *Apollo* Tuus calamus quod nescit *Apelles* ;
Hic simulat nubem ; Tu sine nube tonas.

Domitianus.

Muscarum agminibus gladio crudeliter instat
Cesar, & ira vix sufficit ipse suæ.
Egregium Victoris opus ! contemnere muscas
Ex Aquilis discas, *Domitiane*, Tuis.

*Mulieris Dissectio publica Scholâ Anatomicâ a-
pud Oxonienses, Mart. 10. 1692, ad quem-
cunq; Togatorum Ordinem.*

Ad Medicos.

Ne vexate cruces, non deērunt corpora cultris ;
Pharmaca qui sumi vestra, cadaver erit.

Ad Theologos.

Ospectatores Conchæ, Venerisq; culinæ ;
Auserte hinc oculos ; Vos decet una Fides.

Ad Jurisconsultos.

Fugite ocyas, quicunq; vulpis vivere :
Judex futurus incipit esse carnifex.

Mulier Loquitur.

Umbra adero manibusq; uncis & lumine torva,
Sic spargam nigras vestra per ora faces.
Si tamen hoc scelus haud fuero satis ulta, subibit
Acrior officium scemina viva meum.

In Cæfaris Commentarios.

Jactat Pompeius, jactat sua Julius arma,
Nec patitur virtus imperiosa parem.
Cede tamen Pompeie, Heroes cedite : laurum
Afferit & calamo Cæsar & ense suam.

Avarus Odit Poetas.

Thræcium Vatem quod saxa animata sequantur,
Quod ducat volucres, ducat & ille seras,
Quodq; arbusta trahant odisti carmina, Avare ;
Et dubitas tandem, nè sit & arca sequax.

Vince

Vince Teipsum.

Abstineas lacrymis proles *divina Philippi*,
 Alter restat adhuc orbis, & alter honos:
Magni nomen habes merito, quod cætera vincis,
 At si Te possis vincere, *Major* eris.
 Ut superes hostes, aciem fortuna gubernat,
 Virtus, ut subigas Te, Tibi tela facit.

In Miltonum Poetam.

TRes magnos vario florentes tempore vares
Gracia cum *Latio*, & terra *Britanna* tulit.
Grandia *Meoniden*; distinguit lenta *Maronem*
 Majestas; *noster* laude ab utrâq; niter.
 Tendere non ultrâ valuit natura; priores,
 Tertius ut fieret, junxerat ergo duos.

Motus fieri non potest in instanti.

Miles Belgicus.

DUM percussa carent stertentem *Tympana Belgam*,
 Territa dum clamant *Agmina Gallus* adest:
 Ille graves tollens oculos prorept in arma,
 Et tremulo passu languida crura trahit.

Nunc

Nunc illum Soboies, nunc conjux orba marito,
 Nunc vocat ad proprios olla relicta lares.
 Cervicem interea stimulat Ducis hasta reductam,
 Et cruda assueto vulnere terga rubent.
 Nec tamen hic properat : gradiens in Bella *Batatus*,
 Admotâ quamvis cuspide, tardus erit.

In Filium Manlii insepultum.

FN terrâ condi vetuit Pater improbus, at Te
 In tumulo patitur nobiliore tegi.
 Nam Tibi suppeditant urnam volucresq; feræq;
 Altera pars cornix, altera Tygris erit.
 Marmoreos Regum tumulos contemne ; sepulchra
 Sunt aliis tantum mortua, viva tibi.

In Johannem Wilson Musice Doctorem.

Dum Chelyn Harmonicus vocalem spiritus implet,
 Tremorq; *Pulsus* more circumagit melos ;
 Cum reliquis simul Ipse stupes modulaminis Autor,
 Oraculo ceu percitus Vates suo.
Orpheus in choreas animavit *Robora* ; *Ligno*
 Tuo arborescunt *Antiorpheo* Viri ;

Torpida quem stipat fixa radice Corona,
 Mutata Daphne cinxit ut Phæbi Lyram :
 Intulit hic sensum Truncis ; Tu mentibus altam
 Intelligentiam Extasi blandissimam.
 Te semel audito, Sirenum spretor *Ulysses*,
 Non alligatus, versus in malum foret :
 Hærudium ; doctorum Animos Tibi Chroma catenat,
 Membris sobutos, Musicæ pari inferens ;
 Inflammans istos divinis Ignibus : usque
 Romam *Nero* canens, Tu Quirites cantibus.
 “ Is castè flagrat, verèq; *Platonicus* audit,
 “ Qui imprimis Animas evocat, dein Rapt.

Ad Medicum & Poetam ingeniosum.

O Qui sonoro blandius *Orpheo*
 Vocale ducis carmen, & exitu
 Fæliciori luctuofis
 Sæpe animam revocas ab umbris.
 Jam seu solutos in numerum pedes
 Cogis, vel ægrum & vix animæ tenax
 Corpus tueris, seu cadaver
 Luminibus penetras acutis ;

Opus relinquas: eripe Te moræ,
Non semper ægris sedulus immine,
Nec cæteros omnes medendo
Ipse Tuam minuas salutem.
Frustrè cruxrem pulsibus incitis
Ebullientem police comprimis,
Attentus explorare venam
Quæ febris exagit tumentem.
Frustrè liquores quoç Chymica expedie
Fornax, & error sanguinis, & vigor
Innatus herbis Te fatigant:
Seriùs aut citius sepulchro
Debemur omnes: vitaq; deseret
Expulsa morbis corpus inhospitum,
Lentamq; spectabunt nepotes
Relliqias animæ cadaver.
Manes videbis Tu quoq; Fabulas,
Quos pauciores fecerit Ars Tua,
Suumq; victorem vicissim
Subjicet Lilitina victrix.
Decurrit illi vita beatior,
Quicunq; luces non nimis anxious
Reddit molestias, urgetve
Sponte suâ satis ingruentes.

At cui dierum lenè fluentium
 Delestat ordo, vitaq; mutuis
 Fœlix amicis, gaudiisq;
 Innocuis benè temperata.

Augurium.

EN! medios curris juvenis *Pellæe* per Indos,
 Et quām fama Tui Tu magis ipse celer.
 Sol ubi se ostendit, pariter tua gloria surgit,
 Tot superata Tibi regna, quot ille videt.
 Dum verò vetita ad *Babylonis* mænia tendis,
 Mænia quæ vates non inbeunda canunt:
 Heu! subitò extinctus crudeli morte, sateris
 Serò nimis crimen jam Deus ipse tuum.
 Per medias pariter turmas, densasq; phalanges,
 Quām facile, *Cæsar*, sternis utrinq; viam.
 Te lætis circumvolitat victoria pennis,
 Fortuna imperio cedere vîsa Tuo.
 Scilicet auguriis fretus, curâq; sagaci,
 Prospicis eventus, & facis esse, Tuos.
 Deinde triumphali scandis *Capitolia* lauro,
Cæsara nec fatum posse movere putas.

At demum percuntis hiantia vulnera, vati
 Quæ sit danda fides, tot velut ora monent.

Ad Henriettam Angl. Regin. parturientem.

Alternis Natura diem meditatur & umbras,
 Hinc atro, hinc albo pignore facta parens.
 Tu melior Natura Tuas dulcissima servas
 (Sed quād dissimili sub ratione) vices.
 Candida Tu, & partu semper Tibi concolor omni,
 Hinc natam, hinc natum das; sed utring; diem.

Cato de Occidat.

Aurea libertas dono gratissima Divum,
 Sospite quā nobis vivere dulce sonat.
 Te salvā, fruicturq; suo quoq; Roma Catone,
 Vindex ille Tuus Te pereunte perit.
 Viscera non potuit Matris lacerata tueri,
 Sacilegas potuit nec tolerare manus;
 Quin sibi consiceret mortem: nam digna Catoni
 Quæ vitam eriperet dextra, Catonis erat.

Simile

Simile non agit in simile.

CUI M petit armatum *Semeles* connubia Numen,
 Ambit & invitam flamma petita manum :
 Multum supirat geneticis fata revolvens,
 Et luctum *Bacchi* cura dat æqua parem.
 Mater ait, perii ; sed Tu dulcissima proles,
 Quò fugias ignem, tutior ignis eris.
 Tu liquidâ accendes mortalia pectora flammâ,
 Et Tua secretum concoquet *Ætna* jecur.
 Sic nec mira salus pueri est, nec funera matris ;
 Nam gemino infelix occidit igne parens.
 At non cognatam tetigere incendiaflammam,
 Et simili ignitus lusit igne puer.

Epicuri Philosophia.

DI C, *Epicure*, precor teneræ incunabula prima
 Naturæ, & mundi Semina cæca Tui.
 Unde Atomis semper crescat fœcunda propago ?
 Surgat an è patriis turba oriunda rogis ?
 Quæ vaga digesit varios fortuna tumultus,
 Inq; novam speciem grande coagit opus ?

Quzve

Quæve rudes duxit scelus concordia turmar,
 Particulisq; suis jussit inesse fidem?
 Pande mihi causas, aut jam miracula suades;
 Dumq; negas Numen, Te facis esse Deum.

Scævola ad Dextram.

Fervidiore calens, quæm Dextera, *Mutius* igne
 Flammam lacefit; Utere ardenter putas:
 Allocuitq; manum; me sic ulciscere, & hostem;
 Te puniat, te lustret errantem focus.
 Invidiosa Deis, mihi conclamata videris:
 Quæ dextra non es Patriæ, nec sis Mea.

Datur Reæctio.

Aspicis, algentes radios ubi vibrat Ap'lo,
 Æthera reflexo Saxa calore petunt;
 Ac, si non tetigit, potuit terigisse videri
 Maceræ pietas ambitiosa polum.
 O quales Hominem mores Natura doceret!
 Ingratam quæ vel non finit esse Petram.

Universalia fuent ab Intellectu.

QUID mirum, Ingenij nova si Respublica surgit,
Prægnantis cerebro cùm Dea nata Jovis &
Fit rerum Lucina caput: procul ite Hymenæi,
Jam sine conjugio possumus esse Patres.
Producit ratio, dum tantum Concipit; & post
Fæturam potitur Virginitate Parens.

Nemo Miser nisi Comparatus.

DU M latitat *Marius* turpi deformis in algâ,
Et miserum inclemens obruit unda ducem;
Hoc tolerare potest: quid enim post vulnera Cimbri,
Post Libyæ ardore, non tolerare potest?
Tandem inquit, mea me non infortunia lœdunt,
Sed quod Tu regnas, hoc mihi, *Scylla*, dolet.

In Natalem Caroli Secundi.

PRIMA Tibi periit lōboles, dilecta *Maria*,
Elusitq; uterum mæsta *Diana* Tuum.
Tunc Cœlo, nunc & terris fœcunda fæstis,
Quæ potes & Reges & peperisse Deos.

Secessus.

EST in Secessu, nitidis argenteus undis,
 (Quondam ubi securæ ludebant Naiades) amnis,
 Qui vasli refugit strepitum & commercia pon'i,
 Nec miscet castas peregrinis fluctibus undas,
 Indigenis contentus aquis. Non murinura miscet
 Dira, nec iratus in prælia concitat undas;
 Sed (quali somnos solet invitare) susurro
 Demulceret ripas, & amicas lambit arenas.
 Hic, dum deprensas inimico gurgite Nymphas
 Territat, effususq; ruit de montibus amnis,
 Quod nondum tanto dijicisset turbine volvi,
 Tranquillas ruru blando avocat, agmine leni
 Ad ripam dilapsus, aquas, ceditq; furori.
 Tum, si quam offerat sinuosa fortè lacunam,
 Huc pronas divertit aquas, & liber ovanti
 It similis: jam securum ridere putares,
 Vorticibus tot crispata aquas, atq; ore renider,
 Haud a ier quam si vultum gelasimus obserret
 Plurimus; optata jam libertate potitus.
 Secessu fruatur, procul a torrente remotus,
 Utq; novas jam possit ovans celebrare choræs,

Innumeris ludit gyris, & vortice crebro
 Intorquet latices, atq; implicat orbibus orbes
 Saltanti similis; Nymphas glomeratq; sequaces,
 Ad numeros, Galatea, tuos saltare paratas.

Generatio unius est corruptio alterius.

Jupiter, ut tutus lascivo indulget igni,
 Descendens coelo stagna lacusq; colit.
 Fulgura deponit, majestatemq; tremendam,
 Nec quatit ignitâ tela trisulca manu.

Induitur Cygni faciem, pennasq; lacertos
 Mentitas, vestit candida pluma latus,
 Succedit rostrum ori, & longum è pectore collum
 Porrigitur, viciat multa nigredo pedes.

Mutatus petuit nantem inter flumina Ledam,
 Alatus mediis arsit adulter aquis.

Non eadem Mæcho fuerat, quæ forma Tonanti:

Ut Cygnus fieret, desinit esse Deus.

Epitaphium Sh——lii.

Conditur hoc tumulo Bavius ; gravis esse memento,
 Terra Tuo Batio, nam fuit ille Tibi.
 Mors uni Batio lucrum, nam jugera vates,
 Qui vivens habuit nulla, Sepultus habet.
 Tam citò mireris Bavii fætere cadaver,
 Non erat in toto corpore mica salis. Dicite, nam bene vos nosritis, Geas Critica, Vates
 An fuerit Bavius pejor, an Historicus ?

Fabula Phæbi & Daphnes.

Arcadiæ Juvenis Thrysæ, Phæbiq; sacerdos,
 Ingenti frustra Sacchariæ ardebat amore.
 Haud Deus ipse olim Daphni majora canebat,
 Nec fuit asperior Daphne, nec pulchrior illâ.
 Carminibus Phœbo dignis premit ille fugacem,
 Per rupes, per saxa volans, per florida vates
 Pasca ; formosam nunc his componore Nympham,
 Nunc illis, crudelem insanâ mente solebat.
 Audijt illa procul miserum, Cytharamq; sonantem
 Audijt, at nullis respexit mota querelis.
 Ne tamen omnino caneret defectus, ad alta
 Sidera perculsi referunt nova carmina montes.

Sic

Sic non quæfisit cumulatus laudibus, olim
Elapsa reperit Daphne sua lauræ Phœbus.

Priapus ad Lesbiam.

Hei mihi quæm varijs distringor *Lesbia* satis !
Uror, et ah ! nostro manat ab igne liquor :
Sum *Nilus*, sumq; *Ætna* simul. restinguite flammam
O *Lacrymæ*, aut lacrymas ebibe flamma meas.

In Obitum Mariae Secundæ.

Ad Reginæ Famulas.

Ducite vos telas, Divæ vos cura, puellæ,
Duxit et artifices vestra *Maria* colos.)

Texite purpureo variatum murice stamen,

Inq; ostro extinctæ vivat imago Deæ.

Hic gemma Augustos, hic reddat purpura vulcus,

Si dabit hæc oculos, si dabit illa genas.

Gallorum hic classes volvant incendia ; Nereus

Ardeat, inq; rubro vellere flamma tremat.

Parte aliâ cingat morientem turba *Mariam*,

Atq; gemant omnes, nec tamen ipsa gemat.

Quin flenti immistas vos ipsas plingite turbae,

Plurimaq; in nitido mæcat ore Venus.

Illic ingentes *Guilielmi* ponite luctus,

Ponite (siqua potest credere fama) metum.

Huc agite; in telâ sic vivent ora Mariae;

Dumq; resert illam, tela percritis erit.

In Cratem.

Dicitur ignipotens Vulcanus turpiter olim

In ferri manicis illaqueasse Deum.

At nunc Vulcanum, memori succensus ab irâ,

Inclusum ferro Mars tenet ipse suo.

*Carmen sepulchrale memoria Abrahami Cowleij
sacrum.*

Aurea dum voli ant latè tua scripta per orbem,

Et famâ æternum vivis divine Poeta,

Hic placidâ jaceas requie, custodiat urnam

Cana Fides, vigilentq; perenni lampade Musæ.

Sit sacer iste locus, nec quis temerarius ausit

Sacrilegâ turbare manu venerabile bustum:

Intacti mancant, mancant per secula dulces

Cowleij cineres, serventq; immobile saxum.

Cælum est Solidum.

Libratum assiduâ rapitur verigine Cælum,
 Servat & æternam machina tota fidem.
 Mænia firma rigent, solidæq; adamante columnæ,
 Mænia Phlegræis non temeranda minis.
 Stat sibi munimen moles ; et Jupiter illi
 Quamvis præsidium sit, simul illa Jovi.

In Grammaticæ casus.

Ad Episcopum Roffensem false accusatum, &c.

FÆlices Tibi erunt omnes, Pater Optime, Casus,
 Accusativus cùm Tibi sautus erat.

Non dantur colores in tenebris.

Anus fucata.

Quid mediâ me luce Hecuba importuna lacefis
 Invitum ? thalamo est lux inimica tuo.
 Mentiros video dentes, & livida labra,
 Reliquias nasi, dimidiæq; genas ;
 Non ita me stimulant lacrymæ stillantis ocelli,
 Quæq; albent raris frigora mista comis.

Quin differ Veneres in idonea tempora noctis,
 Fucum nempe genis induit umbra tuis :
 Illa dabit larvam, & dono defendet opacæ
 Nubis ; Te luscam nox quoq; lusca deceat.

Franciscus Drake.

Disce pererrati novit quem terminus orbis,
 Quemq; simul mundi vidit uterq; polus,
 Si taceant, homines, facient Te sidera notum ;
 Sol nescit comitis non memor esse sui.

Ad Academias.

Ecce pares ambæ splendent ! ego deligo neutram ;
 Sed quæ me primum deligit, illa mea est.

Omne ignotum pro magnifico.

Ignotos lunæ miratur turba labores ;
 Hinc mala configit plurima, plura timet.
 Ignorat rerum causas, metuitq; futuros
 Effectus ; nescit quid stupet, ergo stupet.

Roma.

Roma antiqua.

Cum Capitolinæ penetrassent nubila turres,
 Ausæ perrupto pandere regna polo :
 Paruit Oceanus Tybri ; subserviit Urbi
 Orbis ; cultricem Dii coluere suam.
 A Divis condi vulgare ; hæc gloria major
 Ponere jura Deis, quæm posuisse Deos.

*Effigies Cromwelli ad Christinam Sueciae Reginam
missa.*

BEllipotens virgo, septem Regina Trionum,
 Christina, Arctoi lucida stella poli.
 Cernis, quas merui durâ sub casside rugas,
 Utq; senex armis impiger ora tero,
 Invia fatorum dum per vestigia nitor,
 Exequor & populi fortia jussa manu.
 At Tibi submittit frontem reverentior umbra,
 Nec sunt hi vultus Regibus usq; truces.

Dulcis

Dulcis malorum recordatio.

Dum parta fruatur requie cum conjugé *Ulysses*,

Emeritæq; subit læta fæceta vices;

Anib; pij longos solantur fando labores:

Quam memor illa coli! quam memor ille ratu!

In Idem.

ANe, nahtus Latium, terramq; pettam,

Præteriti recolis monstra tremenda maris:

Hanc Tibi latitiam veteres peperere dolores;

Non Cytharaea Tibi gaudia, Juno dedit.

Tutus si fortis.

Improba si quando volunt fortuna jocari,

(Et solet humanis ludere iniqua malis.)

Vir sapiens solido constat fibi robore mentis,

Nec petit hinc risus, nec fugit inde minas.

Qui se perpetuā involvit virtute, triumphat,

Eluditq; Deam fortior ipse Deus.

In Obitum: Mariae secundæ.

Dum Maria subit constanti peccato mortem,
Opprimit immodicus Te, Gulielme, dolor.
Nunc animos Par egregium mutasse videntur;
Conjugis hic teneræ cor habet, illa viri.

In Anagrammatistas.

Quicunq; nervis ingenii parum fisus,
Doctumq; Carmen facere desperans,
Evisceratis verba querit in verbis,
Anagramma versu claudat ut salebroso;
Laboriosis occupatus in nugis,
Non hic meretur usq; quaq; damnari:
Nam se ipse nescit, & vetus probat verbum,
Citharædus esse qui nequit, sit Aulædus,
Anagrammatista, qui Poeta non sperat.

In Aranea Telam.

Ingeniosa levem suspèndit aranea telam,
Quam de visceribus traxerat ipsa suis.
Ductile diffusum variatur stamen in orbem,
Plurimæq; ad centrum linea tendit idem.

Docta Mathematicae quid volvis schemata *norma*?

Plus *norma* insectum, plus Ratione valet:

Scilicet ex nihilo producit parva *creatriz*,

Deinde suum *format*, distribuitq; *chaos*.

En operis varios tractus, varioq; meandros!

Hoc minus ars errat, quo magis errat opus.

In Augurium.

Quid Labiene jubes scrutari fara Catonem,

Et petere Ammonis praesicia verba Jovis?

Fortis is & sapiens, oracula vana repellit;

Augur non fieret, qui valet esse Deus.

Visio fit per receptionem specierum.

Phyllidos in nitidis haret dum Thyrsis ocellis,

Dum Phyllis Thyrsin, Phyllida Thyrsis amat;

In tremulo pueri vaga surgit lumine virgo,

Virginis in roseo se videt ore puer.

Leta petit labijs salientem nympham figuram,

Et carpit veneres ipsa reflexa suas.

Reddit utrumq; oculus ponitq; imitante figuram

Lumine vir Nympham, lumine nympham virum.

Natali præferatur dies triumphalis.

Natalis vitam, tribuitq; triumphus honorem;
Exhibit egregium munus uterq; dies.
Si tamen expendas, quantum discrimin habetur!
Ille dat esse homines, ille dat esse Deos.

Inest sua gratia parvis.

Induit Infantis vultus speciemq; Cupido;
Irritamentum novit Amoris Amor.

Divus Lucas.

Lucas Evangelij & Medicinæ munera pandit;
Artibus hinc, illinc Religione valens.
Utilis iste labor, per quem vixere tot ægri,
Utilior, per quem tot didicere mori.

EPITAPHIUM VIVENTIS. F. S.

Sta Viator,

Sive tu Veneri, Sive Baccho vixeris idoneus :

Et, si quando a pœulis, et scortis vacat,

Reminiscere

Defuncti in Venere et Baccho fratri

Fl—di S.—d :

Qui vitio, et (quod in illo vitiosissimum est)

Ingenio repudciavit :

Cui nihil non crubescit in vultu, præter frontem :

Qui nulli hosti unquam bellum indixerit,

Si excipias sium ;

Nec uila unquam meretrix displicuit,

Præter Babyloniam.

Nihil unquam facete dixerit, quod salvo pudore ;

Nihil liberè, quod salvâ religione

Dici potuit.

Promissorum usq; & usq; profusus,

Montes aureos pollicetur.

Quod si bonæ fidei hominem expectaveris,

Poetam (sed solâ istâ voce) verum induit.

¶ Qui ut alienâ mensâ semper vixerit,

Ita jocis alienis, non suis, inclaruit :

Nec

Nec alium dedit jocum,

Nisi quem *S*—*ane* genti debuit.

Comiti *D*—tensi a risu,

Cubiculario regio à sanctioribus consilijs,

Et poetarum Mæcenati à dactylis & spondæis.

Inter Aulicos Theologum;

Inter Theologos Aulicum;

Inter Magnates literatum profitetur;

Et, quæ magna est honoris modestia,

Inter literatos nihil.

Anno publicæ paupertatis,

Et, si poesis paupertati a tergo adhæreat,

Anno publicæ poeseos restauratæ tertio:

Cùm de bicipiti certarent Parnasso

Hinc bifrons *Drydenus*,

Hinc bicornis *Shadwellus*:

Quorum Hic de facto,

Ille de jure, *Archipoeta*.

Aliud Authore Ipso.

VOs, qui de salute vestrâ securi estis,

Orate pro animâ miserrimi peccatoris

Eriamnum viventis, & ubi cung; est

Peccantis Fl: —di S—d.

Qui fide exigua, spe tamen impudentissimā,

Optat, & expectat, quam non meruit

Fælicem Resurrectionem.

Rerum potentibus invictissimo *Guilielmo*,

Et formosissimā *Maria* Anno Dom. 1692.

Ad R. Bufby, D. D.

O Tibi contingat viridisq; ac cruda senectus,
 Gloria Britannæ *Quintiliane* togæ;
 Ut Sol perpetuo cursu movearis in orbe,
 Annumeret annos nec tamen ipse senex.

Ad Eundem.

UT magnus tandem fiam de Rethore Consul,
 Præludant fasces, *Quintiliane*, Tui.

Penna Anserina.

Conticuit gallus populi cognominis ausa,
 Romanisq; Aquilis contulit anser opem.
 Servabat vox viva semel; vocalior ore
 Sed vetat æternum mortua penna mori.

Neutrum

Neutrum modo mas modo vulgus.

Incertus vulgus cùm sit *mutable* semper,
Miramur cur non *femina* vulgus erit.

In Idem.

Slvus modò mas, modò neutrum, at *femina* nunquam;
Unde ortum ducit plebs numerosa suum?

Ignis non naturaliter ascendit.

Cernis, ut audaci iudit lasciva volatu,
Erigit et tremulum flamma superba caput;
Dissipat obstantes rutilo vaga tramite nubes,
Tendit & ad superias ambitious plaga.
Seu valet acrias levitas celer addere pennas,
Et quæ vix oculus pervenit, illa rapit,
Sive novum inspirat virtus arcana vigorem,
Atq; agitat magicus corpus inane furor;
Viribus haud proprijs scandit *Vulcatus* ad aka
Sydera, cùm *Mancus* claudicat ipse Deus.

Cubitus levatus, in aere subtili, *Ebri-*

Ebrius Poeta Optimus Poeta.

EBRIUS undanti sua proluit ora Falerno
Flaccus, & hanc veram vult Hellenis aquam.
 Deinde Patri grates dichyrāmbis intonat audax;
 Dulce Poeta bibit, dulce Poeta canit.

Hydra.

HYDRA suis fruitur damnis, & vulnere crescit,
 Septenā vitā singula fata fovens.
Alcide, ut perimas, vaginā condito ferrum,
 Amplificat vitam Si moriendo suam.

Ad Regem lascivum.

IMBELLES imbellis amas, audaxq; videris
 Mars ad opus *Veneris*, Martis ad arma *Venus*.

Pontis Londinensis conflagratio.

TANTALEI specimen busti, flammisq; vadantes
 Conspicimus, dum Pons gurgite & igne crepat.
 Quid tragicum, Vulcane, vetet rapidissime ludum?
 Defendit furias ipsa vel unda Tuas.

Epitaphium Henrici Purcell, Ecclesiae Collegiate Westmonasteriensis Organista, juxta organum sepulti.

Plaudite felices superi tanto hospite, nostris
Præfuerat, vestris additur ille choris :
Invida nec vobis Purcellum terra reposcat,
Quæsta decus seculi, deliciasq; breves,
Tam citò deceplisse ; modos cui singula debet
Musa profana suos, Religiosa suos.
Vivit Io, & viver dūm vicina organa Spirant,
Dumq; colet numeris turba canora Deum.

Non datur Actio in distans.

Legitimi exosus fertur fastidia lecti
Jupiter in flamas quondam abijisse novas ;
Distanti Alcmenam cupidus despexit ab arce,
Inter Thebanas eminuisse Nurus.
Quid faciat? totis penitus dolor ossibus ardet,
Et labefacta Dei viscera fervor edit.
Ah quantum insanis hominum Pater atq; Deorum!
Te nisi corripias, quæ tuus urget Amor.
Longa nimis blandos prohibent divortia nexus,
Curaq; nequicquam pulsat anhela jecur :

Acrias at llingue domos, aut llingue furores;

Si te virgo juvat, te quoq; terra juvet,

Fati valer hora benigna.

Dum vicit premit Italiam grassatibus armis

Hannibal, & belli fulmina fulmen agit;

Jam propè Roma laborantes inclinat honores,

Jam propè Regnorum definit esse caput.

At cùm soperit virtus ignava, Triumphos

Annorum series quos dedit, hora rapit.

Meteora ignea.

Ad Gulielmum Tertium.

Aspice, ut erumpunt Ignes, & in aere gaudent,

Victorisq; Pij nomen ad Astra ferunt!

Deficiat tantis nè Lux tempusve triumphis,

Hic tibi nocte novus fit, Gulielme, Dies.

His tremuit, pariterq; & plandit consonus Aether,

Moxq; aliena capit fulgura, datq; sua.

Salmones periisti iratum imitate Tonantem;

Nostra placent vero Falmina ficta Deo.

Ad Eundem,
Surgit in obsequium flamma superba Tibi.

NE quā parte Tuis desit Natura triumphis,
Surgit in obsequium flamma superba Tibi.
Te Mare, Te Tellus Dominum, Te personat Æther;
Hinc Homines mulcet fama, sed inde Jovem.
Vix aliás posces tantos Tibi, *Cæsar*, honores;
Vivit in Elogium flamma, peritq; Tuum.

In Gratulationem Pacis Typis Academicis Cantab:

Ex Batavia nuper comparatis feliciter mandatam.

Ad Eundem,

Accipe, Rex, placido Musæ pia Manera vultu,
Ex Aganippæis qualia legit Agris.
Si quem habeant, Patriæ, quam Tu Virtutibus ornas,
Ornatum debent Carmina nostra, Tuæ.

Jam fama Orphœi fileat miracula plectri,

Altaq; Dircaæ mænia stræta lyræ.

Literula huc coiêre Tui, Gulielme, sequic'es

Nomis, & pulchram constitueré librum.

Sic Epicuræi discordia semina mundi

Postquam inimicitias deposuere fuas.

Ex benè dispositis Atomorum hinc indè choræis,
Formosum erexit Massa superba caput.

Fertur *Agenoridæ* victori armata virorum
In bellum & eædes emenisse manus.

Mitior hic aciem instruxit *Cadmæa* prôles

In *Pacem* & *laudes*, O *Guillelmus*, Tuis
Quæq; Tuos elementa parant celebrare triumphos,
In dulces prôperant *dolla* ceterus mōdos.

Auspiciis sic aucta Tuis, Rex inclyte, nostri
Officii, & *fame* stent monumenta Tua.

Vis Pœsos.

CArmina ab orbe suo possunt deducere lunam ;
Carmina sylvarum per domuere greges ;
Carmina Persephonæ vicerunt : nempe Poete
Imperio Cœlum Terra Erebusq; parent.

Tyrannus.

Quid frontem falcas, & regna tyrannde vexas,
Membraq; dilactas, dum cupis esse caput ?
In te lethalem temerarie dirigis ensim,
Et vi quâ populas corrulis, ipse eades.

Ponere securi nequeas fundamina regni,
 Dummodo civili cæde rigatur humus.
 Cùm facit humanas motura tonitrus menses
 Jupiter, & torquet tela trisulca manu,
 Non flexo dant thura genu, quos fulminea ferocia,
 Nec firmat regnum, sed quaçit, ille suum.

Privatus Rege beatior.

Osero quòd niteat *Damocles* velatus & auro,
 Et variâ tumeat mensa superba dape;
 Non equidem invideo, nec honores ambio Regis,
 Dum quæ mensa dedit gaudia, inuicto rapit.

*Fortior est qui se, quam qui fortissima vincit
 Mania.* —

Heros fortunam cudat yictricibus armis,
 Jactet & in laudes mania victa suas:
 Dignior est ut agat sed & hic in corde triumphos,
 Cujus ad arma *animus* victima cæsa cædit.
 Nempe virum in muros levis est victoria; sed se
 Qui sibi non hostem secerit, ille Deus.

Epitaphium Stellæ marris sua tumulo sepulta.

EN ubi *Stella* jacet! metuebat *Numen amoris*
Quâ vivâ vincî, quâ moriente mori.
At ne plebeio fæderetur pulvere corpus,
Idem cuna sinus quâ fuit, urna fuit.
Sic repetant primos *coelestia* sidera motus;
Sic ortus repetit *Stella* *Britannia* suos.

Ad Cupidinem.

HIC adsis O *Cupido*;
Hic auream pharetram habet cibum capitu
Arcusq; fer potentes:
Age tange Phylliden, jam
Malè duram & arrogantem:
Fac fauciata molli
Liqueat furore, totam
Fac sentiat sagittam.
Nam dum periculosa
Impunè splendet aurâ,
Telisq; ocellularum
Homines Deosq; perdit;
Nam destinata quisquam

Tibi

Tibi colla franget? *ara*
 Num quis Tuæ fitabit?
 Caveas, velim, *Cupido*;
 Tibi enim brevi peribit,
 Salvo hoc manente corde,
 Et nomen & potestas.

Fallere & effugere est triumphus.

Arra negant, *Thomyris* quixit fugiendo, salutem;
 Fertur & his *Cyrus* succubuisse dolis.
 Quis nempè obstaret, cùm Marti Pallada jungat
 Fæmina, & imperio subdat utremq; suo?

Forma non est accidens.

Monstrum Marinum.

Ibam quò foribus portisq; affixa rogatos
 Charta vocat juvenes, & novitatis amor.
 Illic offertur visu mirabile monstrum,
 Nec sera, nec piscis, nec tamen ales erat.
 Sed tanquam lusisse velit natura videri,
 Hinc piscem, hinc volucrem fecerat, inde feram.

Si caput aspicias, canis est; si lumina, aetus
 Accipiter, pavidas cum procul aroet aves.
 Flumen amat, similiq; pedum pernavigat undas
 Remigio, Thamesin quo secat albus olor.
 Cum tonat audito videor resiliere Leone,
 Barba sed Hyrcanæ Tigridis ora norat.
 Esse quid hoc potuit? nec olor, nec, praedo volantum,
 Accipiter, Lybici nec Leo fama jugi.

Nil curat Dominus sit bestia, piscis, tanas;
 Natura ambigua sit modò forma feræ.

*Quo semel est imbuta recens servabit odorem
 Testa diu*

Obruit iratus crudeli cæde Quirinus
 Dimidium imperii, dimidiumq; sui.
 Quid mirum est? insans nutritur lacte ferino,
 Nec mutant primum Regia scepera lupum.

Ebrietas.

Is, qui vitales Bacchi capit uvidus haustus,
 Divus erit, pubiq; imbutus semper habenda.
 Vitis sufficiet capiti, quod detrahit annus
 cung;

-Cunq; boni ; nec enim siccō miscebitur olim
Pulvere, qui vino madet ora, sitimq; refugit.

*In Compendium metricum Grammaticae Greco-latine
Busbeianum. Ab Authore ipso.*

Tolle, Puer Generos, dico breviaria Musæ
Ludicra, Grammaticæ tericas fallentia curas :
Non opus ad vigilem studio pallere lucernam,
Aut linguaæ pretio patier dispendia mentis.
Sifle domi à sumptu tutus, damnoq; viarum;
Ad Te *Roma* venit nutrit, & *Gracia*, & ambæ
Præceprum primæ lallant cunale loquelæ.

In R. Busby D. D.

*Qui obiit paulo post conflagrationem scholæ
Westmonasteriensis.*

Cum Basbeie Tuum schola sensit præficia satum,
Ardens funeribus prætulit ipsa faces.
Ignibus his percunt monumenta & mænia Regum ;
Sola manet samam flamma supra Team.

Capaneus.

Audax dum *Capaneus* Thebarum mœnia scandit,
 Immortalem urget stultus ad arma Jovem :
 Non rulit ambitionem hominum Pater atq; Deorum,
 Quin tonat horrifono protinus orbe minax,
 Corripuitq; inimicum inimico fulmitis igne :
 Nam sibi qui Deus est, sentier ille Deos.

Inscriptio Poem : Oxon : in obitum Mariæ secunda.

Esne, qui missus perat astra pennis
 Ales, ac *Telam* superet columbam ?
 Surgat, & charæ ferat hæc *fororum*

Doni Mariæ.

Cæteras herbas mihius illa fidat
 Sensit, herbarum geniculosa nutrix :
 Nofra succurret melius caducæ

Laurea vine.

Conflagratio Alba Regalis.

Regis (quis credat ?) rapidis jacet obruta flammis,
 Cui modò totius paruit unda maris.

Aspice, ut horrenda & cumulata mole superstes

Terret adhuc populos Imperiosa domus.

Quantum est quod cecidit ! stetit his monumenta ruinis

Pars tamen, & Toto sit pretiosa magis.

Sic ubi, Roma, rogi perissent scripta Sibylle

Plurima, restabant quæ Tibi pluris erant.

Quæ satis Angliæ contendat Regio genii ?

Cum solet ex damnis Auctior esse suis.

Pictas præstantior armis.

Terrarum victor *Pelleus*, solus iniquo

Oppressus bello, saucius arma movere.

Nec quanquam Divum se jactet origine natum,

*Par junctis *Hominum* viribus unus erat.*

Usq; tamen genibus flexis & cuspidi nixus,

Vicitur hostiles sustinuisse globos.

En ! quantum possit species Pieratis in armis ;

Fert velut oranti Jupiter almus open.

In Idem.

I, domito precibus celo, gere bella ; necesse est

Sic hostes vinci ; vincitur ipse Deus.

Sensus interni sunt in cerebro.

JUlla Patri nectar dum promit opimus Hebe,

Po uisq; exhilarant liberiora Jovem.

Ecce femur linquens parrium, prorepere Bacchus

Cæpit, & ad Cerebrum ferre jocosus iter.

Te, Pater, edomitum Baccho, nec vota precantum,

Nec tangit Cœli pristina cura tui.

At tandem excusso, Terris das jura, Lyzo,

Et mirâ Cœlum solrius arte regis.

Nempe Tu ocessit Pallas turbata Cerebro,

Lascivus Semelæ, dum puer intus erat.

Eaccho abeunte redit virgo ; nec deserit Illam,

Quam coluit nondum nata, Minerva domum.

Intellectus agens illuminas phantasmatæ.

Ad R. B. bibliothecarium philocriticum.

QUidam acer doctusq; (ipſi ſi credere poſſis)

Scriptorum judex, & bene notus homo,

Dum terit affiduè chartas, rigidiq; magiftri

Argutum examen vccula quæq; ſubit ;

Savit atrox impunè ; hinc inde miaantia vibrat

Arma, ferus calamo, nec minùs ungue ferus.

Arbiter ipse unus : quippe hic mihi perplaceat Author,

Sit Sacer ; ille mihi displiceret, intereat.

Ille idem mancis reddit sua membra Poësis,

Siqua dies rapuit longa, vel ignis edax.

Quicquid Aristotelis, Gellive intercidit, illi

Tam notum, quam qui prostat ubiq; liber.

Prævidet ille etiam seclô scribenda futuro,

Et nondum natum mente revolvit opus.

Baccheturum aspexti ? minime nec euro : necesse est

Hæc fari, haud aliter scribere, novi bominem.

O quam deliri vis est secunda cerebri !

Quid non ingenii vivida flamma potest ?

Te præbente facem pellucent, Mome, tenebræ,

Splendorem sumus, somnia pondus habent.

Forma ultima est specifica.

Ad Eundem,

*De conversione Malela seu Malala nominis Syriaci in
Malelas nomen Grecum.*

Compita dum circumspatior vagus, eminens offert
Se mihi non uno nomine notus homo.

Heus, *Malela*, exclamo : non respicit ille vocantem,

Nec designatum tardius urget iter.

Heus,

Heus, *Malala*, ingemino; *Malala*, inquam, siste procor Te,
 Siste, voce prisca notus amicitia. *Malala*, inquam, siste procor Te,
 Nequiter arridens tandem; Quicis me, inquit, Amice?
 Compellas, quondam homina nota mihi, cuius superius
 An *Malela* an *Malala* audierim, non ante morabar,
 Dum latui, Criticis nec bene notus eram.
 Nempe *Syrus* fueram; sed me donavit Athenis
 Vir gravis; adjecit signa, vocor *Malelas*.
 Grammatici dedit hoc mihi grandis Epistola nomen,
 Hoc a me dixit, sume *Syrise*, decus.
 Tantus ubi tanto me vir dignatus honore est,
 Quis titulos ausus contemnere meos?
 Qui sim sigma docer, medium *Alpha* vel *Epsilon* aufer,
 Ille vir extremum signa petire verat.

Ars cedat Natura.

Zeu, tuz monumenta munus, mirabilis uva
 Subrubet, inclusa visa tumere mero:
 Sed tamen haec cedat, Pictor divine, racemis,
 Quos mittit, Bacchi cura, Falernus ager.
 Quid renuis? siccas torret siccis arida fauces;
 I, sumas picto pocula plena mero.

Hanc

Hanc uvam sitionis rostro petit ales obuncus,
 At quam sicca perit, sicca relinquit avis.
 Tenta iterum calamos; depingere Zephyri saporem
 Si possis, caprum sume, Lyæsus eris.

*De mutuâ Legatione inter
 Angliam & Galliam.*

Anglia sola potes pugnando obsistere Gallis,
 Gallia sola feret se Tibi pace parem.
 Quam facile haec terras junctæ superare valerent;
 Ultraq; Gens orbe est major, & æqua sibi.

Carmen Extemporaneum.

CUIR hebes incasitum moliris carmen ad unguem?
 Cur multum sudas scribere posse nihil?
 Ingeniosum aliquid meditando extundere non est,
 Ni capto aspiret dexter Apollo tuo.
 Is merito solum dignandus honore Poetæ,
 Cui fluit in faciles libera vena modos.
 Omnia respuerim, quæ non extempore manant,
 Carmina; sordet enim musa operosa nimis.
 Si cursus celer, & rapidæ, quæcūs utitur, alæ
 Tollantur, Vatum Pegasus est asinus.

SPHÆRISTERIUM TABULATUM.

Anglice,

A Billiard-Table.

Producto mensæ patet area lubrica campo
 Septa brevi muro, panniq; virescit amictu,
 Solamen fessis studiorum : hic Iudicra belli
 Arma jacent, orbes oculis ostendit eburnos
 Mensa duos, totidem et baculos, quos sphæra moventes
 Ultraq; depositit, vires sentitq; ministras.
 His opus, hæc capiant, quæis sortem dextra benignam
 Spondet fida, nec incertum diverberat orbem.
 Scilicet expectant errantem pendula mensæ
 Retia ; utrumq; latus stipant terna ordine lapsos
 Exceptura globos ; longè, latèq; dehiscunt,
 Formido ignaris pugnæ, incautisq; periculum.

Quin agite, & mecum bellandi noscite ritus :
 Principio tabulæ sectio candens Elephanto
 Pyramis Erigitur, (quam Regem dixerat ætas
 Olim lapsa Parentum, & honore insignit eodem
 Natorum pia turba) hanc perparco impete possis
 Concutere, infirmamq; virenti evertere prato.
 At firmam tetigisse labor, pretiumq; laboris ;

Hinc

Hinc laudata manus : metam hanc libare memento
Leniter ; expertæ supereft Victoria dextræ,

At non ante datur teretem rafisse columnam,
Missile quām tenuem à tergo tranārit hiatum
Turris, quæ parvi surgit sub fine Vireti ;
Turris eburna, micans, angusta, haud pervia porta,
Munimen timido, se si ponè oculat, orbi.
Hūc lento ingrediens protrudit dextra bacillo
Repentem sphæram, & sub tutelaribus umbris
Abscondit Portæ, quò promptior ostia possit
Trajicere, & cursu carentem attingere virgam.
Hos si at obliquat globulum acri verbere, si quā
Aut vetet ingressum, insidianti aut casse recondat,

Hic vero ingenris videoas primordia belli :
Vestibulum ante ipsum, primoq; in lumine turris
Pugnatum est ; pugiles videoas concurrere eburnos,
Et graviter certare, alieno robore fortes ;
Cedere nunc istum, nunc hunc, jam jamq; lacunæ
Illapsurum, iterumq; novas accendere vires,
Ut petat introitum indignanti prævius hosti.
Tantus honos portæ ! Tantum excitat æmula virtus !

Contigit hanc tamen ad litem sudantibus olim
Ut spes elusæ fugiant, nec transitus illis,

Nec labor ad palmaḡi ducat ; quin missile rectum
 Destituit cursum, cùm jamq; accedere visum est
 Ad regale latus, vestigia ferre retrorsum
 Imperat adversarius ; aut ad labra cavernæ
 Deflexum movet, hinc facilis descensus Averni
 Excipit (heu pudor ! heu !) barathro, damnoq; cadentis
 Ditescens viator secum spolia ampla reportat.

Littore *Trinacrio* sic olim ubi *Troia* pubes
 Contendit cursu rapido, stadia ultima *Nifus*
 Perficit, & sociis longè post terga reliftis
 Sub metam adventat latus, cùm subitò illi
 Crura labant suò in terram tentata cruore :
 Concidit heu miser ! *Euryalo* victoria cedit.

Sæpe minas etiam cùm jam contemnere possit
 Oppugnantis, & impunè plana æquora currit,
 Exitium sibi sphæra suum molitur, honestum
 Dum Regis latus affectat, si perferat lictum
 Indefessum : apicem crebrò post verbera nutat
 Sculptilis, instabilisq; tremens procumbit humi Rex.
 Hostis at excidio Regis latus honorem
 Augetur, pænasq; inimico à corpore sumit.

Belligeræ coeunt adeò certamine spinæzæ,
 Pugnarumq; vices patiuntur ; & inscia sati

Corda monent lætis etiam succedere curas
Rebus, & humanæ subnefti incommoda vitæ.

Luna est causa fluxus & refluxus Maris.

Accipe, qui dubitas quā vi Maria alta tumescunt,
Accipe, non paucis scitā, probata, sophis.
Cynthia Neptunum speculans lasciva quietum,
Oscula sōpito dat (nec honesta) Deo :
Mox videt hanc, visamq; cupit, sequiturq; cupitam ;
Heu fugit hæc, sursūm tardior ille movet.
Verūm ubi se Triviā delusum fentit amicā,
Refluit : abscondat quo caput, æquor habet.
Quòd si fortè roges, cur sit violentior æstus
Delia cum pleno clarior orbe micat ;
In promptu ratio est ; nempe illo tempore quo sit
Pulchrior hæc, Illum sæviūs urit amor.

— *Peragit violenta potestas*
Quod tranquilla nequit —

Saxa, rotas, furiās, lientes sulphuris ignes,
In centro posuit vindicis ira Dei.
His fundamentis tellus innixa quiescit ;
Torius mundi supplicium basis est.

Amoris Contrarietas.

Siccine parve Puer flagrantia pectora flammis
Uris, & ignitos injicis usq; rogos?
Terra tuas iras novit, tua robora Coelum,
Et novit vires Jupiter ipse tuas.
Cor flagrat, faciesq; mader, sic mergor, & uror;
Unda sovet flamas, & sovet ignis aquas.

*Motus gravium est velocior in fine.**Equus Conductitius.*

SÆpè ego conducto peterem cùm rura caballo,
In primâ cepi tædia longa viâ:
Cunctantem nunc horor equum, nunc fusile fatigo,
Et crebro inflexum vulnera calcar hebet.
Non tamen ille magis properat, nec pergit eundo;
Sed lentum peragit, quo pede cepit, iter.
Ast ubi nare redux subolet præsepe sagaci,
Incipit ad solitas ocyùs ire dapes.
Jam parco stimulis, tritis jam parco flagellis;
Imperiis ultrà non eger ille meis.
Sit Stupidus, sit iners, asino sit tardior ipso,
Fine sub extremo Pegasus alter erit.

In inventorem Bombardæ.

FApetonidem laudavit cæca vetustas,
 Qui tulit ætheream solis ab axe facem;
 At mihi major erit, qui lurida creditur arma,
 Et tristum fulmen surripuisse Jovi.

Ad Leonoram Rome canentem.

ANgelus unicuique suus (sic credite gentes)
 Obtigit æthereis ales ab ordinibus.
 Quid mirum? *Leonora* tibi si gloria major,
 Nam tua presentem vox sonat ipsa Deum.
 Aut Deus, aut vacni certè mens tertia cœli
 Per tua secretò guttura serpit agens;
 Serpit agens, facilisq; docet mortalia corda
 Sensim immortali assuescere posse sono.
 Quòd si cuncta quidem Dens est, per cunctaq; fatus,
 In te unâ loquitur, cætera mutus habet.

Mixtio est alteratorum miscibilium unio;

NYmpfa *Iris* medios agros dum lata pererrat,
 Incaluit madidae *Tamus* amore Deæ:
 Serpit amans tacitus, sinuosaq; brachia circum-
 fundit, & æterno fædere jungit aquas.

Jani torrens idem, & limes datur unus utriusque ;

Nec doluere vices Ille vel Illa suas.

Tamus amat quicquid sua dulcis amaverat *Ijis*,

Et quod *Tamus* amat, *Tamus* & *Ijis* amant.

Agnoſcas nullam *Tami*, nullam *Iidis* undam ;

Commune imperium *Thamifis* unus habet.

Status Naturae est *status belli*.

Pugna gallorum gallinaceorum.

Dum sua belligeri medi aptur prælia galli,

Innatusq; agitat corda inimica furor,

En quales simul occurſant pugnacibus alis !

Quam calx inclemens pectora cruda fudit !

Roſtra terunt roſtris, pænas pennisq; rependunt ;

Vulnra perpetuā dant capiuntq; vice.

Alter in alterius contenit fata duellis ;

Hinc palmam *virtus* afferit, inde *dolus*.

Omnia nec si deficiant, *mens* deficit illis,

Nescia *mens* vinci, nescia sola mori.

Unde *Gigantæus* parvos vigor excitat artus ?

Unde hoc lethifero turbine bella cident ?

Non ita *Mars* volucres hostiles urget in arma ;

Sed *Natura* parens, sed *Venus* alma movet.

